SEMAFOR

DIN... „SEMAFOARE"

Astăzi, rubrica noastră găzduieşte materiale scrise de către cititori şi apărute în „Semafoarele" din şcoli. Această pagină rămîne deschisă, în continuare, la dispoziţia voastră! Gîndiţi-vă, scrieţi şi puneţi plicul la poştă pe adresa redacţiei. Depinde de voi ca rubrica noastră să fie din ce în ce mai interesantă!

BUFONUL

(FOILETON)

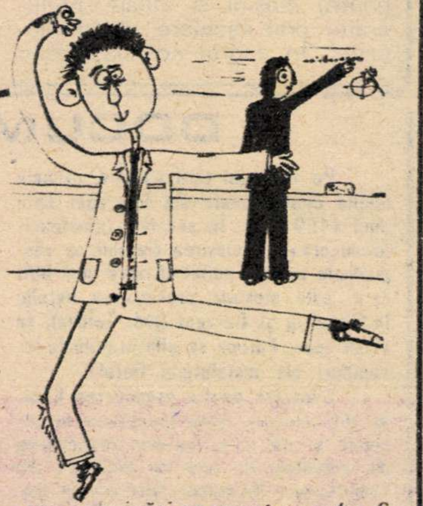

I. D. are ambiţia să fie şi să rămînă „bufonul clasei". Poate că vrea să se facă actor de comedie, poate că vrea să facă publicul să rîdă. Da, asta e plăcerea lui, să ne vadă rîzînd, nu de el, ci de năzbîtiile lui. De inventiv e foarte inventiv, trebuie să recunosc, dar e şi tare capricios, se supără foc dacă nu apreciem cum trebuie, cu rîsete, chiar aplauze dacă se poate, cînd se poate, glumele sale adesea nesărate. Atunci se îmbufnează, pleacă de lîngă noi mormăind:

– Măi, ce oameni?!... Nu merită!...

Ce nu merită, nu mai spune, dar îl vedem nemulţumit, jignit. Iar noi nu putem fi întotdeauna mulţumiţi de glumele lui. De exemplu: avem oră de matematică. Şi cine este elev, ştie că o oră de matematică e oră de matematică, de încordare, nu numai din partea profesorului, ci mai ales a noastră pentru a înţelege ce ni se explică. Tovarăşul profesor explică o demonstraţie la tablă, noi lucrăm aplecaţi peste caiete să nu pierdem firul demonstraţiei. Deodată: „zdrang". Am tresărit cu toţii. I.D. zîmbeşte „şmecher" cînd se apleacă după penar. Tovarăşul profesor îl ridică în picioare. Acum privim cu toţii, cu coada ochiului, spre I.D., să vedem ce face. Un timp e linişte, apoi penarul, poc, cade iarăşi cu zgomot pe podea. Se aud rîsete. I.D. îl ridică prefăcîndu-se trist... dar penarul mai cade de cîteva ori. Tovarăşul profesor e tare supărat.

Cînd l-am întrebat pe I.D. de ce a făcut atîta zgomot tocmai la matematică, ne-a spus că a vrut să ne mai „deconecteze", că prea e grea matematica, prea arid subiectul. Bun băiat I.D. ăsta! Cît spirit de „sacrificiu" pentru noi! Şi nu l-a apreciat nimeni, absolut nimeni!

A plecat de lîngă noi nemulţumit, jignit de neatenţia noastră.

OFELIA FRĂTEANU, clasa a VI-a,
Subredacţia „CUTEZĂTORII",
C.P.S.P. Arad

O faptă

DE NOTA 10

Pioniera Florica Miţă din detaşamentul clasei a VI-a B este sîrguincioasă la învăţătură, harnică în acţiunile de muncă patriotică, interesată în reuşita acţiunilor pionereşti.

Într-una din zile, fapta pionierei Florica Miţă ne-a umplut inimile de mîndrie.

Florica a văzut pe uliţa ei un om care, găsind un portofel, şi-a însuşit banii şi apoi l-a aruncat. Pioniera a luat portofelul cu acte, l-a dus la Miliţie şi a descris pe omul care a luat banii...

După puţin timp, făptaşul a fost prins, şi bătrînul, căci un bătrîn era păgubaşul, şi-a primit portofelul.

Mare a fost bucuria bătrînului, mare a fost şi bucuria noastră pentru atitudinea corectă a Floricăi.

Comandamentul detaşamentului
clasei a VI-a B,
Şcoala Dragalina, jud. Călăraşi

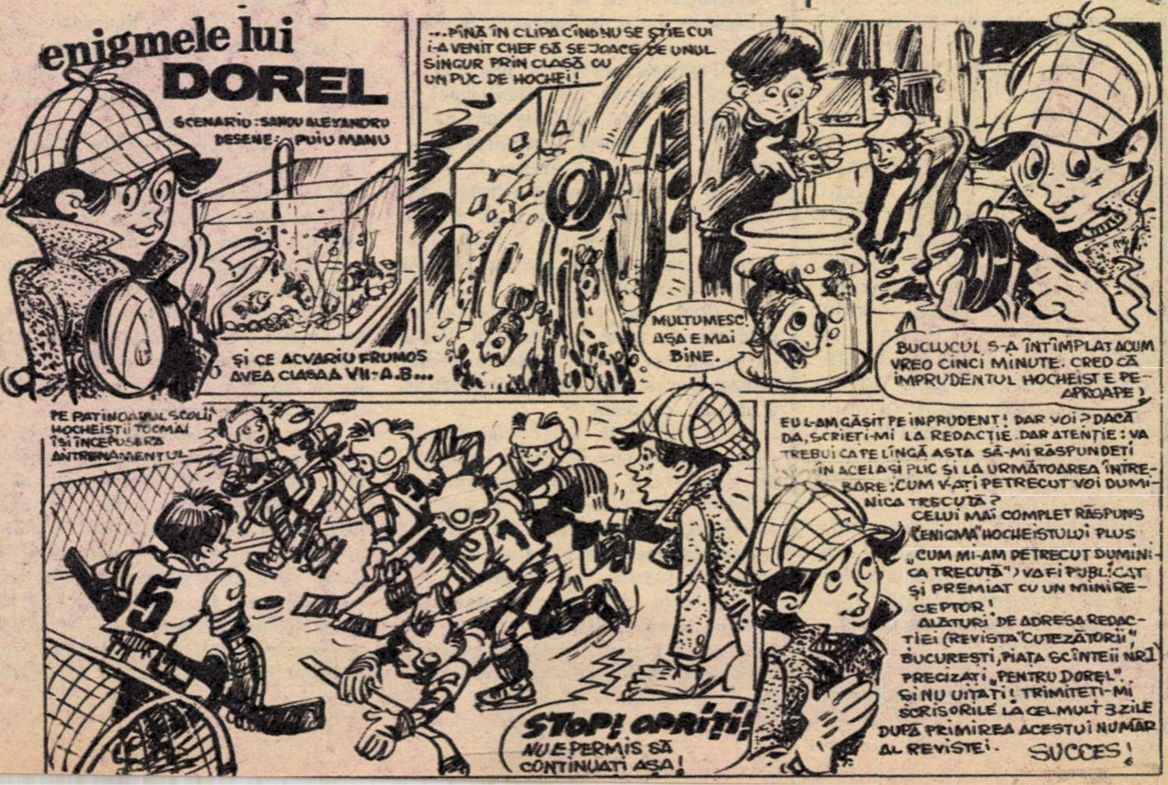
enigmele lui DOREL
SCENARIU: SANDU ALEXANDRU
DESENE: PUIU MANU
ŞI CE ACVARIU FRUMOS AVEA CLASA VII-A B...
...PÎNĂ ÎN CLIPA CÎND NU SE ŞTIE CUI I-A VENIT CHEF SĂ SE JOACE DE UNUL SINGUR PRIN CLASĂ CU UN PUC DE HOCHEI!
MULŢUMESC! AŞA E MAI BINE.
BUCLUCUL S-A ÎNTÎMPLAT ACUM VREO CINCI MINUTE. CRED CĂ IMPRUDENTUL HOCHEIST E PE-APROAPE!
PE PATINOARUL ŞCOLII HOCHEIŞTII TOCMAI ÎŞI ÎNCEPUSERĂ ANTRENAMENTUL
5
STOP! OPRIŢI! NU E PERMIS SĂ CONTINUAŢI AŞA!
EU L-AM GĂSIT PE IMPRUDENT! DAR VOI? DACĂ DA, SCRIEŢI-MI LA REDACŢIE. DAR ATENŢIE: VA TREBUI CA PE LÎNGĂ ASTA SĂ-MI RĂSPUNDEŢI ÎN ACELAŞI PLIC ŞI LA URMĂTOAREA ÎNTREBARE: CUM V-AŢI PETRECUT VOI DUMINICA TRECUTĂ?
CELUI MAI COMPLET RĂSPUNS („ENIGMA" HOCHEISTULUI PLUS „CUM MI-AM PETRECUT DUMINICA TRECUTĂ") VA FI PUBLICAT ŞI PREMIAT CU UN MINIRECEPTOR!
ALĂTURI DE ADRESA REDACŢIEI (REVISTA „CUTEZĂTORII", BUCUREŞTI, PIAŢA SCÎNTEII NR. 1) PRECIZAŢI „PENTRU DOREL".
ŞI NU UITAŢI! TRIMITEŢI-MI SCRISORILE LA CEL MULT 3 ZILE DUPĂ PRIMIREA ACESTUI NUMĂR AL REVISTEI. SUCCES!

Epigrame

A crescut frumos Costel,
Părul i-a crescut şi el
Ce nu i-a crescut, se pare,
E doar nota la purtare.

Radu Stanca
clasa a VII-a D,
Şcoala nr. 26, Timişoara

El toată ziua are timp de joacă
Şi e certat mereu cu toţi băieţii;
Mai poate, oare, temele să-şi facă
Cînd pierde vremea mîzgălind pereţii

Alexandru Suciu
Tilişca, jud. Sibiu

Pe mama tare rău am supărat-o
C-am luat un 2 la teză: notă rea!
I-am explicat că nu e vina mea,
N-am luat-o eu, profesorul mi-a dat-

Carmen Florin Soponaru
Şcoala nr. 21, Iaşi

Ați întrebat, vă răspundem!

RADU MUREȘAN din Brașov lucrează la o construcție în care are de folosit mult cleiul. Vrea să știe cum pot fi dozate rășinile folosite ca adezivi pentru diverse materiale într-un mod cît mai economicos.

Cleiul (epoxidic), cum este știut, se compune din două substanțe: rășina propriu-zisă și dizolvantul (solventul). Pentru utilizare componentele se amestecă în proporție de 8:1 (în volum). E simplu, mai cu seamă cînd operația se execută cu o cantitate mai mare de rășină. Dar uneori, mai ales în modelism, sînt necesare doar cîteva picături de clei universal. A păstra, în cazul acesta, proporția între rășină și dizolvant nu este așa de simplu: cantitatea componentelor necesare a fi măsurate în această împrejurare este neînsemnată. Pentru aceasta, vă propunem dozatorul, prezentat în figura alăturată. Cu ajutorul lui se poate obține orice cantitate de amestec în proporții strict determinate.

Dozatorul este format prin îmbinarea laolaltă a două seringi medicale cu aria secțiunilor de 8:1, în așa fel ca diametrul primei seringi să fie mai mic decît diametrul celei de-a doua de circa 2,8—2,9 ori. Pentru rigidizarea ansamblului se înfășoară peste seringi bandă izolatoare.

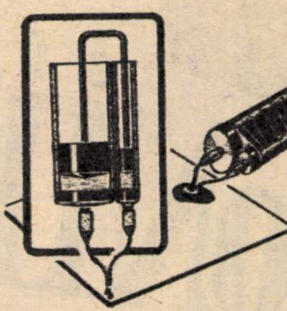

Se folosesc ace standardizate, tăiate la capăt și îndoite cum se vede în figură. Tijele pistoanelor se înlocuiesc cu altele, confecționate din sîrmă de oțel cu diametrul de 4 mm, prevăzute la capete cu filet, conform filetului pistoanelor.

Turnarea dizolvantului și a rășinei se produce pe la vîrful acelor, evitînd scoaterea pistoanelor din seringi.

Se curăță perfect suprafața (sticlă, ceramică, plastic etc.), se pune cantitatea necesară de componente, după care se amestecă și se întinde bine cu un bețișor sau cu o baghetă de sticlă.

SURPRIZA RUBRICII OFERITĂ DE UN CITITOR

Dragi prieteni, pionierul GELU SULUGIUC, de la Școala din comuna Unirea, județul Tulcea, ne trimite următoarea scrisoare:

„Întîmplarea despre care vreau să vă povestesc a început într-o zi de decembrie 1985, cînd am găsit în crescătoria piscicolă „6 Martie" din comuna noastră un pelican rănit la o aripă. Mi-a fost milă de el și l-am luat acasă, l-am îngrijit, m-am împrietenit cu el. Acum, după cum se vede și în fotografie, se simte foarte bine. Îl hrănesc cu ceea ce știu că-i place mai mult — pești mici, carași, guvizi, roșioară. Pînă la primăvară, cînd vor apărea din nou pelicanii, el va crește și mai mare, astfel încît prietenii lui probabil că n-or să-l mai recunoască. Dacă o să vrea să rămînă în continuare cu noi, m-aș bucura.

De aceea am făcut o fotografie cu el și cu fratele mai mic, Adi, s-o am ca amintire. V-o ofer și vouă, dragi prieteni."

Nota redacției: Îi invităm pe cititorii revistei noastre să colaboreze la rubrica de față, trimițîndu-ne imagini și întîmplări dintre cele mai diverse. Cei ce reușesc să trimită corespondențe interesante, publicabile, vor primi Legitimație de corespondent special al revistei „Cutezătorii".

* * *

MARIA FILIPESCU din Botoșani ar dori să știe ce fel de operații pot face roboții.

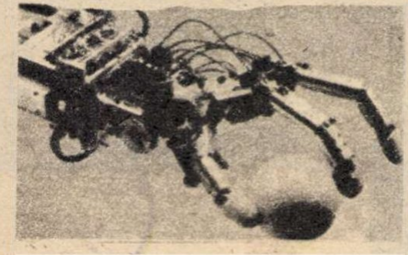

Precum se știe, roboții apar din ce în ce mai des în fabrici, efectuînd operații periculoase pentru om sau toxice, acționînd în medii neprielnice vieții, ca „inima" instalațiilor nucleare, fundul mării etc. Ei transportă, curăță, vopsesc, fac numeroase operații prevăzute de diversele tehnologii. Utilitatea lor industrială face ca numeroși specialiști să fie preocupați de perfecționarea lor. Un exemplu îl constituie mîna din imagine, aptă să apuce cu cele trei degete obiecte oricît de fragile, fără să le vateme. Acționate de servomotoare miniaturale, aceste degete mecanice se pot mișca în orice direcție, după cum pot și „conlucra".

TRAIAN LAZĂR din Alba-Iulia ne întreabă care sînt cei mai mari arbori din lume.

Cel mai mare arbore poartă numele de Sequoia gigantea și crește în Munții Sierra Nevada (S.U.A.), depășind, de regulă, 100 m înălțime și 12 m diametru. În mod excepțional însă i-o pot lua înainte alți arbori. Se cunoaște astfel, tot în America, un duglas verde (Pseudotsuga menziesii), care atinge 117 m înălțime. Recordul diametrului îl deține, se pare, un chiparos de baltă din Mexic. Acesta măsoară 15 m în diametru și are o vîrstă apreciată la 7 000 de ani.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

ORA DE INFORMARE POLITICĂ

Comandanții de unități, detașamente și grupe, ceilalți membri ai comandamentelor pionierești au un rol deosebit în pregătirea și desfășurarea orelor de informare politică, modalitate importantă de pregătire politico-ideologică a pionierilor și școlarilor.

În multe unități, unde s-a acumulat o bună experiență, comandamentele pionierești, împreună cu comandanții-instructori, stabilesc la începutul fiecărui trimestru — pornind de la tematica și bibliografia orientativă — sarcinile ce revin fiecărui comandament sau membru al acestuia, fiecărui pionier și școlar în pregătirea și desfășurarea orelor de informare politică. În acest sens se stabilesc ce lucrări din bibliografie trebuie să fie studiate cu precădere de către toți copiii, cum trebuie notate elementele de conținut care vor fi folosite în cadrul orei, ce referate se vor întocmi, ce planșe, albume sau fotografii trebuie procurate, pentru a fi consultate în detașament, și cine răspunde de aceste însărcinări. Este foarte important ca fiecare pionier și școlar să aibă o sarcină de care să răspundă de-a lungul unui trimestru, corespunzătoare capacității sale organizatorice, înclinațiilor, intereselor și pasiunilor lui.

O îndatorire permanentă a comandamentului pionieresc o reprezintă însă urmărirea modului în care pionierii și școlarii studiază materialele recomandate pentru pregătirea orei de informare politică, presa pionierească și de tineret, lucru care se realizează prin discuțiile periodice cu aceștia, individual sau în cadrul activităților de grupă sau detașament, despre ideile sau noțiunile pe care nu le-au înțeles, materialele bibliografice mai dificil de procurat etc.

Sînt numeroase unitățile de pionieri în care, din inițiativa comandamentelor, se asigură, în cadrul unor panouri special amenajate, expunerea tematicii și bibliografiei orelor de informare politică, la „Cadranul politic" sînt, de asemenea, popularizate din timp conținutul fiecărei teme, materialele bibliografice care trebuie consultate, unele sinteze care pot contribui la sprijinirea pionierilor și școlarilor în pregătirea temei respective.

S-au obținut bune rezultate în pregătirea politico-ideologică a copiilor și în unitățile unde sînt organizate colțuri ale presei în care sînt expuse ultimele numere ale ziarelor și revistelor, precum și unele materiale, decupate din presă, recomandate pentru studiu.

Orele de informare politică devin mai eficiente dacă acestea se desfășoară într-o gamă variată de modalități practice. Dintre acestea, cel mai des întîlnite, potrivit particularităților de vîrstă ale pionierilor și școlarilor, nivelului lor de pregătire, sînt: dezbaterea simplă a temei și a evenimentelor, dezbaterea pe bază de referate, filme sau diapozitive, a unor documente de partid, a unor articole din presă sau a unor emisiuni de la radio și televiziune, cele bazate pe metoda întrebărilor și răspunsurilor, a dicționarului politic sau cele care cuprind întîlniri cu activiști de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești.

Deosebit de folositoare s-au dovedit a fi informările politice desfășurate sub forma unor vizite în expoziții ale realizărilor economico-sociale din patria noastră — organizate la nivel național sau local — sau la muzee (mai ales atunci cînd se marchează aniversarea unor evenimente din istoria patriei).

Este firesc ca, acolo unde comandanții și comandamentele pionierești, toți pionierii și școlarii manifestă o activă preocupare în pregătirea și desfășurarea orelor de informare politică, rolul comandantului-instructor să constea doar în a coordona dezbaterile, în a-i antrena pe pionieri la clarificarea problemelor și în a răspunde la întrebările puse de aceștia.

Periodic, comandamentele pionierești sînt datoare să analizeze cum își îndeplinesc pionierii sarcinile încredințate în domeniul pregătirii și desfășurării orelor de informare politică, luînd măsuri de stimulare a participării lor active la întreaga activitate politico-educativă.

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

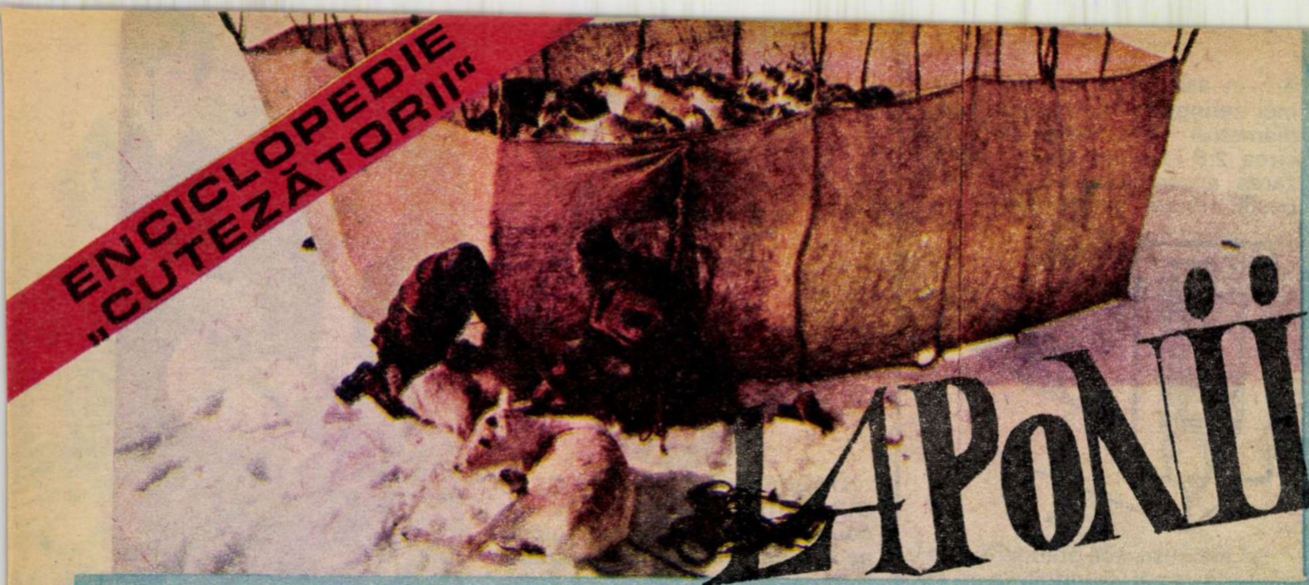

LAPONII

În nordul Peninsulei Scandinave dincolo de arcuirea Cercului Polar arctic, pe întinderi ce aparţin Norvegiei, Suediei, Finlandei şi U.R.S.S. trăiesc laponii, cea mai nordică populaţie de pe continentul european. Aceşti nomazi ai extremului nord european – azi tot mai puţini la număr prin treptata lor integrare în aşezări permanente (în U.R.S.S., laponii au renunţat la nomadism şi au devenit sedentari) – duc o viaţă aspră, învingînd potrivnicia climei, a pămîntului şi cerului îngheţat, datorită unor adaptări milenare. Viaţa laponilor se desfăşoară într-o continuă luptă cu pămîntul puţin generos, cu lungile nopţi polare şi cu imensul deşert de zăpadă ce stăpîneşte mai multe luni din an. Existenţa lui este strîns legată de aceea a renului – corabia deşerturilor albe din nord – pe care l-a domesticit şi care-i asigură toate cele trebuincioase: hrană, îmbrăcăminte, transportul şi căratul poverilor, ca şi multe obiecte necesare locuinţei. Renul, acest animal falnic al nordului, este un exemplu de adaptare ideală la mediul aspru al naturii arctice. Coarnele sale rămuroase sînt masive, cu despărţituri scurte şi boante. Picioarele groase şi greoaie, cu copita mărginită de o blană lungă şi deasă, par nişte enormi bocanci lăţiţi. Capul mătăhălos, gîtul scurt şi o cocoaşă scundă pe spinare îi dau în aparenţă un aspect greoi. E un animal puternic, rezistent şi rapid care înfruntă uşor natura. El nu practică niciodată galopul, dar în trap lejer poate parcurge zilnic 100–150 km. Ca animal de transport, renul este superior celorlalte animale polare. Marşul turmelor e însoţit de un trosnet ciudat care vine de la mişcarea tendoanelor. Renul în stare sălbatică este foarte rar. Domesticit de laponi, el este deosebit de docil. Înhămat la o sanie uşoară, un ren poate parcurge într-o zi pînă la 150 km. Dacă traseul necesită 7–8 zile de mers, renul lapon merge aproape fără oprire, cu viteză de 50–60 km pe zi.

Viaţa laponilor urmează rigorile biologice ale renului, marile lui migraţii în căutare de hrană. În lungile şi extenuantele marşuri ale renilor, turmele care adesea numără mii de exemplare sînt însoţite de păstori laponi şi familiile lor. În timpul iernii, renii domesticiţi sînt adunaţi în imense ţarcuri situate în vecinătatea aşezărilor de iarnă. Fiecare păstor lapon îşi recunoaşte renii după semnul distinctiv marcat pe una din urechile animalului. Codul marcării renilor trebuie să şi-l însuşească fiecare copil încă de la vîrstă fragedă. De altfel, la puţină vreme după ce se naşte, copilul lapon capătă un semn de marcaj cu care la maturitate îşi va marca renii şi tot ceea ce îi aparţine. Laponii cunosc între ei aceste semne, nu numai ale celor din aşezarea unde-şi ţin turmele la un loc, ci şi semnele celor din aşezările învecinate. Evidenţa numărului de exemplare aflate în proprietatea familiei se face cu ajutorul bucăţelelor de ureche tăiate într-un anumit fel de la fiecare animal şi pe care apoi păstorul le păstrează cu grijă. Numărul frînturilor de ureche este întotdeauna egal cu numărul exemplarelor pe care le are familia. Marcarea puilor de ren se face pînă cînd aceştia nu ating vîrsta de un an şi de preferinţă iarna.

În timpul iernii, laponii trăiesc în colibe, bordeie construite din turbă amestecată cu pămînt şi iarbă sau în case din scînduri. Vara se adăpostesc în corturi cu schelete din pari acoperiţi cu piei. În mijlocul încăperii arde focul, iar aerisirea şi evacuarea fumului se face prin orificiul din vîrful acoperişului.

Alimentul principal este carnea de ren pe care laponii o fierb în tăvi pline cu apă. Gustul fiecărei părţi a animalului este atît de diferit încît poate fi considerat un „fel“ separat. Cea mai apreciată pare ar fi ochiul, după care mesenii se întind atunci cînd puiul de ren este pus pe masă. Dar renul mai furnizează laponilor şi lapte din care se prepară unt şi un fel de brînză pe care o păstrează uscată sau afumată, aşa cum procedează şi cu carnea. Cei ce practică vînătoarea şi pescuitul îşi completează hrana cu ceea ce le dăruieşte rîul şi pădurea. Nu le este străină nici pîinea, pe care o prepară fără drojdie. Unii laponi nomazi pregătesc un fel de pîine – gakko – dintr-o făină obţinută prin pisarea cojii de brad amestecată apoi cu grăsime de ren şi pe care o coc pe pietre încinse în foc.

Confecţionarea îmbrăcămintei revine în cea mai mare parte gospodinei. Costumul lapon este executat potrivit unor tradiţii seculare. Culorile lui contrastează cu albul uniform şi exasperant al iernilor polare. Aurorele boreale le-au sugerat albastrul pur, primăverile – verdele exploziv, toamnele – galbenul dulce, iar amurgurile – roşul aprins. Memorate de conştiinţa dornică de soare, culorile au trecut în costume ca o expresie de optimism, ca un triumf al vieţii. Aşa se explică cromatica puternică a costumului lapon. Ţinuta vestimentară a laponilor are două note distinctive: îmbrăcăminte de iarnă şi îmbrăcăminte de vară. Elementul principal al confecţiei îl constituie pielea şi blana de ren, la care se adaugă fibra textilă pentru detaliile ornamentale.

Din septembrie pînă în mai, laponii poartă îmbrăcămintea de iarnă – aşa-numitul **pesk,** confecţionat din piele de ren curăţată, uscată şi tăbăcită.

Odată îmbrăcămintea confecţionată, începe operaţia de ornamentare. Roşul, galbenul şi verdele împreună cu albastrul de fond sînt culorile fundamentale. Îmbrăcămintea de vară se aseamănă cu cea de iarnă, dar este mult mai uşoară. Copiii mici sînt ţinuţi în leagăn confecţionat din coajă de copac, căptuşită cu blană. Întregul leagăn ce seamănă cu un jgheab prevăzut cu un mic baldachin este învelit într-o piele impermeabilă. La drumurile lungi mamele poartă leagănul în spate.

În luna mai aşezările de iarnă sînt părăsite. Laponii pornesc cu turmele de reni spre nord, unde-i aşteaptă păşunile abundente. Mari grupuri de laponi din Norvegia obişnuiesc să-şi ducă turmele în insula **Seiland.** Pentru a ajunge acolo trebuie să traverseze uriaşele întinderi ale platoului Finmark, operaţiune care durează 18–20 de zile. Imensa turmă în formă de triunghi este flancată de cîini. În spate îi urmează păstorii nomazi pe schiuri şi familiile lapone cuibărite în sănii trase de reni. Din loc în loc se fac popasuri şi se instalează cortul (goati) pentru odihnă. Turma se odihneşte şi ea. După lunga traversare a platoului, oamenii şi miile de animale ajung pe coastele străjuite de munţi ce mărginesc un fiord al Oceanului Îngheţat. La circa 3 km,

înconjurată de ape, se înalţă insula salvatoare unde se găseşte hrană abundentă. După trei zile de repaus, cînd renii sînt adunaţi într-un imens ţarc, construit de laponi, turma va ajunge acolo, traversînd oceanul înotînd. Timp de peste trei luni, renii vor avea hrană abundentă, iar laponii – în corturi şi cabane din lemn – îşi vor vedea de treburile zilnice, refăcîndu-şi forţele pentru a se putea reîntoarce în aşezările de iarnă.

ECATERINA ROŞCA

Fulgi de zăpadă

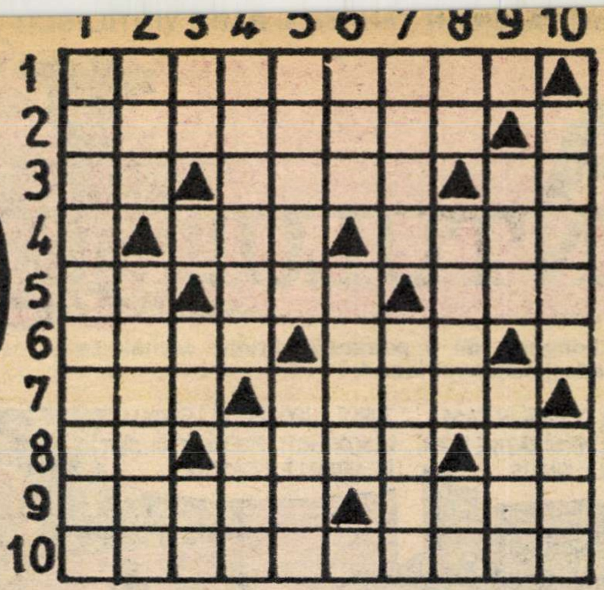

ORIZONTAL: 1) Albă ca Zăpada! 2) A scris poezia „Ca un fulg de zăpadă". 3) Scurtă pe timpul iernii. Coastă abruptă. Petale de crin. 4) Loc de odihnă. O băutură caldă. 5) Pete! Are o poiană turistică lîngă Bușteni (neart.). Limită prescurtată. 6) Fluviu și localitate în Irlanda de Nord. Prin lapoviță! 7) Activitate însuflețită. Anotimpul zăpezilor (pl.). 8) Cămăși înflorate din portul nostru național. Cei mai înalți munți ai Europei, cu zăpezi persistente. Curmătură. 9) Alunecă pe zăpadă. Pictor clasic român, autorul peisajului „Iarna". 10) Ținutul sudic al zăpezilor eterne.

VERTICAL: 1) Nu mai pleacă din zăpadă. 2) Plantă erbacee folosită ca nutreț. Morman de zăpadă. 3) În componența fulgilor de zăpadă. Număr (abr.). Luca Tudor. 4) Albe ca zăpada. Sursă de zăpadă. 5) Locul de desfășurare a acțiunii dintr-o poezie de iarnă a lui George Coșbuc. Nostim. 6) Animal care se face simțit mai ales pe timpul zăpezilor abundente. Numele unei insecte de la noi. 7) Ofensivă cu bulgări de zăpadă. Ales. 8) Din vată. Rumegător din zona zăpezilor. Nota trei. 9) Trage o sanie cu zurgălăi. Poet ardelean, autorul poeziei „Ninge". 10) Autorii minunatului basm „Albă ca Zăpada". Eroină din nuvela lui Fănuș Neagu „Ningea în Bărăgan".

DICȚIONAR: ERNE, PIEP

Şah

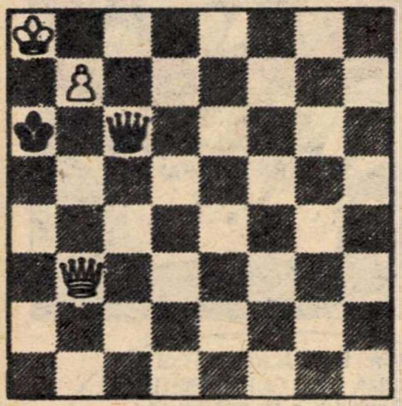

Un studiu șahist de aproape un secol, în care albul oferă negrului dama în așa fel încît negrul nu poate refuza propunerea albului.

Controlul diagramei:

Alb: Ra8, pion b7, Db3; Negru: Ra6, Dc6.

Albul mută și cîștigă.

Alb: 1. Db3 — Db4. Această mutare foarte ingenioasă îi obligă pe negru să mute cu dama numai pe diagonala pionului alb pentru a nu-i da pionului posibilitatea să avanseze de la b7 la b8 și să se transforme în damă.

Negrul mută deci dama de la c6 la d5; 2. Db4 — Da4 + (șah), Ra6 — Rb6; 3. Da4 — Db3 + (șah) — cea mai ingenioasă mutare a albului care-l obligă pe negru să ia dama albă — Dd5: Db3; 4. pion b7 — b8D+ și albul cîștigă.

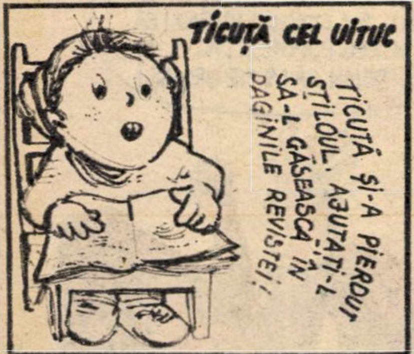
TICUȚĂ CEL UITUC
TICUȚĂ ȘI-A PIERDUT STILOUL. AJUTAȚI-L SĂ-L GĂSEASCĂ ÎN PAGINILE REVISTEI!

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

COPERTA NOASTRĂ:

În laboratorul de chimie al Școlii nr. 19 din București.

Foto: Grigore Prepeliță

URCĂ SAU COBOARĂ?

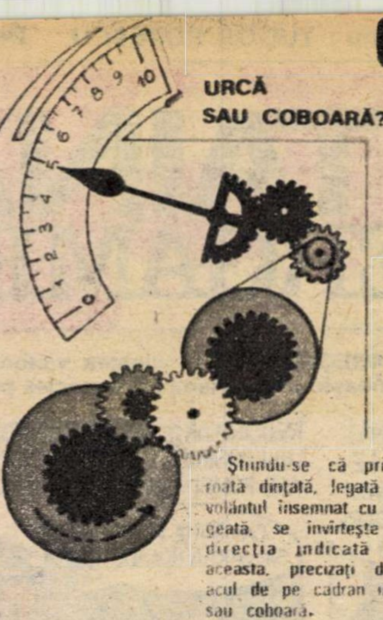

Știindu-se că prima roată dințată, legată de volántul însemnat cu săgeată, se învîrtește în direcția indicată de aceasta, precizați dacă acul de pe cadran urcă sau coboară.

CONCURSUL ARENA MATEMATICIENILOR 10

Cuburi curioase

Ridicînd la puterea a treia, deci la cub, următoarele numere, se obțin: $8^3 = 512$; $17^3 = 4\,913$; $18^3 = 5\,832$, $26^3 = 17\,576$.

Analizînd cu atenție numerele rezultate, se observă că:

$8 = 5 + 1 + 2$; $17 = 4 + 9 + 1 + 3$;
$18 = 5 + 8 + 3 + 2$;
$26 = 1 + 7 + 5 + 7 + 6$.

Ce concluzie decurge de aici?

Dragi cititori, cu această a zecea problemă, Concursul ARENA MATEMATICIENILOR ia sfîrșit. Așteptăm soluțiile voastre la toate problemele pînă la data de **15 februarie 1986.** Răspunsurile corecte vor lua parte la o tragere la sorți, în vederea atribuirii premiilor.

În curînd, alte pasionante concursuri la rubrica noastră „CALEIDOSCOP"!

Filatelie

BRASIL CORREIO
75 CTS
10
1969
1.000.º GOL DE PELÉ
EDSON ARANTES DO NASCIMENTO

O mare legendă s-a născut pe plaja braziliană a Oceanului Atlantic. Dacă joci fotbal pe nisipul ei fin, capeți glezne mobile și-ți întărești mușchii picioarelor. De acolo, de pe acea plajă a ieșit în lume cel mai mare fotbalist al tuturor timpurilor — Edson Arantes do Nascimento, celebrul Pele.

Pele a devenit el însuși o legendă. Iată-l pe un timbru brazilian de 75 de centavos, bucurîndu-se de înscrierea unui gol. Este al 1 000-lea gol marcat de Pele, primul și, deocamdată, singurul fotbalist din lume care a reușit această performanța. Marele jucător a înscris cel de-al 1 000-lea gol din cariera sa dintr-o lovitură de la 11 metri într-un meci de campionat.

PETRE DOMȘA

Care dintre cei trei schiori apare, inversat, în silueta din stînga, sus?

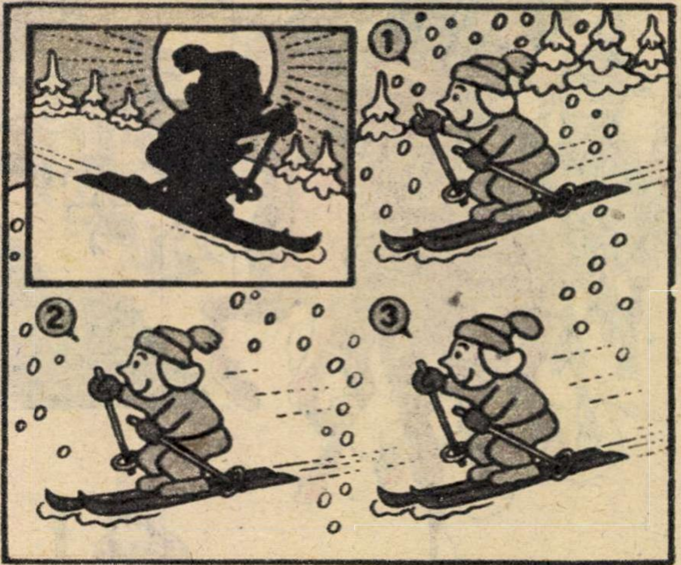

În numărul viitor — un nou serial în imagini : **„Operațiunea Delta".**

CUTEZĂTORII 6 REDACȚIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREȘTI

Redactor șef: ION IONAȘCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Prezentarea artistică și tehnică: IOAN DONCA; Responsabil de număr: ILEANA PIȚA.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

9

17 Scenariu : **TUDOR POPESCU** Desene: **VALENTIN TANASE și RADU VINTILESCU**

TAINA PERGAMENTULUI

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: În cinstea victoriei, Longinus dă o petrecere. Printre invitați se află și tînărul Timocles. Cineva recunoaște în persoana lui Timocles pe Dadas, deconspirîndu-l.

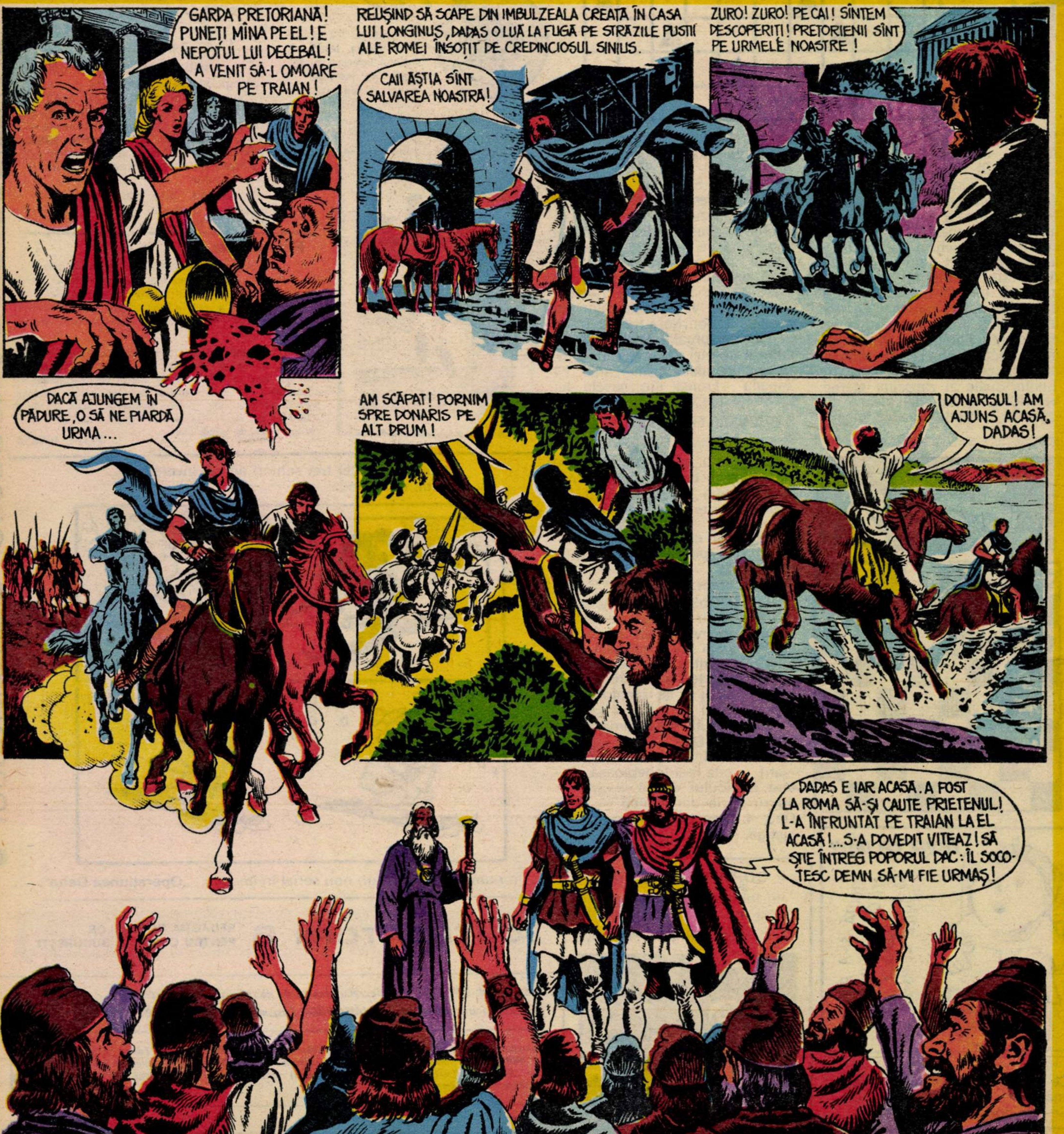
GARDA PRETORIANĂ! PUNEȚI MÎNA PE EL! E NEPOTUL LUI DECEBAL! A VENIT SĂ-L OMOARE PE TRAIAN!
REUŞIND SĂ SCAPE DIN IMBULZEALA CREATĂ ÎN CASA LUI LONGINUS, DADAS O LUĂ LA FUGĂ PE STRĂZILE PUSTII ALE ROMEI ÎNSOȚIT DE CREDINCIOSUL SINIUS.
CAII ĂŞTIA SÎNT SALVAREA NOASTRĂ!
ZURO! ZURO! PE CAI! SÎNTEM DESCOPERIȚI! PRETORIENII SÎNT PE URMELE NOASTRE!
DACĂ AJUNGEM ÎN PĂDURE, O SĂ NE PIARDĂ URMA...
AM SCĂPAT! PORNIM SPRE DONARIS PE ALT DRUM!
DONARISUL! AM AJUNS ACASĂ, DADAS!
DADAS E IAR ACASĂ. A FOST LA ROMA SĂ-ŞI CAUTE PRIETENUL! L-A ÎNFRUNTAT PE TRAIAN LA EL ACASĂ!... S-A DOVEDIT VITEAZ! SĂ ŞTIE ÎNTREG POPORUL DAC: ÎL SOCOTESC DEMN SĂ-MI FIE URMAŞ!

SFÎRŞIT

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

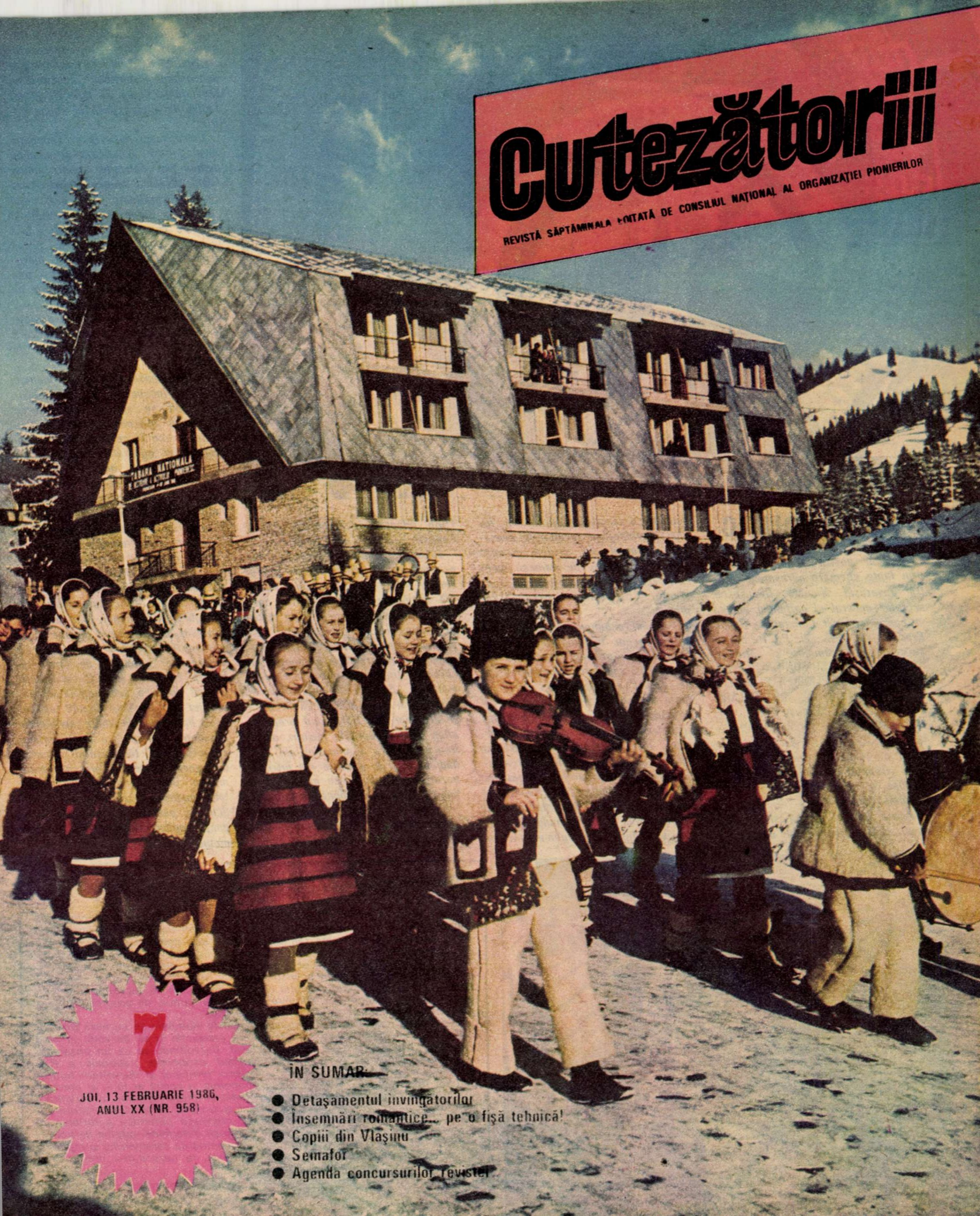

7

JOI, 13 FEBRUARIE 1986,
ANUL XX (NR. 958)

ÎN SUMAR:

- Detaşamentul invingătorilor
- Însemnări romantice... pe o fişă tehnică!
- Copiii din Vlaşinu
- Semafor
- Agenda concursurilor revistei

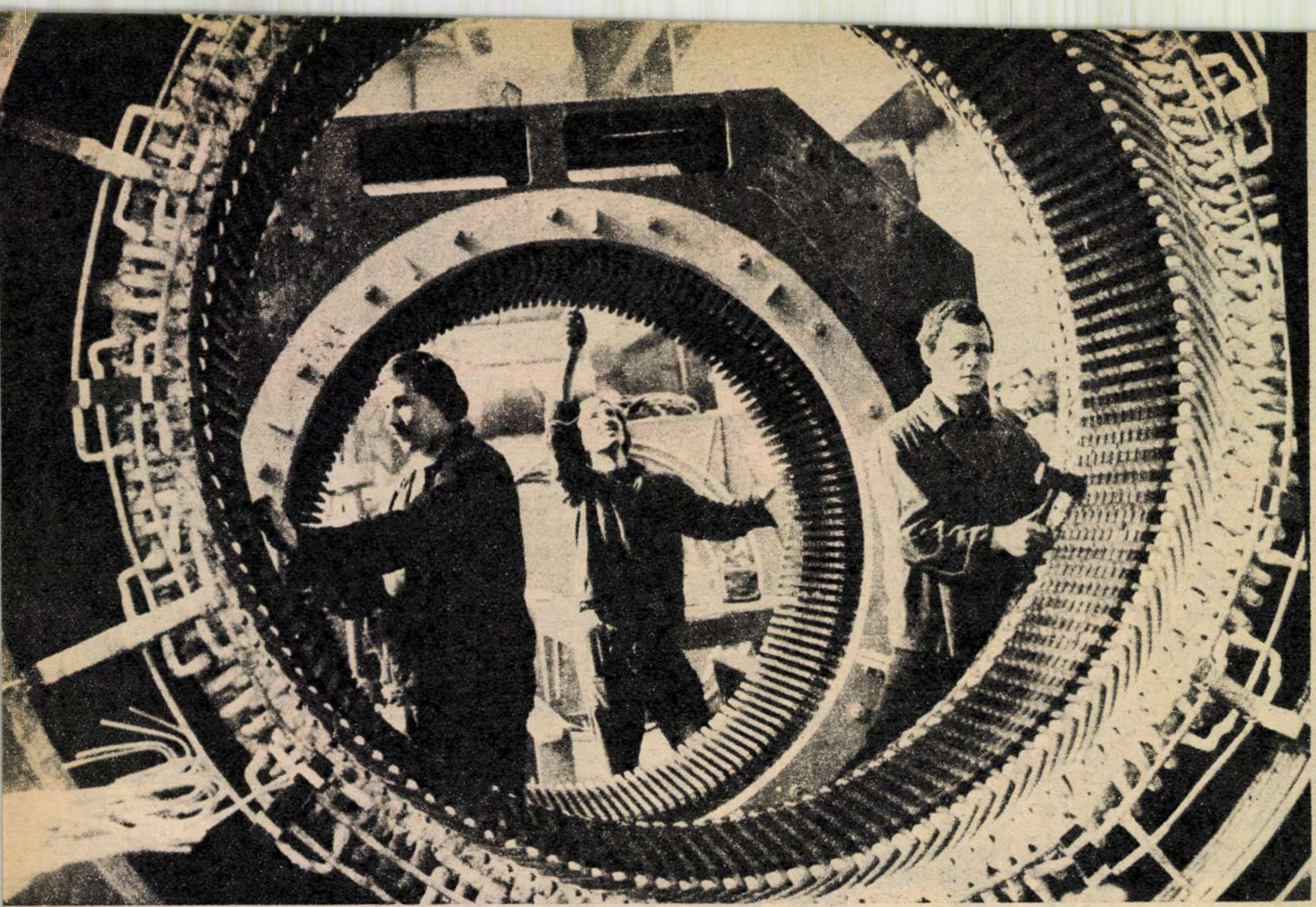

CADRAN POLITIC

Întregul nostru popor răspunde prin fapte chemării adresate de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, rostită în cadrul şedinţei Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. – în care au fost examinate şi aprobate RAPORTUL ŞI COMUNICATUL CU PRIVIRE LA ÎNDEPLINIREA PLANULUI NAŢIONAL UNIC DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ A R.S.R. PE ANUL 1985 ŞI PE ÎNTREGUL CINCINAL 1981—1985 — de a obţine în acest an realizări care să creeze o bază trainică îndeplinirii în bune condiţii a obiectivelor pe întregul cincinal 1986–1990.

Prima lună a anului şi a celui de-al 8-lea cincinal al dezvoltării economico-sociale a ţării s-a încheiat evidenţiind rezultatele deosebite obţinute de eroica noastră clasă muncitoare, de oamenii muncii în realizarea unor producţii suplimentare, superioare prevederilor planului.

Peisajul economic al patriei este marcat acum, la jumătatea lunii februarie, de aceeaşi atmosferă de puternică angajare muncitorească, de amplă mobilizare de forţe în toate întreprinderile şi ramurile industriale pentru realizarea şi depăşirea angajamentelor pe care comuniştii, oamenii muncii din întreaga ţară şi le-au asumat în vederea înfăptuirii însufleţitoarelor îndemnuri, indicaţii şi orientări ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, a Programului de producţie industrială suplimentară pe 1986 adoptat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În spiritul indicaţiilor secretarului general al partidului, comuniştii şi ceilalţi oameni ai muncii din unităţile economice, din ramurile care asigură baza energetică şi de materii prime acţionează cu înaltă responsabilitate patriotică pentru creşterea mai puternică a producţiei de cărbune, ţiţei, minereuri şi energie electrică. Spiritul de sacrificiu al petroliştilor de la Schela Moreni, ca şi al celor din Bărăganul brăilean, aflaţi zi şi noapte la posturi, dăruirea exemplară a minerilor din Mehadia, ca şi a acelora din întregul bazin al Gorjului, care extrag zilnic mii de tone de cărbune de calitate, tenacitatea cu care comuniştii din termocentralele Işalniţa-Craiova asigură funcţionarea agregatelor pentru o producţie de energie electrică suplimentară furnizată sistemului energetic naţional – configurează dimensiunile spiritului muncitoresc, revoluţionar, care dă tărie de granit faptei de muncă pusă în slujba patriei.

Cu aceeaşi hotărîre şi abnegaţie revoluţionară acţionează şi oamenii muncii din celelalte ramuri industriale. Cronica muncii înregistrează dovezile grăitoare ale eroismului cotidian a cărui finalizare capătă o expresie concretă: la Giurgiu a fost lansată o nouă navă modernă, prima din acest nou an de muncă; hidrocentrala de la Gura Lotrului – una din cele 11 aflate în construcţie pe Olt – se află în stadiu de finalizare; la Întreprinderea de vagoane Drobeta-Turnu Severin au fost realizate suplimentar zeci de vagoane de marfă.

În generoasa simfonie a muncii, acum, la început de an şi de cincinal, cînd se apropie declanşarea campaniei agricole de primăvară, se simte din ce în ce mai viu prezenţa lucrătorilor ogoarelor. Mecanizatorii care deservesc unităţile agricole cooperatiste au început fertilizarea chimică a cerealelor semănate în toamna trecută. În multe locuri s-a şi încheiat acţiunea de reparare a utilajelor şi tractoarelor care vor fi folosite în curînd la pregătirea terenului şi la însămînţări.

Prin întreaga lor activitate, oamenii muncii din agricultură, alături de întregul nostru popor, dau o înaltă expresie hotărîrii de a depune toate eforturile pentru îndeplinirea programelor adoptate de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. privind sporirea substanţială a cantităţilor de produse livrate economiei naţionale de toate sectoarele producţiei agricole, a înflăcăratelor chemări ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu adresate lor, oamenilor muncii, întregii naţiuni de a face totul pentru realizarea şi depăşirea planului, pentru obţinerea unor producţii suplimentare în întreaga economie naţională.

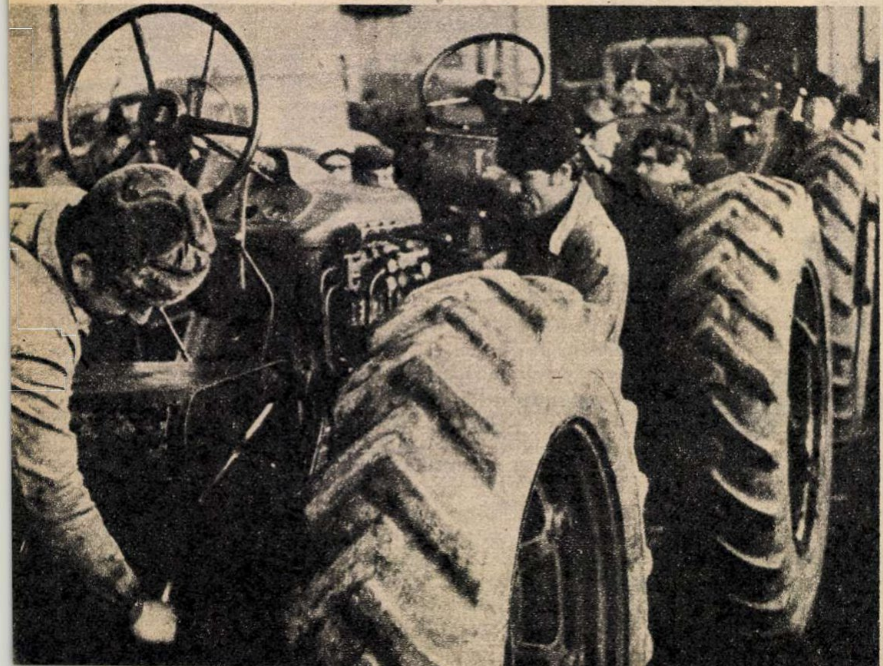

Dicționar ECONOMIE NAȚIONALĂ

Totalitatea resurselor naturale și umane, activitățile productive, de schimb, precum și serviciile care se constituie într-un ansamblu, într-un tot unitar, concretizîndu-se ca ramuri, sectoare sau domenii de activitate social-economică în cadrul granițelor unei țări, constituie economia națională. Toate activitățile din cadrul economiei naționale – desfășurate la nivelul întreprinderilor, al ramurilor, al instituțiilor, al organelor de stat și obștești – se află într-o permanentă evoluție care e determinată de dezvoltarea forțelor de producție, de continua adîncire a diviziunii muncii, de progresul tehnic, precum și de natura relațiilor de producție.

Economia națională a Republicii Socialiste România se bazează pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție și se dezvoltă în mod planificat. Ea are caracter unitar socialist, dezvoltîndu-se ca un ansamblu economic armonios și echilibrat. Nucleul economiei naționale a R.S. România este industria socialistă – factorul principal al dezvoltării tuturor forțelor de producție, al progresului economic și social al țării, al creșterii gradului de civilizație materială și spirituală al întregii națiuni, al dezvoltării economiei naționale în mod independent și suveran. În procesul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, creșterea puternică a forțelor de producție, adîncirea diviziunii sociale a muncii determină apariția de noi ramuri de activitate, ceea ce contribuie la accentuarea caracterului complex și la diversificarea economiei noastre naționale, la dezvoltarea armonioasă, proporțională a tuturor ramurilor sale.

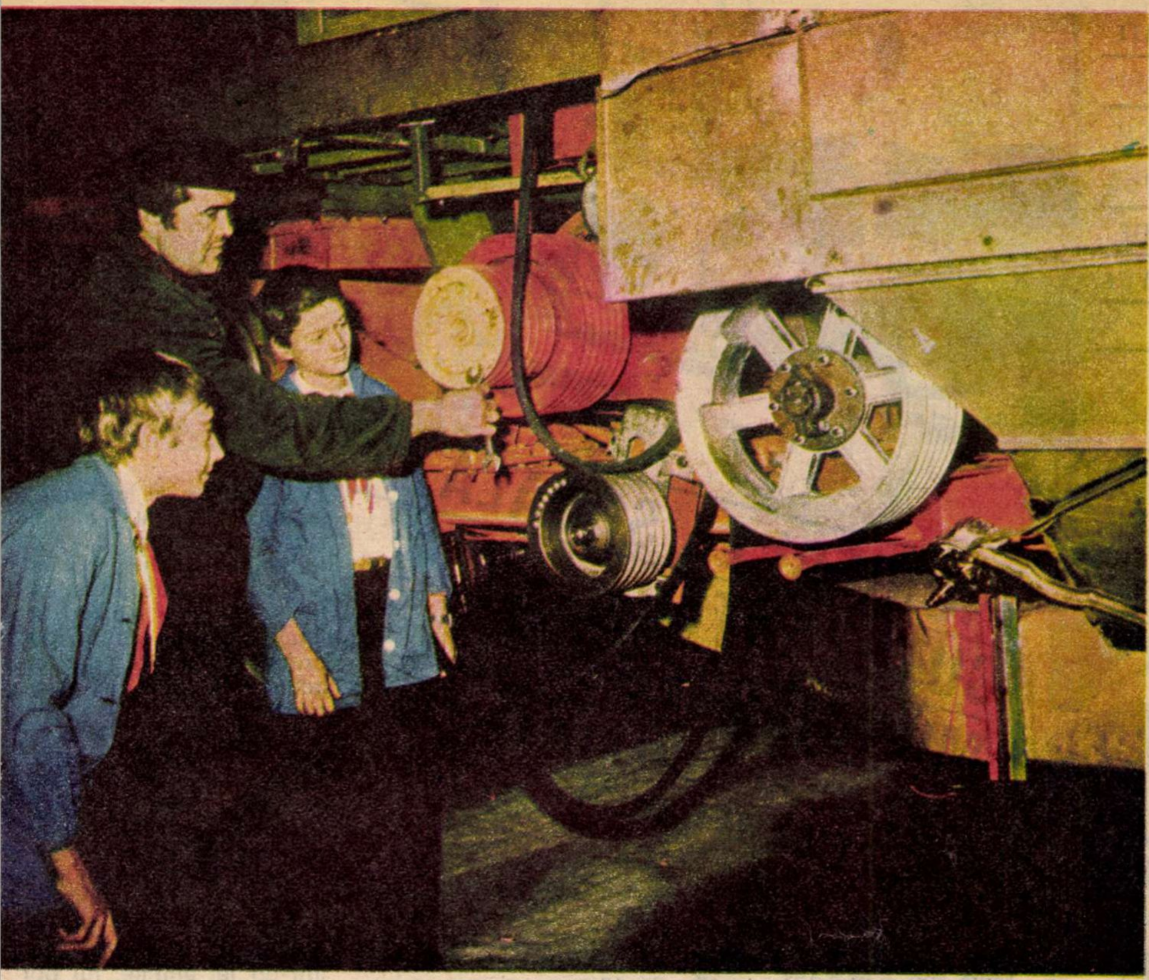

IUBIREA DE ȚARĂ

Iubirea de țară ne pătrunde din leagăn,
Cînd pe ogor omătul e stăpîn,
Ori soarele albastrei veri ne-neacă-n
Miresme tari de grîne și de fîn.

Ne-ncercuie întîi dorul de glie,
De case cu cireși și pruni,
Și-ntruna ne întoarcem la izvorul
Săpat în doine de străbuni.

Copilăria se dilată-n muguri
Dezvăluind cu-ncetul zări de țară,
Floarea crescută-n sufletele noastre
Lumină poartă-n fiece petală.

Eugeniu Nistor

PUTEREA CREATOARE A MUNCII

Nimic nu caracterizează mai bine ființa umană ca puterea sa de creație. Creativitatea este însușirea specifică omului de a produce un bun material sau spiritual care înainte nu exista, indiferent dacă este vorba de un produs tehnic, de o idee științifică, de o lucrare de artă.

Poporul nostru are înfăptuiri de seamă înscrise în istoria tehnicii universale. Ideea unei rachete cu mai multe trepte, idee care stă la baza tehnicii contemporane de cucerire a Cosmosului, a fost formulată prima dată la Sibiu, cu secole în urmă. Iar primul avion reactiv din lume a fost conceput și realizat de un mare inventator român. În anii noștri, ai construcției socialiste, nenumărați muncitori, tehnicieni, ingineri obțin brevete de invenție pentru aparatele și dispozitivele noi pe care le-au imaginat și realizat.

Creativitatea permite să se treacă de la un stadiu al producției la altul, superior, la o cunoaștere științifică mereu mai cuprinzătoare. Prin creativitate reușim să depășim ceea ce este vechi, să mărim productivitatea muncii, contribuind astfel la ridicarea patriei pe noi culmi ale civilizației și bunăstării. Tocmai de aceea tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** secretar general al partidului, subliniază mereu importanța creativității în întreaga noastră viață socială.

Creativitatea este o facultate umană care se poate cultiva încă de pe băncile școlii. La noi în țară există o permanentă grijă pentru a cultiva această calitate de nepreţuit, manifestată și la vîrsta copilăriei. A crea poate să însemne imaginarea unui mod superior de a prelucra o piesă la strung, poate însemna descoperirea unui adevăr științific, fie el cît de mic, poate însemna scrierea unei poezii în care cîntăm vitejia străbună. Cercurile organizate la casele pionierilor și șoimilor patriei servesc și ele dezvoltării la copii a creativității.

> **„În fața poporului român, a tinerelor generații ale patriei se deschide țelul măreț al unei uriașe activități creatoare pentru transformarea naturii, a societății și omului, pentru realizarea celor mai înalte aspirații de prosperitate și bunăstare, de dezvoltare liberă și democratică, de afirmare demnă și suverană a națiunii noastre socialiste."**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

Aici este cazul să amintim o altă caracteristică a societății omenești: progresul. El este constituit din adunarea contribuțiilor mici sau mari ale tuturor membrilor ei, fiecare adevăr, fiecare invenție și inovație adăugîndu-se celor existente și asigurînd drumul înainte al întregii societăți.

Abordarea creatoare, productivă a oricărei probleme este un mod concret de manifestare a sentimentului patriotic, al strădaniei fiecăruia de a participa la propășirea țării noastre, aflată în plin mers către o nouă etapă a dezvoltării sale istorice.

Creativitatea este o caracteristică a omului, dar ea are nevoie de anumite condiții speciale spre a se putea manifesta. Numai într-o societate lipsită de exploatare, în care există o grijă permanentă pentru dezvoltarea tuturor puterilor creatoare ale omului, se poate manifesta pe deplin și creativitatea. Iată de ce în țara noastră grija pentru dezvoltarea permanentă a puterii creatoare a tuturor celor ce muncesc — și în primul rînd a copiilor și tineretului, care reprezintă viitorul de aur al țării noastre — ocupă un loc de cea mai mare importanță.

Așa cum vă îndeamnă permanent tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, voi vă pregătiți zilnic, prin muncă și învățătură, să duceți mereu mai departe tehnica, știința, cultura și civilizația poporului nostru, ale cărui contribuții aduse pînă în prezent la tezaurul umanității sînt atît de importante. Rezultatele deceniilor viitoare așteaptă semnătura voastră, pionierii de azi ai României socialiste.

Vouă vă revine sarcina să duceți mai departe marea tradiție de muncă și creație din scumpa noastră patrie. Voi, care azi învățați și munciți, mîine veți fi făuritorii vieții noi, strălucite a patriei noastre.

Prof. univ. EDMOND NICOLAU

LA ȘCOALĂ, ÎN LABORATOARE, ÎN ATELIERE NE PREGĂTIM TEMEINIC PENTRU VIAȚĂ, PENTRU VIITOR. ÎMPLETIND CUNOȘTINȚELE TEORETICE CU PRACTICA PRODUCTIVĂ, CU CERCETAREA, VOM DEVENI ÎNTR-UN VIITOR APROPIAT OAMENI AI MUNCII CU ÎNALTĂ CALIFICARE.

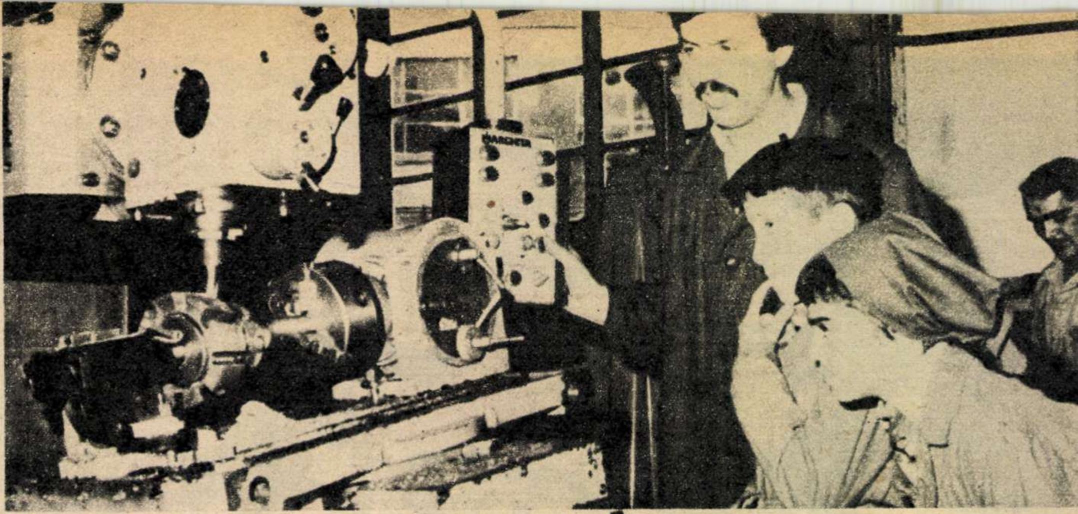

PIONIERI LA ȘCOALA CUTEZANȚEI MUNCITOREȘTI

ÎNSEMNĂRI ROMANTICE... PE O FIȘĂ TEHNICĂ!

O comună din apropierea munților — **Poiana Cîmpina.** Pe strada largă, pietruită, ce duce în pantă spre întreprinderea cu peste trei mii de muncitori, se întîlnesc în fiecare dimineață, la aceeași oră din zori, muncitori și grupuri de copii cu cravată de pionier la gît. Dialoguri scurte se înfiripă în trecere. „Azi voi, cei de-a șaptea, aveți atelier?" „Bună dimineața, nene Ștefănescu, ce mai e pe la atelierul SDV? Putem să organizăm o primire de pionieri în secție?" (SDV înseamnă, după cum știți, Scule, Dispozitive, Verificatoare.) „Ei, cum stați cu saboții? Merge bine, merge? Dar cu învățătura?" „Și cu una și cu alta, bine! nene Gorgane." Se îndepărtează apoi unii de alții, fiecare mergînd la lucrul său. Copiii țin strîns gențile cu halate proaspăt călcate, fetele avînd grijă să nu-și uite băsmăluțele cu ajur, iar băieții băștile. Atunci, dimineața, cînd se regăsesc în acel fluviu de muncitori, sînt cuprinși de bucurie, de încredere, de entuziasm, de mîndria că sînt elevii unei școli minunate, aceea a muncii.

Bijuteria de oțel

Un cîntec molcom, ritmic, de bomfaiere care pătrund treptat, mereu mai adînc în metal a pus stăpînire pe întreg atelierul. Fete și băieți în halate albastre, fiecare la locul său, lucrează cu atenție, concentrați. Marius scoate din menghină bucata de metal tăiată. Este caldă, aproape fierbinte. Se uită la ea, o cercetează, apoi zîmbește triumfător. A reușit perfect. Nu mai este nevoie de nici un fel de ajustare sau îndreptare prin pilire. Poate să treaca mai departe...

În timp ce privește schița piesei și totul i se pare atît de clar, gîndul îi fuge, o clipă, spre ziua aceea în care maistrul, dîndu-le o bucată masivă de oțel le spusese:

— Veți face din ea o piesă adevărată, care va avea locul său în angrenajul tractorului.

Auzind vestea, colegii săriseră în sus de bucurie. El însă, Marius, „mai cu picioarele pe pămînt", cum îi place să se considere, privise neîncrezător metalul masiv, ce părea de neclintit. „Maistrul vrea doar să ne încurajeze", trăsese el concluzia. Poate că și alții avuseseră îndoiala lui Marius, dar nu lăsaseră să se vadă. Se apucară de lucru. Maistrul îi urmărea pe fiecare în parte, îndrumîndu-i, corectîndu-i. Spunea că în funcție de calitatea execuției lucrărilor lor va fi perfectată comanda beneficiarului — Întreprinderea de Reparații Motoare Grele și Instalații Petroliere unde, de fapt, lucrează părinții lor.

Aveau de facut o piesă numită într-un mod simpatic... „ureche"! Confecționată dintr-un oțel de 25x13 mm, „urechea" trebuia terminată în două ore. De aceea, cu toții se grăbiseră să înceapă prin a face măsurători cu șublerul, apoi foarte atenți să taie cu mașina cu abraziv, să netezească cu pila, să traseze orificiul prevăzut, să puncteze, să găurească la mașină cu burghiul, să fileteze la calibrul cerut de schiță. Le-au trebuit mai bine de două ore pentru a termina piesa, prezentînd-o maistrului.

— Este foarte bine... pentru prima încercare! a spus el.

Un „ura!" spontan și apoi copiii, uitîndu-se unii la alții, izbucniră în rîs. Pe fețele lor, a lui Carmen, a lui Ciprian, a lui Cătălin, a lui Mircea, ale tuturor celorlalți porneau dîre negre dinspre tîmple în jos. Se vedea treaba că transpiraseră bine în timpul lucrului. Nu atît de efort, cît mai ales de încordare, de ambiția de a reuși.

— Luați-le pentru azi acasă, îl auziră el pe maistru. Le arătați părinților și le aduceți înapoi.

În ziua aceea, fiecare a purtat în geanta sa, cu nespusă grijă, ca pe o valoroasă bijuterie, acea simplă „ureche" de oțel. Și chiar dacă acasă s-au întîlnit cu exigențe sporite — tatăl lui Ciprian Chirea, fiind lăcătuș, al lui Mircea Pascu, la fel, al Ștefaniei Nițescu, strungar, ca și al lui Marius Anghelescu sau alții chiar controlori de calitate —, micii meșteri au înțeles că mai au de deprins încă multe, dar că acum reușiseră să facă primul pas.

Iată, la dulapul de scule, prinse într-un cuișor, s-au adunat acum o grămadă de copii după notele de comenzi, comenzi ferme primite din partea Întreprinderii de Reparații Motoare Grele și Instalații Petroliere. De cîte ori privesc într-acolo, copiii se simt într-un fel anume, nu pot spune cum, dar parcă sînt mai mari, mai gravi, mai mulțumiți de ei. Împreună au lucrat cele douăsprezece mii de coliere, au nituit mii de saboți de frînă, au confecționat mii de siguranțe pentru rulmenți, au executat alte și alte lucrări pentru utilaje petroliere.

Ori de cîte ori vine vorba despre „rebut", copiii îl asociază cu o notă slabă. „Ce-ar însemna o piesă de nota 4 sau chiar de 5, aflată într-un motor în funcțiune?" îi întrebase un vechi maistru, într-una din obișnuitele lor întîlniri cu muncitorii. „Ar însemna un lucru foarte grav, de neconceput la noi în întreprindere", răspunsese tot dînsul. „Piesa proastă ar putea distruge întreg motorul". Este deci normal ca nici la învățătură să nu se strecoare vreun „rebut". Pionierii școlii din Poiana Cîmpina au înțeles că merită, deplin, întreg efortul lor, pentru a ajunge la un astfel de rezultat.

ELENA MĂNESCU

*

„DETAȘAMENTUL ÎNVINGĂTORILOR"

Faptul că detașamentul clasei a VII-a D (de la **Liceul „Spiru Haret"** din **Tulcea**) a încheiat trimestrul I fără nici un corigent n-a constituit deloc o surpriză (fiindcă la ei promovabilitatea de sută la sută a intrat în... tradiție). Alta e victoria care a bătut toate recordurile lor de pînă acum. După cum ne așteptam, **Octavian Ungureanu,** unul dintre cei opt redutabili matematicieni ai clasei (notăm că absolut toți s-au calificat pentru faza pe oraș a concursului de matematică) recurge la exemplul cifrelor: „Dacă din cei 45 de elevi, 30 au încheiat trimestrul I cu 8, 9 și 10, înseamnă că avem acum în clasă două treimi de elevi buni și foarte buni la învățătură. Dintre aceștia 15 — deci o treime — au numai medii de 9 și 10. Precum **Iuliana Grigoraș, Lucian Petrescu, Mihaela Ursea, Florin Anastasiu, Cornel Dumitrescu, Iulian Popescu, Alexandru Dincov** și... firește **Octavian Ungureanu,** comandantul detașamentului".

Interlocutorul nostru e însă nerăbdător să ne vorbească despre doi dintre colegii a căror ascensiune spre notele mari a fost cea mai surprinzătoare și mai îmbucurătoare. De pildă, **Florentin Vlad.** De cînd s-a împrietenit cu **Laurențiu Osipov** și și-au descoperit amîndoi aceeași pasiune — cartingul — a început să dea „semne bune" în ce privește învățătura. Ajutat apoi de Laurențiu, a reușit să „demareze" curajos încă de la începutul anului școlar și pe traseul primei etape a competiției cu el însuși a obținut chiar note maxime.

În ce-o privește pe **Andrada Gheorghe,** care anul trecut nu trecea de 5 și 6, aceasta a reușit să cîștige împreună cu colega ei trofeul „Banca de onoare".

Acum, la startul noului trimestru, colectivul detașamentului e intens preocupat de găsirea unor soluții care să reducă numărul elevilor mediocri.

Sîntem convinși că „detașamentul învingătorilor" — cum li se mai spune celor dintr-a VII-a D — va reuși să-și realizeze țelul propus: acela de a-i ajuta și pe ceilalți colegi să urce spre înălțimile luminate de bucuria notelor bune și foarte bune.

ILEANA DAN

FOTO-REPORTER
Cutezătorii

PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI

Tinerii iubitori de istorie de la **Școala nr. 185 din Chitila, Sectorul agricol Ilfov,** *au obținut locul întîi în etapa pe localitate, la ediția trecută a amplei acțiuni pionierești „Patrie română, țară de eroi". Ei au cîștigat și trofeul „Cinstire înaintașilor, omagiu contemporanilor". Printre preocupările pregnante, surprinse de colega lor,* **Alexandra Stoica,** *din clasa a VI-a A, se află repetatele vizite făcute pe șantierul arheologic Chitila, unde s-au descoperit numeroase mărturii materiale care vorbesc despre așa-numita „Cultură Chitila".*

Un ghid apropiat copiilor este arheologul **Vasile Boroneanț** *(foto 1). Invitatul lor, vechi combatant, colonelul* **Nicolae Constantin** *(foto 2), le-a evocat, cu prilejul vizitei la Podul Băneasa, zilele victorioase ale lui august 1944.*

Următoarea imagine (foto 3) semnalează întocmirea unui colț muzeistic interesant, care cuprinde exponate aparținînd înaintașilor locuitorilor de astăzi ai comunei **Suharău,** *județul* **Botoșani.** *Imaginile sînt realizate de tinerii fotoreporteri* **Viorica Focșanu, Sorin-Iulian Covatariu, Rareș Cercel** *și* **Dorin Sumanaru.**

1

2

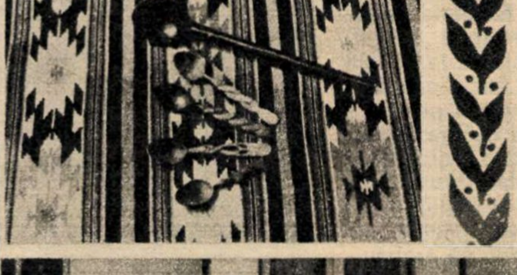
3

● RITM ● Ritm ● RITM ● RITM ●

● **LEGAMÎNT DE COPIL PENTRU PACE** – iară genericul noii expoziții de artă plastică vernisată la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Buzău,** despre care ne informează corespondenta noastră **Cerasela Constantin,** membră a subredacției „Tot înainte" ● **MÎINI ÎNDEMÎNATICE, MÎINI MĂIESTRE** reînvie pe albul pînzei de in motivele populare specifice zonei Sibiului (o imagine surprinsă în atelierul fetelor de la Școala nr. 4 din **Sibiu)** ● **PESTE 2 000 DE EXPONATE** numără la această oră muzeul de istorie-arheologie și etnografie al Școlii „Ion Creangă" din cartierul Humulești al orașului **Tg. Neamț.** Dintre acestea, 60 de documente vorbesc despre istoria Tîrgului Neamț (nelipsind, desigur, cel care se referă la prima sa atestare documentară, datînd din anul 1395) ● **SUB DEVIZELE „Progres prin autodepășire"** și **„Catalogul nostru, fără absențe"** au demarat în trimestrul al II-lea pionierii detașamentului fruntaș pe unitate, de la Școala **Dancu,** comuna **Holboca — Iași** ● **MEMBRII SUBREDACȚIEI** „Tot înainte" din Hunedoara au ținut ca prin intermediul imaginii de mai sus să vă facă cunoștință cu vestita formație de tulnicărese din **Blăjeni** (județul **Hunedoara)** ● **O BOGATĂ CORESPONDENȚĂ** circulă de cîțiva ani pe traseul **Școala nr. 1, Dichiseni — Școala nr. 10, Călărași!** O corespondență care vorbește despre o frumoasă prietenie, dar și despre un fructuos schimb de experiență între unitățile celor două școli. Cine sînt semnatarele acestor scrisori? Cele două comandante de unitate care s-au cunoscut încă de pe vremea Forumului național de la Iași: **Mariana Nistor** din Dichiseni și **Angelica Bălan** din Călărași (care este și pionier-locțiitor al președintelui C.N.O.P.) ● **O AMPLĂ ÎNTRECERE** pentru recuperarea materialelor refolosibile (în vederea realizării angajamentului de muncă patriotică pe anul 1986) s-a declanșat încă din primele zile ale noului trimestru între detașamentele unității Școlii din **Muntenii de Sus,** județul **Vaslui.** Îl rugăm pe corespondentul nostru **Vasile Bălu,** care ne promite că ne va anunța clasamentul primelor etape ale acestei competiții a hărniciei, să ne trimită, totodată, și cîteva sugestive imagini ● **NU MICĂ LE-A FOST MIRAREA** păsărilor care sălășluiesc peste iarnă în pădTuricea de sub Dealul Cărpinișului (satul Bustuchini) să găsească, încă înainte de căderea primilor fulgi de nea, niște foarte ospitaliere ...căsuțe. Dar și mai mare mirare le va fi cuprins văzînd că zilnic cineva le aduce și hrană.... Cine sînt misterioșii lor prieteni?! Cinci băieți de ispravă – pionierii **Gheorghe Ciulică, Marius Torop, Daniel Călugăru, Catrina Meca** și **Mirel Ficiu,** elevi în clasa a VIII-a B, Școala **Bustuchini, județul Gorj** ● **SIGUR CĂ ALTFEL** ne îmbie la lectură o carte cu înfățișare îngrijită, față de una care poartă „amprentele" neglijenței unor cititori nedeprinși încă cu adevăratul respect pentru carte. Tocmai de aceea, 100 de pionieri de la Școala **Rotopănești, județul Suceava,** și-au dedicat cîteva zile, de la sfîrșitul vacanței, pentru recondiționarea volumelor din biblioteca școlară.

ILEANA PIȚA

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Acasă și la școală acționați cu hotărire pentru economisirea energiei electrice! Nu uitați că in felul acesta economisiți și importante cantități de combustibil necesar producerii acesteia!

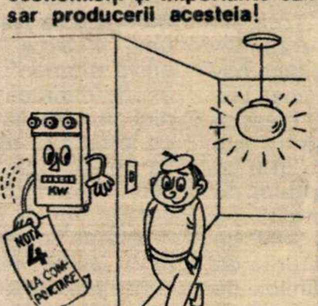

Economisind 1 Kwh energie electrică, contribuiți la economisirea a:

- 1,5 kg lignit

sau

- 280 g păcură

sau

- 0,32 mc gaz metan.

Folosiți, așadar, cu maximă eficiență fiecare kilowatt-oră de energie electrică! Fiți chibzuiți și economi!

CU SEMAFORUL... la plimbare

Un redactor cu nelipsitul său blocnotes, un aparat de fotografiat cu blițul încărcat de „fulgere“ și un „Semafor“ cu ochi ageri — iată o echipă pornită, zilele acestea, într-o mică plimbare prin București.

În cele ce urmează, vă redăm însemnări ale redactorului, instantanee surprinse de aparat și... comentarii ale „Semaforului“.

Poloistul... acrobat!

Zi frumoasă de iarnă. E totuși rece și trecătorii se îndreaptă grăbiți fiecare spre treburile sale. Printre ei, adesea copii. Îmbrăcați gros, desigur sub privirea grijulie a mamei, au și ei drumurile lor. Merg spre școală sau vin dinspre școală, fac cumpărături, se duc spre locurile de joacă, la prieteni. Unii vor să intre la cinematograf. Nimic rău. Probabil că și-au prevăzut lucrul acesta pentru timpul lor liber. Zărim însă printre ei cîțiva care — se vede de la o poștă — pierd timpul. Se mută de la o vitrină la alta, se îmbrîncesc, lovesc pe cei din jur. La un moment dat, unul dintre ei strigă de pe un trotuar spre celălalt: „Georgele! Grăbește-te!“ Și, incredibil, bulevardul larg — cu cele patru benzi pe care circulă intens camioane, troleibuze, autobuze — este trecut în goană de un băiat.

— Ești bun sportiv, glumim amar. La ce școală înveți?

— Da, fac polo! spune mîndru. Învăț la Școala nr. 95, în clasa a VII-a, ne răspunde prompt.

— Nu ți-a fost teamă cînd ai traversat prin locul acela nepermis? De ce te expui atît de periculos?

— Mă grăbeam. **Am mai traversat așa și nu mi s-a întîmplat nimic!...**

Pentru Georgel și pentru alții care gîndesc și procedează ca el, iată cîteva întîmplări aflate de noi de la Inspectoratul General al Miliției, Direcția Circulație.

Traversare periculoasă

Doi frați locuind în cartierul Militari din Capitală — Petrișor de 11 ani și Sebastian de 8 ani — pleacă într-o dimineață de acasă bucuroși că au primit bani pentru cofetărie. Drumul atît de cunoscut de ei, Bd. Păcii, și de atîtea ori traversat la întîmplare, se părea că nu mai prezenta pentru ei nici un secret, nici un pericol. Iată-i și în această zi de ianuarie, de vacanță, trecînd în fugă, prin loc nepermis, strada. Numai că **de data aceasta, inevitabilul s-a produs.** Un scrîșnet puternic i-a țintuit pe loc, apoi au leșinat. Amîndoi se aleseseră nu numai cu spaima. Lovituri ușoare și unele mai puțin ușoare au necesitat spitalizare. Și cînd te gîndești că pentru a ajunge pe trecerea de pietoni nu le trebuiau mai mult decît două-trei minute! Două-trei minute pentru a evita ore și ore de suferință, spaima și grijile părinților, îngrijiri medicale.

Biciclistul „ambițios“

Miez de zi în comuna Dumbrăveni, județul Vrancea. În grupul de copii veseli care se îndreptau spre Căminul cultural, se afla și Ionel Sera. Era singurul care avea bicicleta cu el, de aceea mergea pe lîngă ea pentru a fi în pas cu prietenii. La un moment dat însă în spate se aude motorul unui tractor. Copiii se feresc. Lui Ionel îi străfulgeră o idee năstrușnică: să le demonstreze tovarășilor de drum ce biciclist încercat este el! Drept care se așază pe șa și anunță cu glas tare: „O să las să treacă tractorul, apoi o să vă demonstrez cît de repede o să-l întrec!“ Ionel începe să pedaleze cu sîrg pe lîngă tractor. Vrea să facă semn de salut tractoristului, se dezechilibrează și-l agață a doua remorcă. În primul moment copiii se opresc îngroziți, apoi aleagă să-i dea ajutor. Era nevoie și de doctor. O încercare eșuată? Nu, o bravadă fără rost, **încălcare a regulilor elementare de comportare pe stradă,** învățate la școală, repetate mereu de către părinți. Un moment dificil pentru familie, de spaimă și îngrijorare. Un moment care trebuia nici să nu existe. Ionel are 14 ani!

Timp pierdut cu bani și... fără bani

Dupa-amiază. Intrăm într-una din sălile cu jocuri mecanice. În jurul pupitrelor luminoase, cu fel de fel de comenzi este aglomerație. Dacă ai răbdare, poți să-ți probezi îndemînarea după ce, bineînțeles, introduci fisa. Printre cei mari, încercînd să se strecoare în față, cîțiva băieți de 12—13 ani, alții chiar și mai mici. Stăm să-i privim îndelung. Aleargă de la un grup la altul, se scotocesc prin buzunare.

— Mai ai încă bani? îl întrebăm pe un băiat îndesat, îmbrăcat gros, care se vedea că ajunsese leoarcă de sudoare.

— S-au cam dus... sînt aici de dimineață. Mama mi-a dat azi 30 de lei!

— Ca să-i folosești aici? ne mirăm.

— Ei, nu. Am luat și pîine.

— Dar ai pierdut aici aproape o zi!

Sebastian, elev în clasa a V-a la Școala nr. 122, începe, după ultima noastră replică, să ne privească cu suspiciune.

— Sînt cu prietenii, încearcă să se scuze el. Cu Aurel, cu Gabriel...

Ore și ore în șir pierdute. Ore care pot fi folosite — dacă este vorba de timpul liber — pentru joaca în parc, în grădină, pe terenul de sport.

Cîteva comentarii ale „Semaforului“

...„Poloistul acrobat“ a fost la un pas de accident. De lucrul acesta se face el vinovat. Dar prietenii care nu l-au admonestat nu sînt oare vinovați?

...Petrișor și Sebastian au probat, din păcate, proverbul că „ulciorul nu merge de multe ori la apă“. Repetarea unei greșeli este întotdeauna pedepsită într-un fel.

...Biciclistul ambițios, Ionel, trebuia neapărat oprit din aventura sa. Copiii din grup, prietenii săi, trebuiau să intervină. Așa cum trebuie să intervenim fiecare dintre noi cînd avem de-a face cu situații nelalocul lor.

...Cei cîțiva „pierde-vară“ întîlniți pe ici, pe colo — în cazul de față în sala jocurilor mecanice — trebuie scuturați zdravăn de mînecă. De către pionieri, ca și de către cei mai mari!

ELENA MĂNESCU

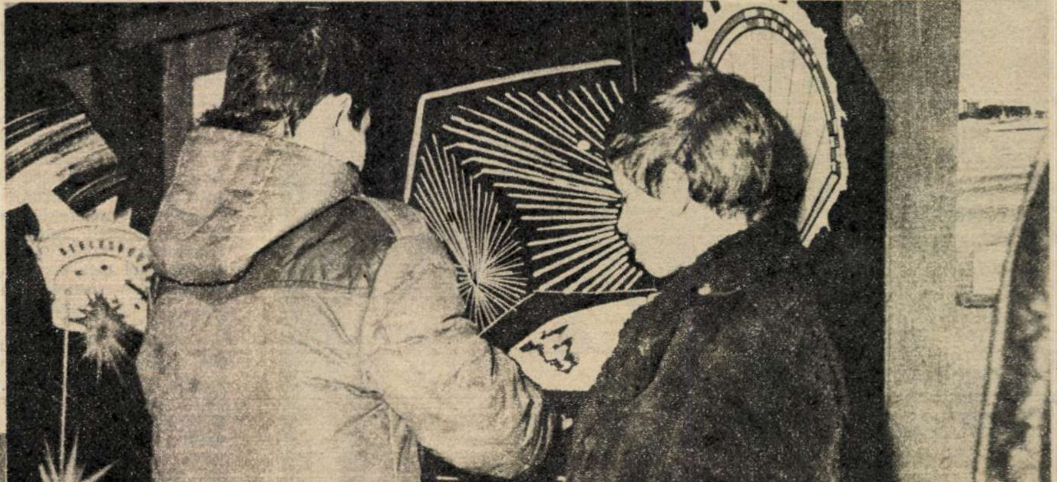

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ...

MEDALIILE DE AUR ALE HĂRNICIEI

COPIII DIN VLAȘINU

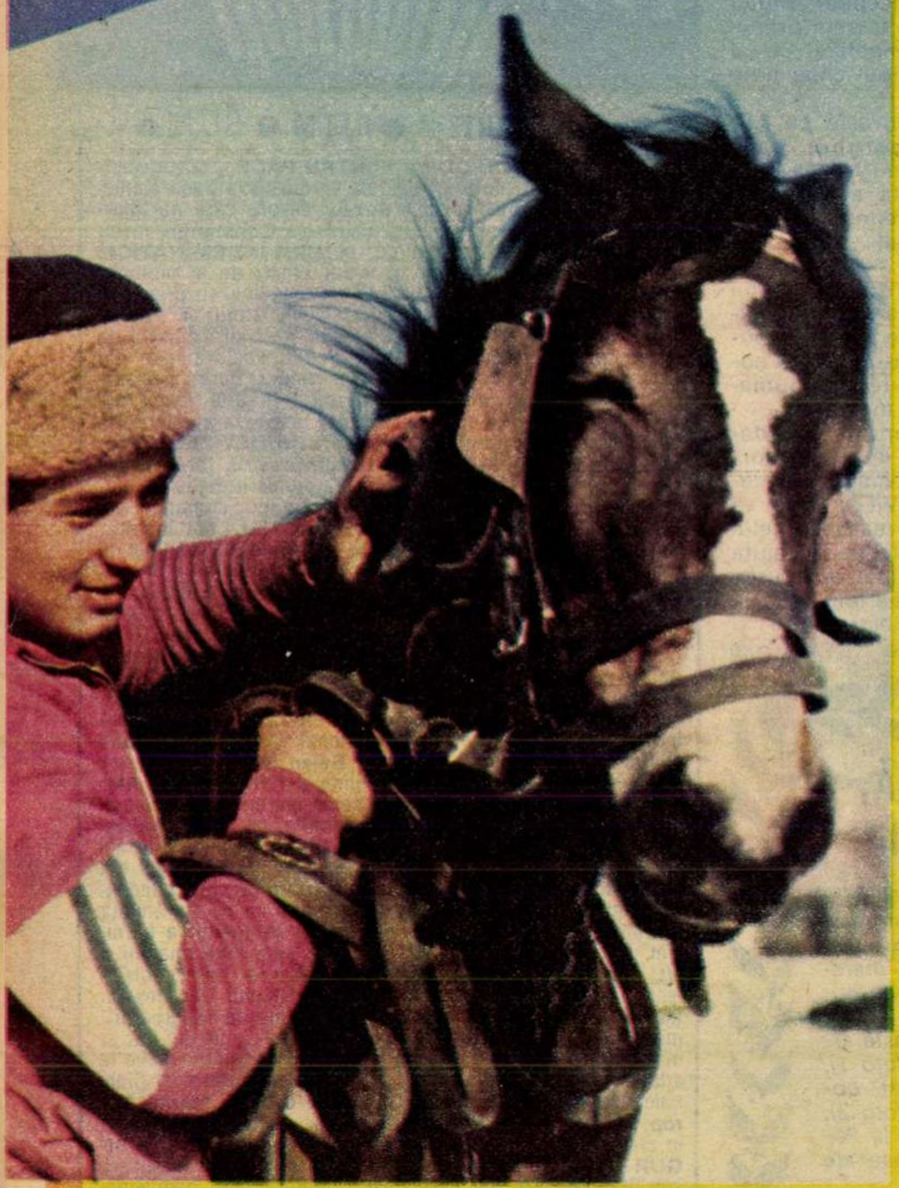

Vlașinu este unul din cele cîteva sate ale comunei Schitu, cu oameni harnici care prin munca lor au schimbat de la an la an înfățișarea locurilor pe care trăiesc. La Vlașinu — județul Giurgiu — oamenii cultivă pămîntul din tată în fiu. Ei întîmpină febril sosirea fiecărui anotimp — pe cîmp, la fermele zootehnice, la sectorul avicol, în propriile gospodării. Toți își unesc priceperea pentru atingerea aceluiași țel — de a face pămîntul să rodească tot mai bogat, avuția obștei să crească mereu, iar viața să le fie tot mai bună. Întinsele lanuri de grîu ce se mlădie în adierea vîntului de vară, porumbul care crește pe aici mai înalt decît un stat de om, floarea-soarelui, culturile de sfeclă și rodnicia grădinilor de legume le răsplătesc neodihna, dăruirea și priceperea cu care muncesc pămîntul.

În climatul de muncă și de respect pentru tot ceea ce produc mîinile harnice ale părinților cresc și copiii satului. Vlașinu de astăzi își crește viguros oamenii lui de mîine.

*

I-am cunoscut, nu de mult, la ei acasă. Deși era încă vacanță, **Nicolae Vlad, Petrican Dumitru, Stelică Ceaușu, Marian Gherghiceanu, Marian Iordache, Ionica Bălașa, Lila Ivan, Nicoleta Iordache, Petrica Iordache** și alți cîțiva pionieri sosiseră la școală dis-de-dimineață. Nu s-au oprit nici în sala amenajată pentru a se întrece la tenis de masă, nici să se încingă într-o partidă de șah. S-au îndreptat direct spre curtea din spatele școlii. Și-au îmbrăcat degrabă hainele de lucru și au început să trebăluiască prin microfermă. Îi așteptau acolo muncile obișnuite ale echipei de serviciu. Calul, purceii și cele șase vaci ce aparțin micilor gospodari din Vlașinu trebuiau hrănite, adăpate, țesălate. Și în timp ce Petrica Iordache cu Lila Ivan deschideau magazia de furaje ca să pregătească rațiile, băieții au trecut la curățenie. Cu brațele pline cu lucernă uscată — lucernă obținută de pe propriul lor lot — cîțiva copii vin să umple ieslele... La fîntînă, Marian Iordache și Stelică Ceaușu umplu gălețile cu apă. Întreaga microfermă e plină de mișcare. Copiii își văd de treburile lor cu pricepere.

Peste un timp, cînd iese soarele, vitele sînt mînate în curte pentru plimbare și pentru țesălat. Dintr-o săritură Stelică urcă pe cal și pornește cu el în galop. Lila și Ionica se apropie de o vițelușă și o mîngîie cu gingășie, după care încep s-o țesale.

În fiecare săptămînă — de vinerea pînă joia —, adică timp de șapte zile, una din cele nouă echipe de gospodari formate în școală se îngrijesc în toate anotimpurile de bunul mers al microfermei. Laptele obținut este dus în fiecare zi la centrul de colectare din apropiere. De-a lungul unui an, de aici pleacă mii de litri de lapte.

Privim spre cîmpia acoperită de zăpada. Nu departe de șirele de coceni și paie se vede oglinda înghețată a unui lac.

— Aveți și patinoar? întrebăm.

— Nu, acolo e iazul nostru, răspunde cu sfială Marian Gherghiceanu. Dacă veneați pe la noi cu doi ani în urmă, vedeați doar un firicel firav de apă ce-și făcea drum către iazul comunei. Tovarășul director, Nicolae Dinu, a avut o idee și din ea... a răsărit iazul. Am muncit cu toții, dar merită. Ne-au ajutat și părinții, dar și oamenii din Schitu, care au venit cu un screper și au săpat albia de acum a iazului — 15 000 mp. Am plantat apoi pe marginea lui sălciile pe care le vedeți. Erau pe atunci niște nuielușe subțiri pe care le-am înfipt cu mîinile în pămîntul umed.

— Cînd ați trăit voi aici, la microfermă, cea mai mare bucurie?

— Ne-am bucurat de multe ori, ne spune Dumitru Petrican. De exemplu, atunci cînd am populat cu pești iazul nostru. Apoi cînd noi, băieții, porneam, dimineata pe racoare, cu barca să dam hrana la pești. La terminarea lucrului ne aruncam in apă și ne scăldam. Astă-toamna am aruncat prima oară năvoadele și am scos prima recoltă de pește. Au fost sute de kilograme de crapi, mari de 3 kg, și de carași aurii. După ce am curățat iazul, am adus 500 kg de puieți, cu care l-am repopulat. Sperăm ca la anul recolta noastră să fie și mai bogată.

— Altă dată, intervine Petrica Iordache, ne-am bucurat mult cînd am venit dimineața la școală și am aflat că ne-a sporit șeptelul. Ne-am dus în grajd și nu ne-a venit să credem: o vițelușă roșcată, care se născuse peste noapte, ședea în culcușul proaspăt de paie și ne privea nedumerită. A fost bucuria întregii unități. După cîteva zile, cînd s-a înzdrăvenit și a început să zburde, ne-am fotografiat cu ea. Nu pentru că n-am mai fi văzut o vițelușă atît de mică — noi sîntem obișnuiți cu animalele, căci învățăm să le creștem de mici, acasă —, dar asta era a noastră, a celor mai tineri gospodari din Vlașinu. Și ce bucurie am avut cu toții cînd, astă-toamnă, am recoltat porumbul de pe lotul nostru. 6 000 kg de pe 1 ha e o recoltă bună dacă ții seama că nici n-a plouat prea mult în timpul verii. Și recolta de lucernă a fost bună. Am obținut de pe suprafața de 1,75 ha cultivată de noi trei coase, adică trei recolte.

— Eu m-am bucurat mult, acum un an, cînd în curtea școlii a poposit o căruță care ne-a adus mînzul, ne spune Stelică Ceaușu. Era mic pe atunci, iar copiii se apropiau de el cu grijă ca să nu-l sperie. Îl primiserăm de la C.A.P. Acum călușul nostru are mai bine de un an și ne ajută la o mulțime de treburi: la căratul porumbului, al cocenilor, la transportul și împrăștiatul îngrășămintelor pe cîmp...

Aflăm că lui Stelică Ceaușu, băiatul inimos care a fost tot timpul prezent și la construirea noii sere ce se înalță în fața sălilor de clasă, îi plac mult caii. Cînd vorbește despre ei, un zîmbet larg îi luminează chipul și ochii săi devin strălucitori. Îi place să urce în șa, știe să înhame calul la căruță și la sanie. Acasă îl ajută foarte mult pe tatăl său la îngrijirea calului din propria gospodărie. În vacanța de iarnă, într-o dimineață, a înhămat calul la sanie și-a pornit să-i plimbe prin tot satul pe cei doi prieteni ai săi din București, pe Mihai și pe Florin, care veniseră la bunici.

Ce alte satisfacții mai au copiii din Vlașinu?

Nicolae Vlad, pionierul comandant de unitate, ne spune că pentru anul 1985 s-au angajat să realizeze în microfermă un venit de 7 900 lei. La sfîrșitul anului, cînd au tras linia și au adunat realizările, s-au bucurat că suma realizată ajunsese la 24 998 lei. Numai pe animalele valorificate prin contract au obținut 11 500 lei.

De aici, din satul lui, Nicolae Vlad se gîndește ca va trebui să învețe bine, să se pregătească pentru Liceul veterinar unde vrea să se înscrie după absolvirea clasei a VIII-a, ca să se poată întoarce apoi acasă în sat și să se dedice creșterii și îngrijirii animalelor ca tehnician veterinar. Așa gîndesc și ceilalți copii ai satului Vlașinu care, în calitatea lor de elevi, de pionieri, își îndeplinesc cu dragoste principala lor îndatorire, străduindu-se să obțină note cît mai bune (mulți dintre ei au note numai de la 7 în sus), să pătrundă tot mai mult tainele naturii generoase care-i înconjoară, să-și lărgească permanent orizontul de cunoștințe. Pentru că un viitor lucrător al ogoarelor trebuie să fie foarte bine și multilateral pregătit.

La Vlașinu oamenii satului au știut să le insufle copiilor dragostea pentru muncă, dragostea pentru animale și pentru fiecare palmă de pămînt pe care o vor cît mai rodnică. Iar această dragoste sălășluiește acum în sufletele lor, ale tuturor copiilor din școală. O dovedesc faptele lor frumoase, rezultatele pe care le obțin micii gospodari din Vlașinu.

ECATERINA ROȘCA

Licee agroindustriale care vă așteaptă:

Județul Alba, în localitățile: Blaj, Aiud, Jidvei, Ciumbrud și Alba-Iulia. **Județul Arad:** Lipova, Sîntana, Gurahonț și Miniș-Gioroc. **Județul Argeș:** Curtea de Argeș, Costești și Vedea. **Județul Bacău:** Hemeiuș, Podul Turcului și Sascut. **Județul Bihor:** Salonta și Valea lui Mihai. **Județul Bistrița-Năsăud:** Beclean. **Județul Botoșani:** Botoșani, Săveni, Sendriceni și Trușești. **Județul Brașov:** Făgăraș, Prejmer și Codlea. **Județul Brăila:** Brăila, Ianca. **Județul Buzău:** Pogoanele, Rm. Sărat și Beceni. **Județul Caraș-Severin:** Oravița și Bozovici. **Județul Călărași:** Călărași, Lehliu, Dragalina și Fundulea. **Județul Cluj:** Turda. **Județul Constanța:** Cernavodă, Palas-Constanța, Ostrov, Poarta Albă, Castelu, Băneasa, Cobadin și Cogealac. **Județul Covasna:** Tg. Secuiesc. **Județul Dîmbovița:** Găești, Titu, Voinești, Băleni și Răcari. **Județul Dolj:** Calafat, Poiana Mare, Segarcea, Malu Mare, Bîrca, Cetate, Circea și Dăbuleni. **Județul Galați:** Tg. Bujor, Tecuci. **Județul Giurgiu:** Dragomirești-Vale, Ciorogîrla, Hotarele și Călugăreni. **Județul Gorj:** Tg. Cărbunești și Bîrsești. **Județul Harghita:** Odorheiul Secuiesc, Dănești și Sînmartin. **Județul Hunedoara:** Hațeg, Geoagiu și Ilia. **Județul Ialomița:** Armășești, Fierbinți Tîrg și Țăndărei. **Județul Iași:** Iași, Podu Iloaiei, Holboca, Miroslava și Răducăneni. **Județul Maramureș:** Seini. **Județul Mehedinți:** Vînju Mare, Șimian, Cujmir și Halinga. **Județul Mureș:** Tg. Mureș, Sighișoara, Sărmașu, Miercurea Nirajului și Iernut. **Județul Neamț:** Tg. Neamț, Horia, Roznov și Săbăuani. **Județul Olt:** Drăgănești-Olt, Slatina, Caracal, Balș, Scornicești și Grădinari. **Județul Prahova:** Mizil, Valea Călugărească și Bărcănești. **Județul Satu Mare:** Carei, Negrești-Oaș și Livada. **Județul Sălaj:** Șimleul Silvaniei, Crasna și Ileanda. **Județul Sibiu:** Sibiu și Dumbrăveni. **Județul Suceava:** Fălticeni, Rădăuți și Vicovu de Sus. **Județul Teleorman:** Alexandria, Tr. Măgurele, Roșiori de Vede, Olteni, Drăgănești-Vlașca și Pîatra. **Județul Timiș:** Lugoj, Buziaș, Ciacova și Dumbravița. **Județul Tulcea:** Tulcea și Topolog. **Județul Vaslui:** Puiești, Huși, Negrești, Murgeni și Zorileni. **Județul Vîlcea:** Drăgășani și Bălcești. **Județul Vrancea:** Panciu, Odobești și Adjud. **Sectorul agricol Ilfov:** Buftea și Brănești.

CU SEMAFORUL... la plimbare

Un redactor cu nelipsitul său blocnotes, un aparat de fotografiat cu blițul încărcat de „fulgere" și un „Semafor" cu ochi ageri — iată o echipă pornită, zilele acestea, într-o mică plimbare prin București.

În cele ce urmează, vă redăm însemnări ale redactorului, instantanee surprinse de aparat și... comentarii ale „Semaforului".

Poloistul... acrobat!

Zi frumoasă de iarnă. E totuși rece și trecătorii se îndreaptă grăbiți fiecare spre treburile sale. Printre ei, adesea copii. Îmbrăcați gros, desigur sub privirea grijulie a mamei, au și ei drumurile lor. Merg spre școală sau vin dinspre școală, fac cumpărături, se duc spre locurile de joacă, la prieteni. Unii vor să intre la cinematograf. Nimic rău. Probabil că și-au prevăzut lucrul acesta pentru timpul lor liber. Zărim însă printre ei cîțiva care — se vede de la o poștă — pierd timpul. Se mută de la o vitrină la alta, se îmbrîncesc, lovesc pe cei din jur. La un moment dat, unul dintre ei strigă de pe un trotuar spre celălalt: „Georgele! Grăbește-te!" Și, incredibil, bulevardul larg — cu cele patru benzi pe care circulă intens camioane, troleibuze, autobuze — este trecut în goană de un băiat.

— Ești bun sportiv, glumim amar. La ce școală înveți?

— Da, fac polo! spune mîndru. Învăț la Școala nr. 95, în clasa a VII-a, ne răspunde prompt.

— Nu ți-a fost teamă cînd ai traversat prin locul acela nepermis? De ce te expui atît de periculos?

— Mă grăbeam. **Am mai traversat așa și nu mi s-a întîmplat nimic!...**

Pentru Georgel și pentru alții care gîndesc și procedează ca el, iată cîteva întîmplări aflate de noi de la Inspectoratul General al Miliției, Direcția Circulație.

Traversare periculoasă

Doi frați locuind în cartierul Militari din Capitală — Petrișor de 11 ani și Sebastian de 8 ani — pleacă într-o dimineață de acasă bucuroși că au primit bani pentru cofetărie. Drumul atît de cunoscut de ei, Bd. Păcii, și de atîtea ori traversat la întîmplare, se părea că nu mai prezenta pentru ei nici un secret, nici un pericol. Iată-i și în această zi de ianuarie, de vacanță, trecînd în fugă, prin loc nepermis, strada. Numai că **de data aceasta, inevitabilul s-a produs.** Un scrîșnet puternic i-a țintuit pe loc, apoi au leșinat. Amîndoi se aleseseră nu numai cu spaima. Lovituri ușoare și unele mai puțin ușoare au necesitat spitalizare. Și cînd te gîndești că pentru a ajunge pe trecerea de pietoni nu le trebuiau mai mult decît două-trei minute! Două-trei minute pentru a evita ore și ore de suferință, spaima și grijile părinților, îngrijiri medicale.

Biciclistul „ambițios"

Miez de zi în comuna Dumbrăveni, județul Vrancea. În grupul de copii veseli care se îndreptau spre Căminul cultural, se afla și Ionel Sera. Era singurul care avea bicicleta cu el, de aceea mergea pe lîngă ea pentru a fi în pas cu prietenii. La un moment dat însă în spate se aude motorul unui tractor. Copiii se feresc. Lui Ionel îi străfulgeră o idee năstrușnică: să le demonstreze tovarășilor de drum ce biciclist încercat este el! Drept care se așază pe șa și anunță cu glas tare: „O să las să treacă tractorul, apoi o să vă demonstrez cît de repede o să-l întrec!" Ionel începe să pedaleze cu sîrg pe lîngă tractor. Vrea să facă semn de salut tractoristului, se dezechilibrează și-l agață a doua remorcă. În primul moment copiii se opresc îngroziți, apoi aleagă să-i dea ajutor. Era nevoie și de doctor. O încercare eșuată? Nu, o bravadă fără rost, **încălcare a regulilor elementare de comportare pe stradă,** învățate la școală, repetate mereu de către părinți. Un moment dificil pentru familie, de spaimă și îngrijorare. Un moment care trebuia nici să nu existe. Ionel are 14 ani!

Timp pierdut cu bani și... fără bani

După-amiază. Intrăm într-una din sălile cu jocuri mecanice. În jurul pupitrelor luminoase, cu fel de fel de comenzi este aglomerație. Dacă ai răbdare, poți să-ți probezi îndemînarea după ce, bineînțeles, introduci fisa. Printre cei mari, încercînd să se strecoare în față, cîțiva băieți de 12—13 ani, alții chiar și mai mici. Stăm să-i privim îndelung. Aleargă de la un grup la altul, se scotocesc prin buzunare.

— Mai ai încă bani? îl întrebăm pe un băiat îndesat, îmbrăcat gros, care se vedea că ajunsese leoarcă de sudoare.

— S-au cam dus... sînt aici de dimineață. Mama mi-a dat azi 30 de lei!

— Ca să-i folosești aici? ne mirăm.

— Ei, nu. Am luat și pîine.

— Dar ai pierdut aici aproape o zi!

Sebastian, elev în clasa a V-a la Școala nr. 122, începe, după ultima noastră replică, să ne privească cu suspiciune.

— Sînt cu prietenii, încearcă să se scuze el. Cu Aurel, cu Gabriel...

Ore și ore în șir pierdute. Ore care pot fi folosite — dacă este vorba de timpul liber — pentru joaca în parc, în grădină, pe terenul de sport.

Cîteva comentarii ale „Semaforului"

...„Poloistul acrobat" a fost la un pas de accident. De lucrul acesta se face el vinovat. Dar prietenii care nu l-au admonestat nu sînt oare vinovați?

...Petrișor și Sebastian au probat, din păcate, proverbul că „ulciorul nu merge de multe ori la apă". Repetarea unei greșeli este întotdeauna pedepsită într-un fel.

...Biciclistul ambițios, Ionel, trebuia neapărat oprit din aventura sa. Copiii din grup, prietenii săi, trebuiau să intervină. Așa cum trebuie să intervenim fiecare dintre noi cînd avem de-a face cu situații nelalocul lor.

...Cei cîțiva „pierde-vară" întîlniți pe ici, pe colo — în cazul de față în sala jocurilor mecanice — trebuie scuturați zdravăn de mînecă. De către pionieri, ca și de către cei mai mari!

ELENA MĂNESCU

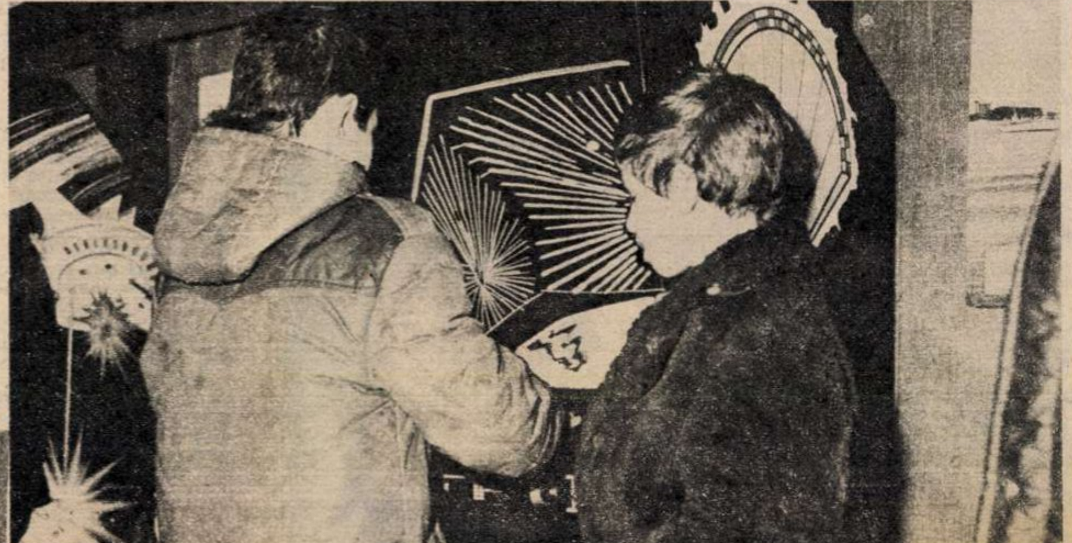

„DETAȘAMENTUL ÎNVINGĂTORILOR"

Faptul că detașamentul clasei a VII-a D (de la **Liceul „Spiru Haret"** din **Tulcea)** a încheiat trimestrul I fără nici un corigent n-a constituit deloc o surpriză (fiindcă la ei promovabilitatea de sută la sută a intrat în... tradiție). Alta e victoria care a bătut toate recordurile lor de pînă acum. După cum ne așteptam, **Octavian Ungureanu,** unul dintre cei opt redutabili matematicieni ai clasei (notăm că absolut toți s-au calificat pentru faza pe oraș a concursului de matematică) recurge la exemplul cifrelor: „Dacă din cei 45 de elevi, 30 au încheiat trimestrul I cu 8, 9 și 10, înseamnă că avem acum în clasă două treimi de elevi buni și foarte buni la învățătură. Dintre aceștia 15 — deci o treime — au numai medii de 9 și 10. Precum **Iuliana Grigoraș, Lucian Petrescu, Mihaela Ursea, Florin Anastasiu, Cornel Dumitrescu, Iulian Popescu, Alexandru Dincov** și... firește **Octavian Ungureanu,** comandantul detașamentului".

Interlocutorul nostru e însă nerăbdător să ne vorbească despre doi dintre colegii a căror ascensiune spre notele mari a fost cea mai surprinzătoare și mai îmbucurătoare. De pildă, **Florentin Vlad.** De cînd s-a împrietenit cu **Laurențiu Osipov** și și-au descoperit amîndoi aceeași pasiune — cartingul — a început să dea „semne bune" în ce privește învățătura. Ajutat apoi de Laurențiu, a reușit să „demareze" curajos încă de la începutul anului școlar și pe traseul primei etape a competiției cu el însuși a obținut chiar note maxime.

În ce-o privește pe **Andrada Gheorghe,** care anul trecut nu trecea de 5 și 6, aceasta a reușit să cîștige împreună cu colega ei trofeul „Banca de onoare".

Acum, la startul noului trimestru, colectivul detașamentului e intens preocupat de găsirea unor soluții care să reducă numărul elevilor mediocri.

Sîntem convinși că „detașamentul învingătorilor" — cum li se mai spune celor dintr-a VII-a D — va reuși să-și realizeze țelul propus: acela de a-i ajuta și pe ceilalți colegi să urce spre înălțimile luminate de bucuria notelor bune și foarte bune.

ILEANA DAN

FOTO-REPORTER Cutezătorii

PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI

Tinerii iubitori de istorie de la **Școala nr. 185 din Chitila, Sectorul agricol Ilfov,** *au obținut locul întîi în etapa pe localitate, la ediția trecută a amplei acțiuni pionierești „Patrie română, țară de eroi". Ei au cîștigat și trofeul „Cinstire înaintașilor, omagiu contemporanilor". Printre preocupările pregnante, surprinse de colega lor,* **Alexandra Stoica,** *din clasa a VI-a A, se află repetatele vizite făcute pe șantierul arheologic Chitila, unde s-au descoperit numeroase mărturii materiale care vorbesc despre așa-numita „Cultură Chitila".*

Un ghid apropiat copiilor este arheologul **Vasile Boroneanț** *(foto 1). Invitatul lor, vechi combatant, colonelul* **Nicolae Constantin** *(foto 2), le-a evocat, cu prilejul vizitei la Podul Băneasa, zilele victorioase ale lui august 1944.*

Următoarea imagine (foto 3) semnalează întocmirea unui colț muzeistic interesant, care cuprinde exponate aparținînd înaintașilor locuitorilor de astăzi ai comunei **Suharău,** *județul* **Botoșani.** *Imaginile sînt realizate de tinerii fotoreporteri* **Viorica Focșanu, Sorin-Iulian Covatariu, Rareș Cercel** *și* **Dorin Sumanaru.**

1

2

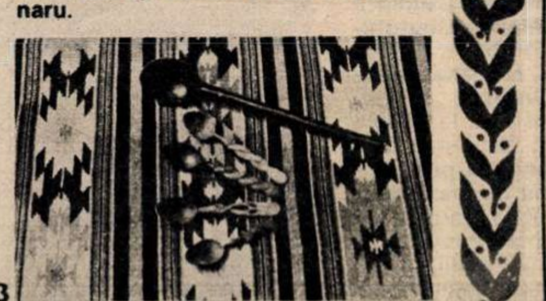

3

● RITM ● Ritm ● RITM ● RITM ●

● **LEGĂMÎNT DE COPIL PENTRU PACE** – iată genericul noii expoziții de artă plastică vernisată la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Buzău,** despre care ne informează corespondenta noastră **Cerasela Constantin,** membră a subredacției „Tot înainte" ● **MÎINI ÎNDEMÎNATICE, MÎINI MĂIESTRE** reînvie pe albul pînzei de in motivele populare specifice zonei Sibiului (o imagine surprinsă în atelierul fetelor de la Școala nr. 4 din **Sibiu)** ● **PESTE 2 000 DE EXPONATE** numără la această oră muzeul de istorie-arheologie și etnografie al Școlii „Ion Creangă" din cartierul Humulești al orașului **Tg. Neamț.** Dintre acestea, 60 de documente vorbesc despre istoria Tîrgului Neamț (nelipsind, desigur, cel care se referă la prima sa atestare documentară, datînd din anul 1395) ● **SUB DEVIZELE „Progres prin autodepășire"** și **„Catalogul nostru, fără absențe"** au demarat în trimestrul al II-lea pionierii detașamentului fruntaș pe unitate, de la Școala **Dancu,** comuna **Holboca — Iași** ● **MEMBRII SUBREDACȚIEI** „Tot înainte" din Hunedoara au ținut ca prin intermediul imaginii de mai sus să vă facă cunoștință cu vestita formație de tulnicărese din **Blăjeni** (județul **Hunedoara)** ● **O BOGATĂ CORESPONDENȚĂ** circulă de cîțiva ani pe traseul **Școala nr. 1, Dichiseni — Școala nr. 10, Călărași!** O corespondență care vorbește despre o frumoasă prietenie, dar și despre un fructuos schimb de experiență între unitățile celor două școli. Cine sînt semnatarele acestor scrisori? Cele două comandante de unitate care s-au cunoscut încă de pe vremea Forumului național de la Iași: **Mariana Nistor** din Dichiseni și **Angelica Bălan** din Călărași (care este și pionier-locțiitor al președintelui C.N.O.P.) ● **O AMPLĂ ÎNTRECERE** pentru recuperarea materialelor refolosibile (în vederea realizării angajamentului de muncă patriotică pe anul 1986) s-a declanșat încă din primele zile ale noului trimestru între detașamentele unității Școlii din **Muntenii de Sus,** județul **Vaslui.** Îl rugăm pe corespondentul nostru **Vasile Bălu,** care ne promite că ne va anunța clasamentul primelor etape ale acestei competiții a hărniciei, să ne trimită, totodată, și cîteva sugestive imagini ● **NU MICĂ LE-A FOST MIRAREA** păsărilor care sălășluiesc peste iarnă în păduricea de sub Dealul Cărpinișului (satul Bustuchini) să găsească, încă înainte de căderea primilor fulgi de nea, niște foarte ospitaliere ...căsuțe. Dar și mai mare mirare le va fi cuprins văzînd că zilnic cineva le aduce și hrană.... Cine sînt misterioșii lor prieteni?! Cinci băieți de ispravă – pionierii **Gheorghe Ciulică, Marius Torop, Daniel Călugăru, Catrina Meca** și **Mirel Ficlu,** elevi în clasa a VIII-a B, Școala **Bustuchini, județul Gorj** ● **SIGUR CĂ ALTFEL** ne îmbie la lectură o carte cu înfățișare îngrijită, față de una care poartă „amprentele" neglijenței unor cititori nedeprinși încă cu adevăratul respect pentru carte. Tocmai de aceea, 100 de pionieri de la Școala **Rotopănești, județul Suceava,** și-au dedicat cîteva zile, de la sfîrșitul vacanței, pentru recondiționarea volumelor din biblioteca școlară.

ILEANA PIȚA

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Acasă și la școală acționați cu hotărîre pentru economisirea energiei electrice! Nu uitați că în felul acesta economisiți și importante cantități de combustibil necesar producerii acesteia!

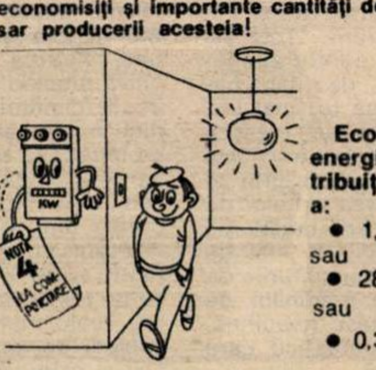

Economisind 1 Kwh energie electrică, contribuiți la economisirea a:

- 1,5 kg lignit

sau

- 280 g păcură

sau

- 0,32 mc gaz metan.

Folosiți, așadar, cu maximă eficiență fiecare kilowatt-oră de energie electrică! Fiți chibzuiți și economi!

DRAGI PRIETENI

POȘTA redacției

Agenda concursurilor revistei

● **Eroica** și **Expedițiile Cutezătorii.** După cum ați văzut, rezultatele pe 1985 au apărut. Vom publica în curînd amănunte privind ediția 1986 a fiecăruia dintre aceste mari concursuri.

● **Arena matematicienilor.** Prima serie de 10 probleme a ajuns la finiș. În curînd vom publica numele cîștigătorilor acestei serii și vom lansa seria a doua. Ce-ar fi dacă ne-ați scrie și despre ce tip de probleme preferați să vă oferim în cadrul acestui concurs? Dar hotărîți-vă repede!

● **Enigmele lui Dorel.** În clipa în care scriem aceste rînduri, așteptăm răspunsurile la „enigma" din nr. 6, aceea cu hocheistul imprudent (plus răspunsul la întrebarea „Cum v-ați petrecut duminica trecută"). Îndată ce vom primi răspunsurile, vom publica numele cîștigătorului.

● **Ticuță cel uituc.** Cîștigătorul ultimei etape este **Dragoș Mihai Florescu,** cl. a IV-a, Școala Priboieni-Argeș. El primește o mapă „Cutezătorii".

● **Semafor.** Cei mai recenți cîștigători: **comandamentul detașamentului clasei a VI-a B de la Școala Dragalina-Călărași** (pentru materialul „O faptă de nota 10" din nr. 6 al revistei) și **Ofelia Frătean,** de la subredacția pionierească a Casei pionierilor și șoimilor patriei Arad (pentru foiletonul „Bufonul" publicat în același număr). Cei din Dragalina obțin astfel calendarul pe 1986 cu ample reproduceri de artă, iar Ofelia, o trusă stilou-pix.

● **Tribuna cititorului** mai... așteaptă! Așteaptă să ne scrieți **ce credeți despre materialele** apărute în revistă, **să completați, cu exemple** din propriile voastre clase și școli, faptele prezentate în materialele din **paginile 4—5** ale fiecărui număr; să ne trimiteți **sugestii** privind materialele care doriți să apară în următoarele numere la **toate** rubricile.

Indiferent de rubrica sau concursul pentru care scrieți, să știți că dacă aveți posibilitatea să anexați la scrisori și fotografia voastră, o vom publica odată cu scrisoarea. Cu condiția să fie o scrisoare bună, substanțială, se înțelege!

La revedere, dragi prieteni.

SANDU ALEXANDRU

Ați întrebat? Vă răspundem!

NINEI BĂCĂOANU din Cîmpulung Moldovenesc îi place foarte mult să citească. Ea se interesează de măsurile pe care trebuie să le ia pentru a-și proteja ochii.

La masa de lucru vom fi atenți ca lumina — fie ea naturală sau artificială — să vină din stînga noastră.

Dacă nu putem citi o pagină ținută la o distanță de 30 cm și simțim nevoia să apropiem caietul sau cartea de ochi, va trebui să ne adresăm fără întîrziere medicului specialist, care ne va prescrie ochelari pentru corectarea vederii.

O poziție necorespunzătoare — lectura în pat sau cu cartea pusă pe genunchi — dăunează de asemenea vederii. Praful, ștergerea ochilor cu mîinile nespălate, înotul în apă murdară sînt și ele contraindicate. Cea mai bună îngrijire a ochilor rămîne clasicul... spălat cu apă rece curată sau ceai de mușețel. Ne vom șterge cu prosopul nostru. La joacă vom fi atenți să nu ne lovim la ochi, să evităm folosirea de corpuri ascuțite, care pot să provoace accidente. Orice iritare a ochilor va fi tratată numai și numai de către medic.

MARILENA BOTEZ din Arad vrea să știe cînd a fost inventat tramvaiul.

Deși preconizat în 1775, primul tramvai — cu cai! — a intrat în exploatare la Paris, în 1854. Dar încă din 1851, în Anglia circula un tramvai cu abur, perfecționat în 1869 și 1872. Primul tramvai electric poate fi văzut la Berlin în 1881.

La noi în țară tramvaiul cu cai apare în 1869 la Timișoara și în 1872 la București. Iar primul tramvai electric intră în funcțiune în Capitală în 1894.

După ce a cunoscut o largă răspîndire, tramvaiul a fost detronat de mașini. În prezent el cunoaște însă o nouă tinerețe, fiind reintrodus în marile orașe, datorită caracterului său economic din punct de vedere energetic.

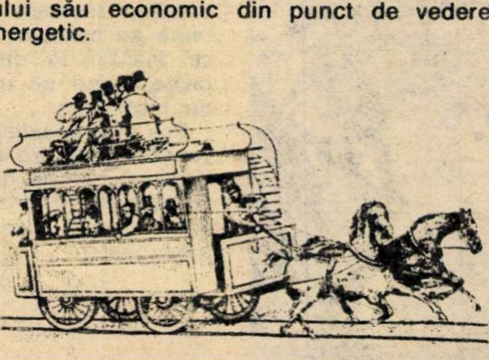

LUANA DOBRESCU, clasa a VI-a, Sibiu, vrea să știe cum se orientează în spațiu unele viețuitoare.

Un ornitolog de la Universitatea din Frankfurt (R.F.G.) — Friedrich Merkel a dovedit că orientarea păsărilor migratoare care parcurg mii de kilometri în zbor, revenind întotdeauna pe același traseu și respectînd chiar aceleași etape, s-ar datora unui „simț magnetic". După acest specialist păsările se orientează după fluxurile magnetice ale Pămîntului, și anume după direcția nord. Această teorie ar constitui o explicație pentru exactitatea cu care se fac asemenea zboruri. Alți specialiști susțin însă că păsările se orientează după poziția Soarelui și a stelelor.

Profesorul Merkel a dovedit valabilitatea ipotezelor sale reușind să dezorienteze unele formații de păsări aflate în zbor, prin perturbarea artificială a intensității și direcției cîmpului magnetic, pe un culoar de teritoriu deasupra căruia acestea zburau. După încetarea perturbărilor artificiale, păsările și-au reluat direcția normală de zbor.

Orientarea păsărilor în spațiu este cercetată și la Seewiesen (R.F.G.). Cercetătorii de aici, folosind un „Planetarium", pe tavanul căruia este reprodusă la scară redusă bolta cerească, trag concluzia că păsările supuse experimentului, aflate în libertate relativă, se dirijează după anumite constelații.

Tot aici, studiindu-se și orientarea unor insecte, s-a ajuns la concluzia că furnica se orientează după Soare, menținînd un unghi constant față de acest astru, ceea ce o ajută să-și regăsească mușuroiul. Și peștii — spun cercetătorii acestui institut — se orientează tot după Soare, ca după o adevărată busolă. Studiind zborul albinelor, cercetătorii de la Seewiesen susțin că aceste minuscule viețuitoare au memorie.

Prietenii adevărului științific

TEZAURUL DIN Galapagos

Atunci cînd, în 1835, Charles Darwin debarca în insulele Galapagos, nimeni nu bănuia că tînărul naturalist în vîrstă de 22 de ani avea să revoluționeze știința. Nici el nu știa că tocmai în acest arhipelag va descoperi cele mai ferme argumente pentru elaborarea epocalei sale teorii a evoluționismului. Fauna insulelor era și este unică în felul ei, prin faptul că speciile care s-au dezvoltat aici în deplină izolare (cel mai apropiat continent se află la 1 000 km), adaptîndu-se mediului, și-au modificat o parte din trăsături. Această constatare a dat o lovitură decisivă teoriilor fixiste, creaționiste care dominau în epocă, permițînd o înțelegere nouă, științifică a diversității formelor de viață de pe Terra.

Cele 13 insule din Oceanul Pacific sînt și în prezent studiate atent. Aceste mici oaze țîșnite din apele Pacificului adăpostesc broaște țestoase uriașe (unele ating 600 kg), exemplare de fregate de o rară frumusețe, flamingi trandafirii, cormorani fără aripi, otari (foci cu coamă), iguane, păsări de apă etc. Pentru a ajunge aici, fiecare exemplar a trăit o adevărată aventură. Otariile, părăsindu-și cine știe cînd patria ghețurilor veșnice, au trebuit să parcurgă peste 8 000 km. De-a dreptul extraordinară ni se pare odiseea primelor iguane și broaște țestoase terestre, care, călătorind pe uriași bușteni plutitori, s-au aciuat pe aceste meleaguri pentru a-și urma evoluția nestingherite.

Toate aceste viețuitoare, care trăiesc de milioane de ani în izolare, prezintă caracteristici unice. Cormoranii, de pildă, datorită faptului că nu i-a amenințat nici un pericol, iar hrana și-au găsit-o din belșug în imediata lor apropiere, nu s-au mai folosit de aripi, ceea ce a avut ca rezultat atrofierea acestora. În locul frumoaselor lor evantaie, nu vedem în prezent decît două cioturi. În schimb au devenit excelenți înotători. Dar de ce oare numai cormoranilor li s-au atrofiat aripile, nu și flamingilor? Cercetări aflate în curs urmează să explice și acest fenomen.

O adaptare curioasă întîlnim și la iguanele marine, de culoarea bronzului, pe care cu multă greutate le poți distinge dintre rocile ce le adăpostesc. Există ipoteza că, pe măsura diferențierii lor și sub influența condițiilor de mediu, unele specii de iguane, pentru a se salva, au fost silite să se adapteze la modul de viață acvatic, trecînd astfel la un alt gen de hrană — algele. Ca urmare, li s-au schimbat anatomia și fiziologia corpului, devenind nu numai foarte bune înotătoare, dar și scufundătoare (pot sta ore întregi sub apă în căutare de hrană).

Tot datorită condițiilor din arhipelag (climă, izolare etc.) s-au putut dezvolta și giganticele broaște țestoase. În regiunile unde au numeroși dușmani, ele se mențin la dimensiuni modeste, avînd un mai mare grad de mobilitate.

Pus în primejdie datorită intervenției necontrolate a omului, tezaurul natural din Arhipelagul Galapagos reprezintă o parte inestimabilă din patrimoniul umanității.

NĂSTASE TIHU

În apărarea „comorilor vii"

Omul a debarcat pentru prima dată pe Insulele Galapagos în 1535. Apoi insulele au fost vizitate, din cînd în cînd, de către pirați în căutare de apă și hrană. Vînătorii de balene au făcut și ei popas pe insulele amintite. Se hrăneau cu carnea iguanelor și a broaștelor țestoase uriașe. Numărul vizitatorilor a crescut mereu, pînă în zilele noastre. Neglijența pe care ei au manifestat-o a cauzat mari pagube faunei și florei acestor insule, perturbînd echilibrul ecologic al arhipelagului. Drept urmare, autoritățile ecuadoriene au declarat întregul arhipelag rezervație naturală, luînd măsuri pentru protejarea lui.

Primii coloniști au adus cu ei capre, ciini și pisici, pe care, după reîntoarcerea pe continent, le-au lăsat în voia soartei. Paralel cu înmulțirea lor haotică, aceste animale s-au și sălbăticit, ceea ce a dus la o distrugere aproape totală a faunei și florei de pe multe insule. Pe mica insulă Pinta nu mai rămăsese decît un singur mascul de broască țestoasă, iar vegetația (aproape 600 de specii nemaiîntîlnite în alte zone ale Terrei) era pe cale de dispariție. Măsuri energice au fost luate pentru stăvilirea incendiului declanșat, tot din neglijența omului, în februarie anul trecut, pe insula Isabela. O pătrime din vegetația insulei a fost astfel transformată în cenușă. Deși nu a dispărut nici o specie de animale, existența lor era primejduită: incendiul distrusese resursele lor alimentare. Omul a intervent însă prompt pentru refacerea vegetației acestei insule, pentru salvarea speciilor aflate în pericol.

O contribuție însemnată la apărarea comorilor Arhipelagului Galapagos o aduc oamenii de știință de la centrul de cercetări „Charles Darwin" de aici. Ei se îngrijesc de conservarea speciilor de animale și a soiurilor de plante ce au supraviețuit pînă la noi și atrag atenția opiniei publice că, pînă nu este prea tîrziu, trebuie luate toate măsurile pentru salvarea animalelor și plantelor din arhipelag, de o inestimabilă valoare pentru știință.

TUDOR PRELIPCEANU

Zboară, Sănioară!

1	2	3	4	5	6 -	7	8	9	10
2					■				
3				■			■		
4			■						
5		■							
6			■		■			■	
7						■			
8	■				■			■	
■				■					
10							■		

ORIZONTAL: 1) Poet clasic român (1821—1890), autorul pastelului „Sania". 2) Pantele lor sînt transformate în pîrtii în sezonul de iarnă. Nume masculin. 3) Orășel în U.R.S.S. Pastișă de zăpadă realizată de copii. Armăsar dobrogean. 4) Necesară pentru alunecarea saniei. Sporește la coborîre! 5) Dumitru Cătălin. Pe etape. 6) A urca pe derdeluș. În tren. 7) În jurul gîtului. Materie primă pentru zăpadă. 8) O pîrtie neamenajată. Pe șine! 9) Nume feminin. Plecau în cursă. 10) Teren cu înclinare propice pentru săniuș (pl.). Nea.

VERTICAL: 1) Celebru explorator norvegian (1872—1928), care, înhămînd la sănii cîini groenlandezi, a atins pentru prima dată în lume (14 decembrie 1911) Polul Sud. 2) Ghețuș. Din aer! 3) Erou... troian. Anotimpul săniușului. 4) Control (abr.). Adevărat. 5) Notă muzicală. Lucrător calificat, în evul mediu. 6) Numele a cinci localități din S.U.A. Sere! 7) Obstacol de zăpadă în calea săniilor. A cunoaște. 8) Cădere. Oraș devenit astăzi un centru al sporturilor de iarnă, în care s-a desfășurat în 1909 primul concurs de schi, săniuțe și bob de la noi. 9) Patinează pe zăpadă. Carene! 10) Își face sanie vara și car iarna (fem.).

DICȚIONAR: UNER, CTR, ORR.

ANA MOGA

În peisajul nostru african s-a strecurat un element cu totul străin de acest univers. Care?

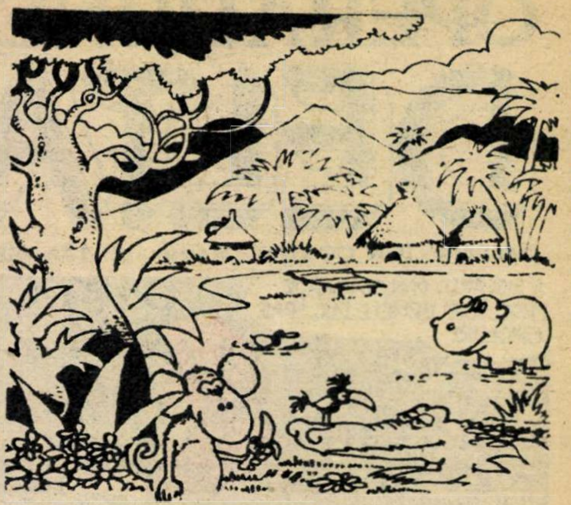

TÍCUȚĂ CEL UITUC

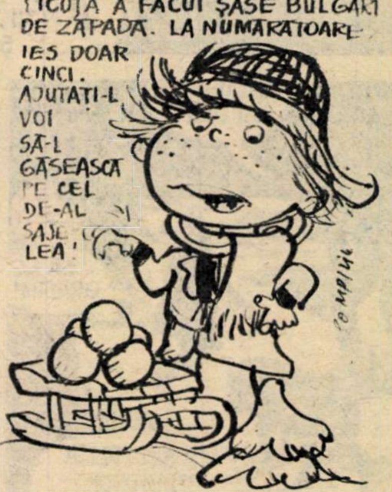

TICUȚA A FĂCUT ȘASE BULGĂRI DE ZĂPADĂ. LA NUMĂRĂTOARE IES DOAR CINCI. AJUTAȚI-L VOI SĂ-L GĂSEASCĂ PE CEL DE-AL ȘASE-LEA!

DEZLEGARE

În pătratele din desen sînt înscrise numerele de la 2 la 50. Modificați așezarea lor astfel încît în fiecare pătrat suma numerelor să dea 104. Menționăm că, acolo unde pătratele se suprapun, cifrele intră în calculul pentru fiecare pătrat în parte.

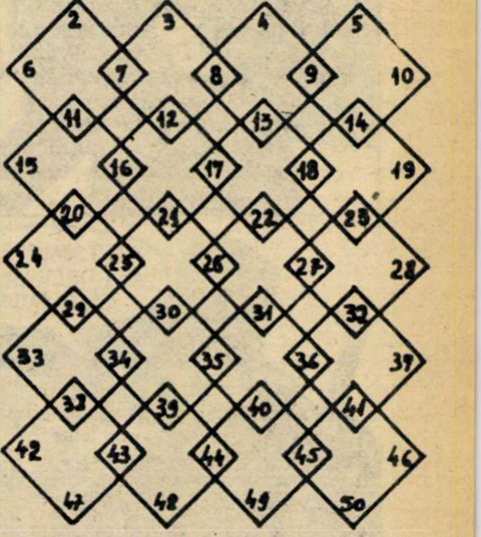

* * *

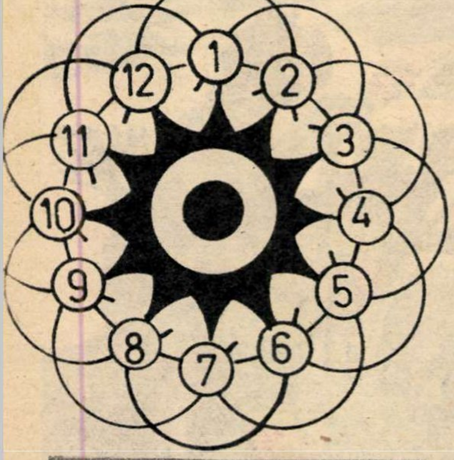

ROZETA

Pentru dezlegarea acestui joc, la fiecare număr în parte se pleacă de la locul însemnat, urmîndu-se sensul acelor de ceasornic.

1) A da drumul pe apă unui vas nou. 2) A reda agriculturii, prin îndiguire, o parte din lunca inundabilă a unui rîu. 3) O dată pe an. 4) Roman. 5) Înălțime. 6) Aidoma. 7) Cea mai mică parte a unui element chimic care păstrează proprietățile fizico-chimice ale acestuia. 8) A reda cu fidelitate. 9) Provincie antică din Grecia mijlocie, unde s-a dezvoltat Atena. 10) Artist. 11) Narațiune epică în proză, de mare întindere. 12) Loc de baștină.

GEORGETA DUMITRU

Șah

ALBUL ESTE LA RÎND ȘI CÎȘTIGĂ ÎN DOUĂ MUTĂRI. CUM?

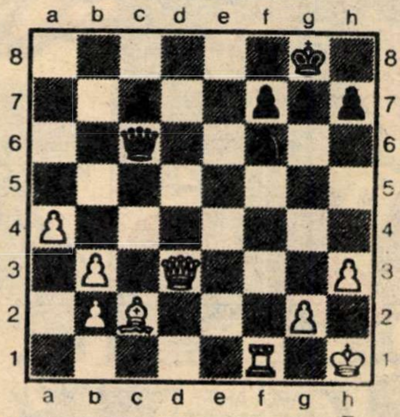

SPORTIVĂ

CEI ȘAPTE SPORTIVI DIN IMAGINE SÎNT SURPRINȘI DE DESENATOR ÎN TOIUL UNOR PROBE SPECTACULOASE. CARE SPORT CORESPUNDE FIECĂRUIA?

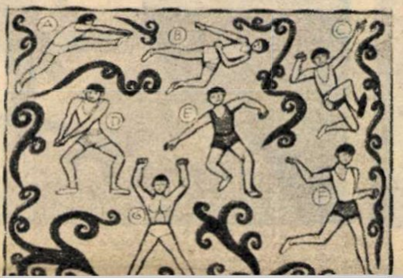

COPERTA NOASTRĂ:

Foto: Mihai Niedl

Gala obiceiurilor laice de iarnă — Voineasa, 1986.

CUTEZĂTORII 7 REDACȚIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREȘTI

Redactor șef: ION IONAȘCU; *Secretar responsabil de redacție* OVIDIU ZOTTA
Prezentarea artistică și tehnică: Ioan Mihăescu; *Responsabil de număr* Elena Mănescu

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

OPERAȚIUNEA DELTA

1

Între brațele Dunării, la vărsarea ei în mare, se află fascinanta împărăție a Deltei, în care ghiolurile, plaurii, grindurile, pădurile de sălcii sau cele cu vegetație tropicală, dunele de nisip, hățișurile imense ale stufărișurilor găzduiesc o nemaiintîlnită lume de viețuitoare, multe ciudate, ce se găsesc doar aici.

Întîmplările, unele dramatice, pe care vi le vom înfățișa în serialul nostru desenat, evidențiază dragostea copiilor ce locuiesc pe aceste mirifice plaiuri ale țării față de natura monumentală a patriei, curajul, dăruirea și spiritul lor de sacrificiu, căldura sufletească cu care ei, atunci cînd e nevoie, întind o mînă de ajutor viețuitoarelor Deltei, aflate dintotdeauna într-o aprigă și zbuciumată luptă pentru existență.

Povestirea începe într-o zi a vacanței de iarnă, cînd o mamă îl anunță îngrijorată pe dirigintele clasei că, atunci cînd s-a întors de la lucru, nu și-a găsit fiul acasă.

Scenariu: ION COSTIN Desene: V. TĂNASE și R. VINTILESCU

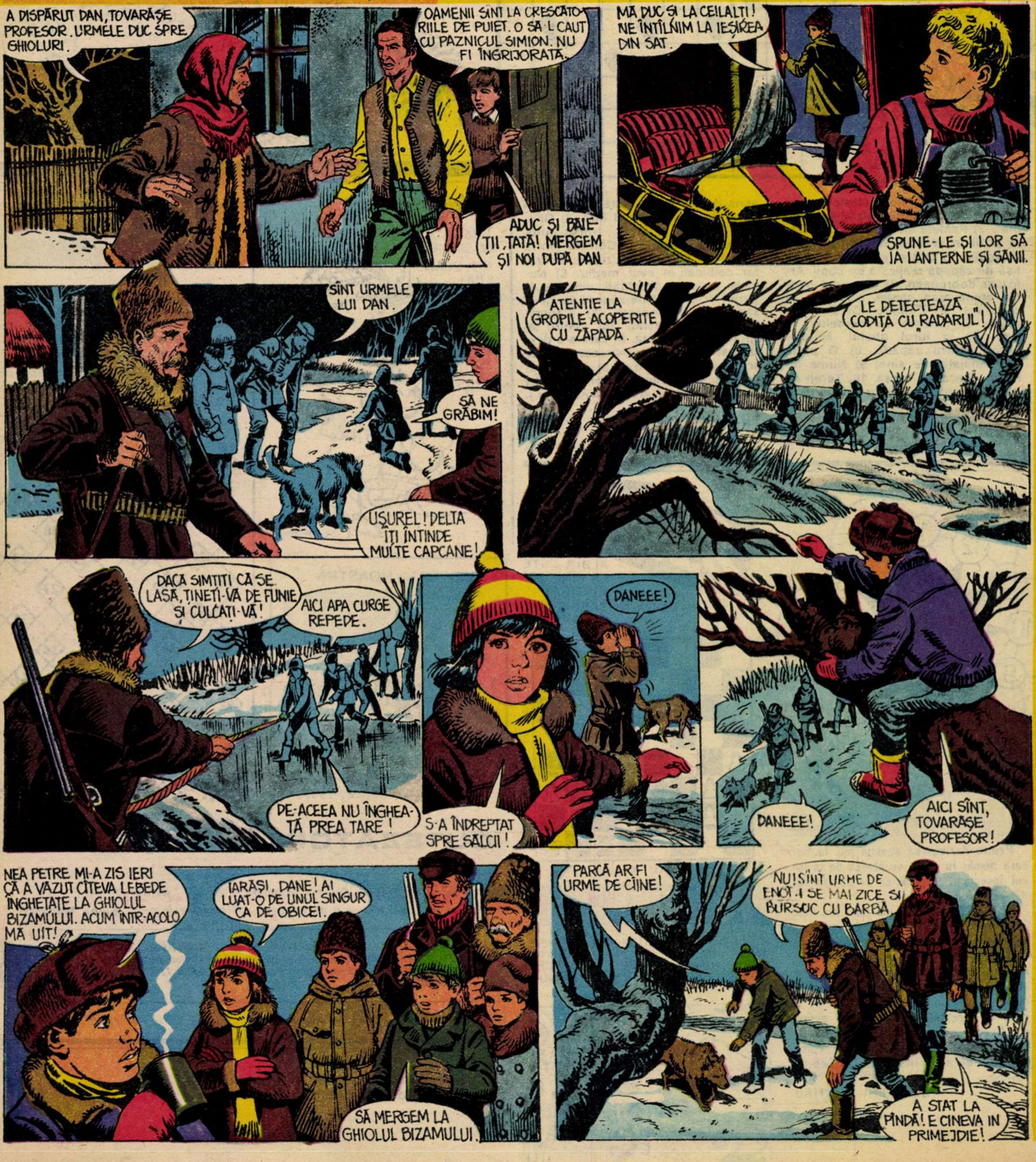
A DISPĂRUT DAN, TOVARĂȘE PROFESOR. URMELE DUC SPRE GHIOLURI.
OAMENII SÎNT LA CRESCĂTORIILE DE PUIET. O SĂ-L CAUT CU PAZNICUL SIMION. NU FI ÎNGRIJORATĂ.
ADUC ȘI BĂIEȚII, TATĂ! MERGEM ȘI NOI DUPĂ DAN.
MĂ DUC ȘI LA CEILALȚI! NE ÎNTÎLNIM LA IEȘIREA DIN SAT.
SPUNE-LE ȘI LOR SĂ IA LANTERNE ȘI SĂNII.
SÎNT URMELE LUI DAN.
SĂ NE GRĂBIM!
UȘUREL! DELTA ÎȚI ÎNTINDE MULTE CAPCANE!
ATENȚIE LA GROPILE ACOPERITE CU ZĂPADĂ.
LE DETECTEAZĂ CODIȚĂ CU „RADARUL"!
DACĂ SIMȚIȚI CĂ SE LASĂ, ȚINEȚI-VĂ DE FUNIE ȘI CULCAȚI-VĂ!
AICI APA CURGE REPEDE.
PE-ACEEA NU ÎNGHEAȚĂ PREA TARE!
DANEEE!
S-A ÎNDREPTAT SPRE SĂLCII!
DANEEE!
AICI SÎNT, TOVARĂȘE PROFESOR!
NEA PETRE MI-A ZIS IERI CĂ A VĂZUT CÎTEVA LEBEDE ÎNGHEȚATE LA GHIOLUL BIZAMULUI. ACUM ÎNTR-ACOLO MĂ UIT!
IARĂȘI, DANE! AI LUAT-O DE UNUL SINGUR CA DE OBICEI.
SĂ MERGEM LA GHIOLUL BIZAMULUI.
PARCĂ AR FI URME DE CÎINE!
NU! SÎNT URME DE ENOT. I SE MAI ZICE ȘI BURSUC CU BARBĂ.
A STAT LA PÎNDĂ! E CINEVA ÎN PRIMEJDIE!

(VA URMA)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

8

JOI, 20 FEBRUARIE 1986,
ANUL XX (NR. 959)

DIN SUMAR:

- Ampla acțiune patriotică „Tot înainte!"
- Constantin Brâncuși: 110 ani de la naștere
- Orașe... marine
- Printre copiii din Mongolia

Opera tovarăşului Nicolae Ceauşescu, strălucită contribuţie la edificarea construcţiei socialiste, la dezvoltarea colaborării internaţionale, la apărarea păcii şi întărirea prieteniei dintre popoare

Vasta operă teoretică de înaltă ţinută ştiinţifică a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, operă care călăuzeşte întreaga activitate de edificare socialistă a ţării în anii de după Congresul al IX-lea al partidului, s-a bucurat şi se bucură de o largă şi elogioasă apreciere în zeci şi zeci de ţări ale lumii, de o profundă recunoaştere a originalităţii sale. Numeroasele titluri ştiinţifice acordate de prestigioase foruri ştiinţifice şi politice din străinătate şi înaltele ordine şi medalii ce i-au fost conferite în ţări de pe toate meridianele lumii constituie o dovadă elocventă a faptului că tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, este reprezentat în conştiinţa omenirii drept unul dintre cei mai proeminenţi oameni politici ai timpului, ca luptător ferm pentru o lume mai bună şi mai dreaptă, ca un mare şi înflăcărat Erou al Păcii .

În ampla lucrare Nicolae Ceauşescu: Interviuri, declaraţii şi conferinţe de presă , *apărută recent, se oglindesc elocvent rodul gîndirii laborioase şi al activităţii politice neobosite a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, audienţa internaţională pe care o întruneşte politica internă şi externă a României socialiste, promovată cu atîta strălucire de conducătorul partidului şi statului nostru.*

Cuprinzînd o perioadă de aproape douăzeci de ani (iunie 1966 – iunie 1985), cele patru volume ale lucrării, cu peste 2 400 de pagini, evidenţiază profundul interes manifestat de opinia publică internaţională – pus în lumină de cotidiene de mare prestigiu, reviste de mare tiraj, mari agenţii internaţionale de presă, posturi de radio şi televiziune ş.a. – faţă de experienţa originală dobîndită în edificarea pe pămîntul României a noii societăţi, socialiste, faţă de angajarea plenară a ţării noastre în dezbaterea problemelor vitale ale planetei.

Răspunsurile date de tovarăşul Nicolae Ceauşescu numeroşilor reprezentanţi ai mijloacelor de informare în masă din întreaga lume privind „secretul" aşa-zisului „miracol economic românesc", evidenţiază politica economică înţeleaptă, concepţia novatoare, profund ştiinţifică a secretarului general al partidului cu privire la procesul revoluţionar de dezvoltare economico-socială a României.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu situează în centrul acestei concepţii efortul propriu al naţiunii noastre, materializat în promovarea unei rate înalte de acumulare, „singura cale prin care un popor poate să lichideze rapid subdezvoltarea". De asemenea, un loc de seamă în concepţia secretarului general al partidului privind dezvoltarea multilaterală a României îl ocupă asimilarea rapidă în producţia materială a celor mai noi şi eficiente cuceriri ale revoluţiei ştiinţifico-tehnice contemporane, necesitatea trecerii de la dezvoltarea extensivă la cea intensivă a activităţii în toate domeniile, dezvoltarea şi adîncirea continuă a democraţiei muncitoreşti revoluţionare, formarea omului nou cu o înaltă conştiinţă revoluţionară, comunistă.

Prezentînd poziţia României cu privire la căile de întărire a păcii în lume, tovarăşul Nicolae Ceauşescu subliniază importanţa deosebită a dezvoltării unor relaţii de încredere şi colaborare multilaterală între toate statele, fără deosebire de orînduire socială, *aşezarea acestor relaţii pe principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectului independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, renunţării cu desăvîrşire la politica de forţă şi ameninţare cu forţa.*

Pronunţîndu-se ferm şi luptînd neobosit pentru apărarea păcii, pentru asigurarea securităţii în Europa şi în întreaga lume, tovarăşul Nicolae Ceauşescu arată: „Nimic nu poate fi mai important decît a se face totul pentru dezarmare, pentru înlăturarea primejdiei unui război atomo-nuclear distrugător, pentru apărarea dreptului fundamental al popoarelor, al oamenilor, la viaţă, la pace, la existenţă liberă şi demnă". *Programul de acţiune în domeniul dezarmării pe care preşedintele ţării noastre îl propune lumii vizează, mergînd de la simplu la complex, ceea ce este posibil de realizat în prezent, cum ar fi, de pildă, îngheţarea cheltuielilor militare şi trecerea la reducerea lor cu un anumit procent, apoi, ceea ce trebuie să constituie ţelul de viitor,* făurirea unei lumi fără arme şi fără armate.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu realizează o profundă analiză a proceselor economice din lumea de azi, pronunţîndu-se pentru sprijinirea dezvoltării libere, independente şi suverane a popoarelor, aducîndu-şi, în acest fel, o contribuţie de prim ordin la fundamentarea şi promovarea conceptului noii ordini economice internaţionale, *care constă în lichidarea decalajelor foarte puternice dintre statele bogate şi statele sărace, în înlăturarea subdezvoltării.*

Cu o deosebită claritate se desprinde, din ampla lucrare, orientarea consecventă a partidului nostru spre dezvoltarea continuă a relaţiilor cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti, *ca şi* viziunea nouă, de amplă deschidere a Partidului Comunist Român asupra solidarităţii, *în sensul cuprinderii tuturor detaşamentelor clasei muncitoare şi ale mişcării revoluţionare mondiale, a tuturor forţelor înaintate.*

Alături de cele peste 150 de volume apărute în zeci de ţări ale lumii, interviurile, declaraţiile şi conferinţele de presă ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu cuprinse în recenta lucrare vin să întregească imaginea inepuizabilei activităţi desfăşurate de conducătorul iubit al naţiunii noastre socialiste, pusă în slujba înaltelor idealuri de pace, prosperitate şi progres ale poporului român, ale tuturor popoarelor lumii.

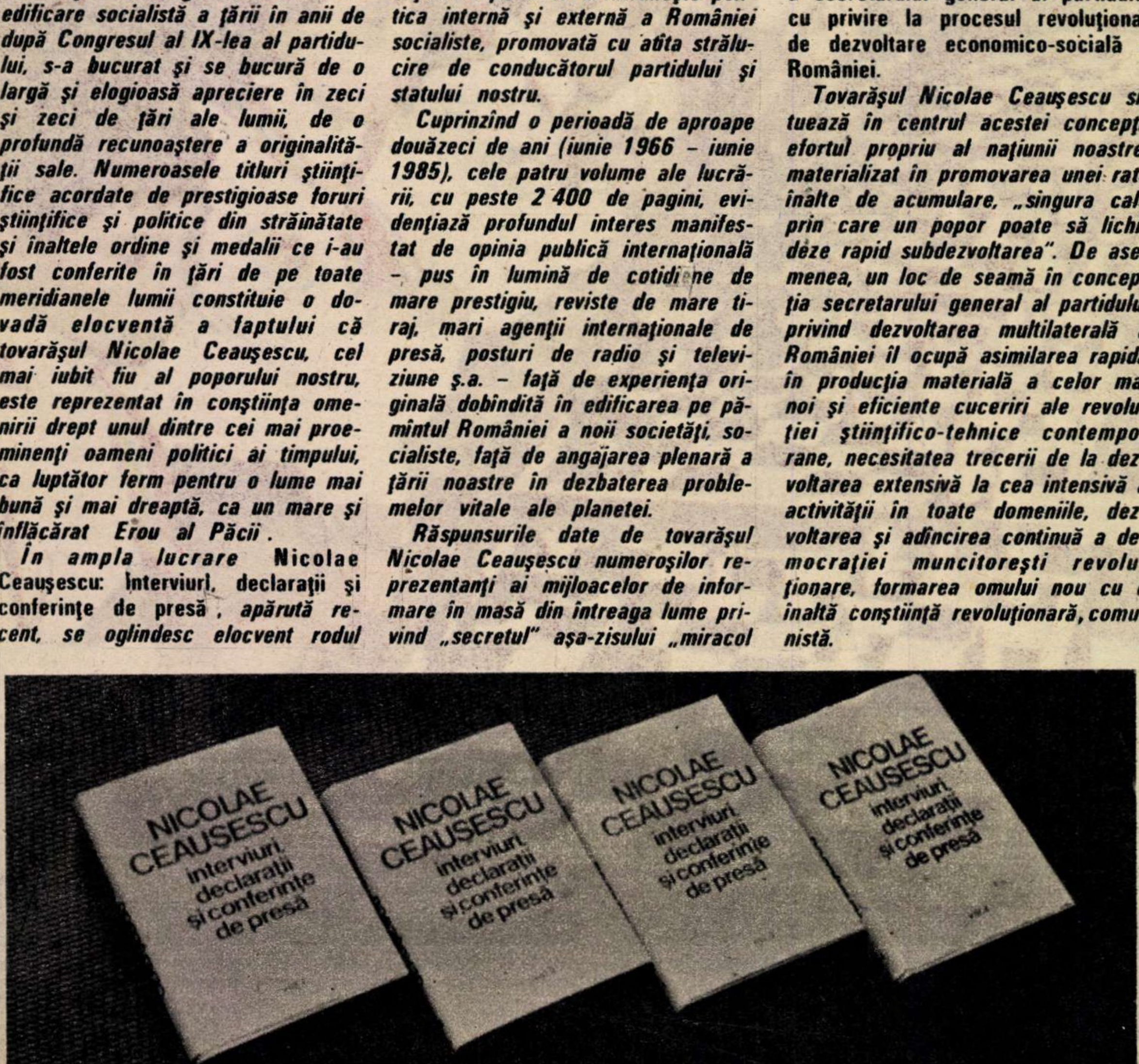
NICOLAE CEAUSESCU
interviuri declaraţii şi conferinţe de presă
NICOLAE CEAUSESCU
interviuri declaraţii şi conferinţe de presă
NICOLAE CEAUSESCU
interviuri declaraţii şi conferinţe de presă
NICOLAE CEAUSESCU
interviuri declaraţii şi conferinţe de presă

DINTOTDEAUNA, PATRIA

Dintotdeauna sentimentul tău adînc ne aparține
Și ne îndreaptă spre firea înaltă și clară;
Este o-ntemeiere ce-n sinea ei devine
Armonizînd etern cuvîntul simplu: țară.

Dintotdeauna mugurii rodesc prin timp
În ordinea rostirii tinzînd spre împlinire;
Este izbînda clară, transfigurînd un nimb
Și-ntreaga demnitate cuprinsă în privire.

Din vechime ea este și fi-va tot ce înconjoară
Sensul de zbor al faptelor nestrămutate –
Ideea deplină dintîi, și de ultimă oară,
Întruchiparea idealului nostru de libertate.

VIOREL SÂMPETREAN

> ***„Prin realizarea obiectivelor celui de-al 8-lea cincinal, România va parcurge încă o etapă importantă pe calea dezvoltării sale economico-sociale. Pînă în 1990 țara noastră va trece de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la unul superior, de țară mediu dezvoltată. În perspectivă, în anul 2000, România va deveni o țară socialistă multilateral dezvoltată, în care vor fi create condițiile pentru afirmarea cu putere a principiilor comuniste de muncă și viață".***
>
> *NICOLAE CEAUȘESCU*

VIITOR DE AUR

Odată cu debutul anului 1986, poporul român a trecut la înfăptuirea mărețelor obiective ale celui de-al VIII-lea plan cincinal al operei de edificare a noii orînduiri pe pămîntul patriei. În cursul următorilor cinci ani, prin munca harnică, unită a întregii noastre națiuni, se vor materializa hotărîrile de însemnătate istorică ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului, magistralele orientări și indicații ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, fiul cel mai iubit al poporului nostru, asigurîndu-se intrarea țării într-un stadiu nou, mai înalt, al dezvoltării sale, realizarea unor pași mari spre culmile de lumină ale civilizației comuniste.

Cincinalul în care am pășit de curind constituie o etapă de muncă efervescentă, de puternică încordare de energii, de autentică creație revoluționară, întrucît poporul român își propune să asigure înfăptuirea unor cutezătoare obiective: *creșterea puternică a forțelor de producție, perfecționarea, pe o bază nouă, a relațiilor sociale și de producție, accentuarea dezvoltării intensive a tuturor ramurilor industriale, ridicarea întregii economii naționale la nivelul celor mai noi și mai avansate cuceriri ale revoluției științifico-tehnice contemporane, realizarea unei noi calități a muncii și a vieții întregului nostru popor.*

În acești cinci ani, în prim-planul strategiei noastre de creștere economică, se va situa *dezvoltarea bazei energetice și de materii prime,* considerată drept condiția hotărîtoare pentru progresul întregii economii naționale. Aceasta înseamnă preocuparea susținută pentru a pune pe deplin în valoare sursele de materii prime ale subsolului românesc — cele de cărbune și țiței, în primul rînd — și, deopotrivă, bătălia pentru creșterea potențialului energetic al țării prin edificarea a noi termocentrale, punerea la lucru a forței altor și altor cursuri de apă ale țării pentru a produce energie, identificarea și valorificarea a noi și noi surse de energie solară, geotermică, a vîntului etc. În același timp, se va purta mai hotărît bătălia *pentru recuperarea și refolosirea surselor materiale și de energie,* pe această bază asigurîndu-se în multe sectoare jumătate și chiar mai mult din necesarul de materii prime. Se va ilustra astfel cu putere nouă adevărul că economisirea este cea mai importantă resursă a dezvoltării.

Cincinalul 1986—1990 se va înscrie în analele istoriei contemporane a țării ca un răstimp al *dezvoltării intensive a industriei;* aceasta înseamnă că în acești cinci ani productivitatea muncii va cunoaște sporuri mai înalte ca oricînd, că se vor realiza produse noi, cu calități superioare, apte să satisfacă în cele mai bune condiții cerințele economiei naționale, că se va ridica continuu nivelul tehnic al producției, astfel încît industria românească să-și mențină și să-și consolideze pozițiile pe care le ocupă în economia mondială și să cucerească altele noi, mai înalte. În agricultură, a doua ramură de bază a economiei naționale, obiectivul fundamental al actualului cincinal îl reprezintă *realizarea noii revoluții agrare,* prin asigurarea unor producții înalte, sigure și stabile și, deopotrivă, prin transformarea generală a felului de gîndire, muncă și viață al țărănimii.

Țara va înfăptui în acești cinci ani *un vast program de investiții,* însumînd 1 350—1 400 miliarde lei. Se vor înălța pe întreg cuprinsul patriei noi capacități de producție — peste 1 500 la număr —, în toate ramurile economiei naționale. Pe această bază și valorificînd, totodată, bogata experiență acumulată în anii anteriori, se vor realiza ample lucrări constructive ce vor modifica geografia patriei. Între acestea — Canalul Poarta Albă — Midia—Năvodari și Canalul Dunăre-București (în cea mai mare parte). Uriașul volum de investiții ce se va realiza în acești ani va asigura *creșterea continuă a forțelor de producție* ale țării, dezvoltarea și modernizarea neîntreruptă a bazei tehnico-materiale a societății noastre, amplificarea avuției naționale — temelie trainică a sporirii bunăstării și prosperității națiunii.

Mai hotărît ca oricînd, oamenii muncii din țara noastră își vor alia, în realizarea *programului de dezvoltare economico-socială,* cele mai recente, cele mai avansate *cuceriri ale științei și tehnicii.* Așa cum s-a stabilit la marele forum al științei și învățămîntului din noiembrie 1985, cercetarea științifică românească își va asuma mai ferm înalta răspundere de a soluționa mai operativ o serie de probleme de hotărîtoare însemnătate pentru accelerarea progresului nostru social-economic. Astfel, pînă în 1990, pentru a da un singur exemplu, circa 95 la sută din produsele românești se vor situa din punct de vedere tehnic și calitativ la nivelul celor existente pe plan mondial, iar 2—5 la sută se vor situa pe primul loc în lume.

Puternica dezvoltare a economiei românești în actualul cincinal, creșterea necontenită a avuției noastre naționale vor influența profund și favorabil *ridicarea nivelului de trai,* a calității muncii și vieții întregului nostru popor. Se vor crea noi și noi locuri de muncă, va spori volumul vînzărilor de produse către populație, vor cunoaște o puternică dezvoltare prestările de servicii, se va perfecționa în continuare asistența sanitară, se vor dezvolta puternic învățămîntul, cultura, arta, se vor îmbunătăți condițiile de locuit, prin construirea a 750 000 de noi apartamente, prin lărgirea și modernizarea dotărilor social-edilitare.

România se va înfățișa astfel la sfîrșitul actualului cincinal ca o țară mai puternică din punct de vedere economic, ca o țară mîndră de noul și înfloritorul chip al așezărilor sale, ca o țară mai unită prin sudura de aur a conștiinței tuturor fiilor săi, fără deosebire de naționalitate, ca o țară prosperă în care tot ceea ce se înfăptuiește este destinat oamenilor, bunăstării și demnității lor. De la înălțimea unor asemenea realizări, poporul român, adînc pătruns de răspunderea sa istorică, își va concentra energiile spre a înălța România pe noi trepte de progres și civilizație, spre viitorul său de aur, comunist.

DIN JURNALUL DE BORD AL AMPLEI ACȚIUNI PIONIEREȘTI

„TOT ÎNAINTE!“

Sub mobilizatoarele generice ale tradiționalei acțiuni de educație patriotică „TOT ÎNAINTE!“ — dedicată în acest an aniversării a 65 de ani de la crearea Partidului Comunist Român —, pionierii din întreaga țară desfășoară ample activități politico-educative, manifestări cultural-artistice și sportive, își intensifică eforturile pentru obținerea unor noi performanțe în creația tehnico-științifică, a unor rezultate deosebite la învățătură și muncă, în întreaga lor activitate pionierească.

Această primă etapă a fazei de masă a acțiunii „Tot înainte!“ ilustrează inițiative fructuoase, angajamente îndeplinite exemplar, succese și realizări meritorii, precum ne-o dovedesc și colegii voștri din municipiul Slatina, în mijlocul cărora ne-am aflat de curînd.

PIONIERI LA IZVOARELE CUTEZANȚEI REVOLUȚIONARE

Mîndri că trăiesc, muncesc și învață pe meleagurile unde s-a născut și a copilărit tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiul cel mai iubit al națiunii noastre, copiii Slatinei sînt permanent însuflețiți de năzuința de a crește demni de această glorioasă epocă a patriei și de a duce mai departe, spre zorile mileniului al treilea, ștafeta marilor înfăptuiri ale prezentului. Ei trăiesc cu intensitate momente emoționante ori de cîte ori vizitează Muzeul de istorie din Scornicești, care evocă file din eroica viață și luptă revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, din munca și activitatea sa neobosită pentru necontenitul progres și înflorirea patriei socialiste. O astfel de vizită au întreprins recent, sub genericul **„Sîntem urmașii unui popor eroic“**, *pionierii de la* **Școala nr. 10,** *prilej cu care au prezentat aici și un montaj muzical-literar intitulat „Mulțumim din inimă partidului“. Colegii lor de la* **Școala nr. 5** *ne-au mărturisit că sînt și ei nerăbdători să viziteze casa părintească a tovarășului Nicolae Ceaușescu, Muzeul de istorie din Scornicești și, totodată, să cunoască munca oamenilor din acest foarte tînăr oraș agro-industrial de pe harta țării.*

CĂLĂTORIE ÎN VIITORUL APROPIAT

Orașul Slatina, devenit în anii marilor ctitorii ale Epocii Nicolae Ceaușescu unul dintre cele mai puternice centre industriale ale țării, înscrie astăzi cu mîndrie pe emblema sa și renumele de cetate a aluminiului românesc. Fii de oameni vrednici, de constructori cu vocația cutezanței, de muncitori cu înaltă pregătire tehnico-profesională, copiii, pionierii Slatinei năzuiesc să devină ei înșiși asemeni părinților. Învățînd, muncind temeinic, pregătindu-se cu pasiune încă de azi pentru meseriile care-i așteaptă mîine, ei sînt dornici, totodată, să-și cunoască viitoarele locuri de muncă din întreprinderile orașului lor. O asemenea „călătorie în viitorul apropiat“ au inițiat împreună – sub genericul **„Sîntem urmașii unui popor eroic“** *din cadrul amplei acțiuni de educație patriotică „Tot înainte!“ – pionierii de la școlile nr.* **3, 6, 7, 9** *și* **10** *– într-una din zonele cele mai „fierbinți“ ale Slatinei: Întreprinderea de prelucrare a aluminiului, unde îi vom însoți și noi. „Am vrea să aflăm ce se produce aici și să vedem secția unde am auzit că are loc cea mai spectaculoasă „metamorfoză“ a aluminiului“ – explică scopul vizitei* **Costel Udma,** *elev la* **Școala nr. 6.** *Copiii sînt invitați mai întîi în expoziția care prezintă larga gamă de profiluri industriale fabricate în uzină. Sînt expuse, de asemenea, imagini care vorbesc despre drumul aluminiului (obținut prin electroliză) spre turnătorie și cuptorul termic, spre laminoarele de benzi la cald sau la rece. Iată cum aici metalul argintiu se preschimbă în cabluri electrice de mare forță, în „coloane“ ce vor alcătui schelăria metalică a unor moderne edificii, în țevi pentru irigații, benzi de tablă necesare în industria constructoare de avioane, autobuze, trenuri sau... frigidere, ori în... Dar aceasta va fi surpriza vizitei!*

...In hala uriașă trecem printre mașini și utilaje care parcă lucrează singure! Căci în fața tablourilor de comandă nu se află decît unul sau doi muncitori, foarte tineri (laminatorul Marian Burea, de pildă, abia de trei ani a absolvit Liceul metalurgic patronat de uzină), dar care asigură și supraveghează cu ochi experți funcționarea ireproșabilă a laminoarelor. Ce este atît de spectaculos aici? Faptul că tocmai sub privirile tale rulourile de aluminiu se transformă în foliile atît de subțiri – care vor înveli... ciocolata sau bomboanele, de pildă! Iată și secția unde se realizează colorarea foliilor sau „scrierea“ cu coloranți a denumirilor unor medicamente. De la tînăra finisatoare Mioara Nițu aflăm că industria farmaceutică, precum cea alimentară sau... electronică beneficiază de produsele acestei uzine. „Din «catalogul» meseriilor practicate aici, care sînt cele de bază?“ – vrea să știe **Gabriel Dianu,** *elev în clasa a VII-a A la* **Școala nr. 7.** *„Desigur, de laminator și presator“ – îl lămurește ghidul nostru. Pe parcursul dialogului, alte numeroase întrebări adresate de copii primesc răspunsuri edificatoare pentru realizările de prestigiu, pentru performanțele celor 3 000 de oameni care lucrează în această întreprindere fruntașă, întreprindere Erou al Muncii Socialiste. În palmaresul său se înscrie și un loc I (pe ramură) pentru inovații. Maistrul sculer-matrițer Stelian Filea, inginerii Ion Ciobanu și Maria Sima se numără printre autorii unor inovații și invenții aplicate deja cu succes în procesele tehnologice specifice uzinei.*

Tot ceea ce au aflat despre epopeea aluminiului, despre efortul eroic al acestui puternic detașament muncitoresc (în care media de vîrstă nu depășește 26 de ani!) a constituit pentru pionierii-oaspeți o lecție vie despre muncă, pasiune și cutezanță revoluționară. O pilduitoare călătorie în viitorul care-i așteaptă să devină muncitori, tehnicieni, specialiști de înaltă competență tehnico-profesională, asemeni celor pe care i-au cunoscut aici.

NICI O NOTĂ SUB 7!

Zilele de început ale noului trimestru școlar au marcat pentru cei 1 631 de elevi și pionieri ai **Școlii nr. 3** *din Slatina un moment cu adevărat sărbătoresc. De ce sărbătoresc? Pentru că în absolut toate detașamentele, adunările de analiză a situației la învățătură evidențiau aceeași redutabilă victorie:* **promovabilitate de sută la sută!** *Așadar, o unitate integralistă, iar angajamentul pe care și l-a reînnoit acum – sub genericul „Pionieri în anii de lumină“ – sună astfel:* **„La toate obiectele — nici o notă sub 7!“** *Și iată că, potrivit tradiției, pe adresa părinților au și început să sosească cele dintîi felicitări pentru succesele obținute de copiii lor la debutul trimestrului al II-lea. „Dar cum să nu-ți placă să înveți într-o școală atît de frumoasă ca a noastră, o școală în care toate sălile de clasă de altădată au fost transformate, în exclusivitate prin munca noastră, în cabinete de limba română, istorie, matematică, limbi străine, în laboratoare de fizică, chimie, biologie,“ spune cu justificată satisfacție* **Trianona Nicolae** *din clasa a VIII-a B. Și fiindcă Trianona a amintit de cabinetul de biologie, trebuie să adăugăm că pasionații științelor naturii, ajutați de colegii lor pictori, au realizat și două lucrări murale avînd ca tematică flora patriei. Alte două sînt în fază de schițe, urmînd să fie finalizate pînă la sfîrșitul anului școlar.*

ILEANA PIȚA

Fotoreporter „CUTEZĂTORII“

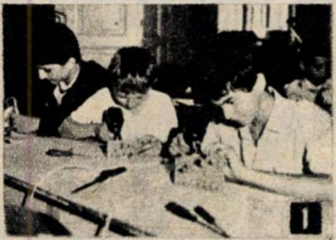
1

2

3

Doi **pionieri** clujeni, **SERGIU PELAU** și **HORNISCHER ISTVAN,** și-au propus ca fotoreportajul lor să fie o călătorie fotografică prin atelierele, laboratoarele, cercurile Casei pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Cluj-Napoca. **„Încă puțin și montajul va fi gata!“** ne asigură cei trei tineri electroniști aflați în prim-plan (foto 1). În laboratorul de protecție a mediului înconjurător, tinerii cercetători în halat alb își demonstrează **noi date ecologice** (foto 2).

„Surprindem tainele naturii“ — ne mărturisesc practic (la microscop) tinerii biologi din altă imagine (foto 3). Sergiu și Istvan și-au încheiat raidul, așa după cum era de așteptat, „la ei acasă“, în cercul foto, unde colegii lor sînt **„Gata de proiecție“** (foto 4)

DRAGI PIONIERI FOTOREPORTERI, CONCURSUL NOSTRU AȘTEAPTĂ ÎN CONTINUARE LUCRĂRILE VOASTRE. VĂ DORIM SUCCES!

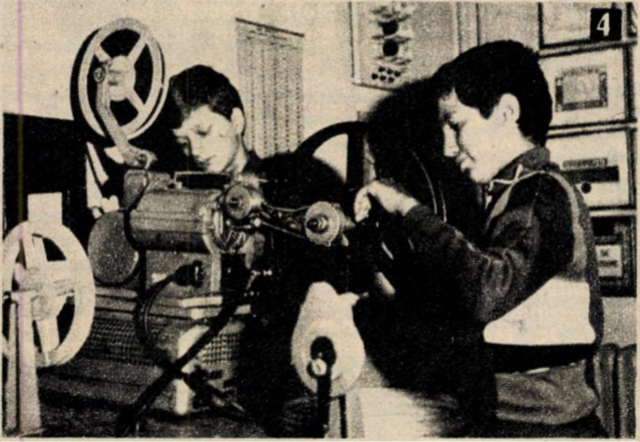
4

MERIT PIONIERESC

La Casa pionierilor și șoimilor patriei a Sectorului 2 din Capitală ni se oferă o... surpriză sportivă dintre cele mai plăcute: aici funcționează, de la 1 octombrie 1985, un cerc pionieresc de șah. Între cei 55 de pionieri care activează în cadrul lui, mulți s-au dovedit nu numai pasionați de acest sport al minții, ci și deosebit de dotați pentru el: **Gheorghe Marius (cl. a VII-a, Școala 26), Ionuț Popa (cl. a VII-a, Școala 50), Adrian Grădinaru (cl. a VII-a, Școala 56), Cezarina Postolache (cl. a VI-a, Liceul industrial „I. L. Caragiale“).**

Dar între toți acești copii-șahiști, unul strălucește ca o... stea - e adevărat, încă mică, dar cu reale posibilități de a deveni mare. Este vorba despre Dan Păsărelu, elev în clasa a VII-a la Școala nr. 56. Fotoreporterul nostru, Grigore Prepeliță, l-a surprins zilele trecute susținînd un simultan cu colegii săi - vezi imaginea de pe copertă, precum și aceea din pagina de față.

Dan joacă șah de mic. Dar nu s-a gîndit niciodată că ar putea aspira la performanțe în acest sport. Pînă în primăvara anului trecut, cînd, în cadrul clubului de vacanță de la Casa pionierilor și șoimilor patriei - unde, într-un obișnuit concurs de șah, a rămas repede fără adversari - a fost remarcat de Tudor Ristea, conducătorul cercului. Acesta l-a ajutat să se înscrie imediat (l-a „legitimat“, cum se zice) la renumita secție de șah a Clubului ICECHIM și l-a inclus, ulterior, și în cadrul cercului de șah al amintitei Case a pionierilor și șoimilor patriei.

Dan Păsărelu a confirmat pe deplin și surprinzător de repede încrederea primului său antrenor: la prima lui participare oficială - la Campionatul de juniori, etapa pe Capitală (desfășurată în decembrie '85), la care au participat peste 40 de copii-șahiști - el s-a dovedit cel mai bun dintre toți, cucerind titlul de campion al municipiului cu 6 puncte din 7 posibile.

C. PĂLTINEANU

Ritm

Aniversarea a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român este întîmpinată de pionierii din toate județele țării prin bogate manifestări politico-educative și cultural-artistice. Între acestea se înscriu și recentele acțiuni desfășurate la Casa de cultură din **Făurei — Brăila.** În cadrul lor, sute de pionieri au participat, sub genericul „Sîntem copiii soarelui“, la dezbaterea intitulată „P.C.R. - centrul vital al națiunii“, la concursul „Județul Brăila pe coordonatele cincinalului calității și eficienței“ și la un amplu montaj de cîntece și versuri patriotice ● Tot în cinstea sărbătorii de la 8 Mai, **la Vaslui** a fost declanșat concursul județean „File din istoria P.C.R.“, constînd în probe de istorie, creație literară și plastică ● **Un pasionat dialog** despre meserii au purtat cei peste 250 de pionieri de la **Școala nr. 8 Bacău** cu muncitorii Combinatului de celuloză și hîrtie „Letea“, cu prilejul vizitei desfășurate sub genericul „Să cunoaștem locul de muncă al părinților“ ● **„Copilărie fericită în țara păcii“** s-a intitulat concursul de desene desfășurat la școlile din **Tîrgu Secuiesc, Baraolt** și **Întorsura Buzăului,** județul **Covasna,** la care au participat numeroși pionieri mînuitori ai penelului ● **Sute de kilograme de maculatură și metale feroase** au fost colectate de pionierii Școlii din **Vidra,** județul **Vrancea,** cu prilejul zilei-record desfășurată sub genericul „Fiecare pionier - o faptă de muncă pentru înflorirea patriei“ ● **Muzeul județean din Tg. Jiu** a găzduit recent un medalion Constantin Brâncuși, dedicat aniversării a 110 ani de la nașterea marelui sculptor de la Hobița. Au participat numeroși pionieri membri ai cercului de artă plastică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiu ● **În prezența a sute de spectatori de toate vîrstele,** formațiile corale și vocal-instrumentale ieșene, laureate la precedenta ediție a Festivalului Național „Cîntarea României“ au prezentat un viu și aplaudat spectacol de gala în sala Casei sindicatelor din municipiul **Iași** ● **Grija pentru viețuitoarele pădurii** i-a mobilizat de curînd pe pionierii cercului de silvicultură de la **Școala Racovița,** județul **Sibiu,** să pornească într-o drumeție pînă în pădurea din vecinătatea comunei. Harnici ca întotdeauna, ei au dat o mînă de ajutor silvicultorilor, amenajînd zeci de locuri pentru hrănitul căprioarelor.

E.ROȘCA

Ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României”

„Cosăul”

UN ANSAMBLU PIONIERESC DE EXCEPȚIE

Formația...

Cînd copiii aceștia își fac apariția pe scenă, spectatorilor li se taie, pur și simplu, respirația! O clipă, două, trei, o liniște adîncă se instăpînește în sală, liniște în care se pot desluși uimirea și admirația profunde, dublate de intuiția că va urma ceva cu totul și cu totul deosebit, un spectacol cu adevărat extraordinar. Apoi, frenetice, izbucnesc aplauzele.

În atît de originalele lor costume maramureșene de sărbătoare și în ritmuri muzicale specifice acestei zone și pe care le simțim a fi de cînd lumea depozitate în conștiința și în simțirea noastră, copiii aceștia par a veni, par a cobori chiar atunci spre noi din istorie și din legendă, aducînd cu ei, pe aripile cîntecului și dansului, neasemuita frumusețe și puritate care dintotdeauna, de la daci și pînă azi, i-a înnobilat pe mîndrii oameni ai acestor minunate locuri.

Melodiile, cîntecele, strigăturile și dansurile „curg” pe scenă într-o adevărată cascadă de o frenezie și de o vitalitate ieșite din comun și care-i contaminează, inevitabil, și pe spectatorii ce se lasă, de la început, cuceriți de ele și încîntați de acești copii, de ceea ce sînt ei capabili să le ofere în această postură de artiști amatori.

Interpreții...

E, realmente, o încîntare să auzi melodiile interpretate de taraful lor: să asculți vioara lui Ion Paul (clasa a VI-a, locul întîi pe țară la acest instrument, cucerit în ultima ediție a „Cîntării României”); sau zongura (chitara) lui Laurențiu Opriș (clasa a VII-a) și vioara fratelui său mai mic, Gheorghe Opriș (clasa a V-a); ori „doba” (toba) lui Ion Bred (clasa a III-a); el a spart acasă două bioadere (cuptoare de metal) pînă a învățat s-o bată cum trebuie, dar acum, deși n-are decît nouă ani, o mînuiește atît de bine, încît nu greșește niciodată și conduce perfect întregul ansamblu care evoluează după ritmul acestor bătăi. E o rară, o aleasă bucurie s-o asculți pe solista Vochița Nemeș (clasa a VII-a, și ea deținătoare a locului întîi pe țară în ediția precedentă a „Cîntării României”) interpretînd — cu o măiestrie care, cizelată de zeci de generații de-a lungul timpului, parcă i-a fost oferită ca dar la naștere — originale cîntece populare culese din satul ei. Cînd se desprinde ea din ansamblu și apare în fața microfonului — îmbrăcată în costumul de maramureșeancă, privind spre spectatori cu ochii limpezi ca seninul cerului și cu obrajii roșii de sănătate — și cîntă, precum privighetoarea în luncă, la mijitul zorilor, *„Și-a zis mama/ Cînd torcea cînepa”/ Și-a zis tata/ Cînd întorcea brazda/ Mult mi-e drag și mult mi-e bine/ Cu pruncuții lîngă mine/ Vreau în lume să trăiesc/ Pruncuții mari ca să-mi cresc”*, te face, te obligă să redescoperi imensa frumusețe a vieții trăită în simplitatea ei esențială și în deplină puritate morală. E o încîntare, o nesfîrșită bucurie să-i vezi pe acești copii dansînd într-un ritm atît de alert, încît celor din sală le pare de-a dreptul epuizant, dar pentru ei e realmente reconfortant, acesta fiind ritmul obișnuit al vieții locuitorilor de pe aceste meleaguri.

Spectacolul...

Scena, oricît ar fi de solidă, aproape că se... clatină sub pașii lor obișnuiți să simtă, sub tălpi, tăria și statornicia pămîntului! Cum mai lansează Vasile Tămaș (clasa a VI-a, „creierul” ansamblului), pe fondul sonor al tarafului, fluierăturile și strigăturile lui! *„Hai să batem pălmile/ Să sărim săritele!/ Hai să batem și mai tare/ Să sărim sărita mare!”* Și cum îl mai ascultă și-l urmează ceilalți, fete și băieți, cu toții, dezlănțuiți într-un iureș nestăvilit! Și nu doar zece-cincisprezece minute, ci de la o oră și jumătate în sus, repertoriul lor fiind surprinzător de divers și de bogat.

Satul...

De unde vin acești copii? Cum s-a născut, cum a apărut pe scenele țării „Cosăul”, acest valoros ansamblu pionieresc de cîntece și dansuri populare? Iată, prezentată telegrafic, biografia lor: Sînt din comuna Budești, județul Maramureș, elevi (pionieri cu toții) la școala din această localitate, iar inițiativa creării ansamblului, care și-a propus să scoată în luminile rampei frumoasele tradiții locale de sărbătoare, aparține profesorilor Daniela și Petru Dunca, precum și învățătorului Petru Stețiu (conducătorul tarafului); și, deși s-au constituit în formație artistică abia din octombrie 1984, peste tot pe unde au ieșit și au apărut pînă acum (în vară, pe Litoral, la „Serbările mării”, în iarnă, în perioada vacanței, la tabăra de la Voineasa unde au participat la prima ediție a „Galei obiceiurilor laice”), au înregistrat succese de-a dreptul răsunătoare.

„Cosăul” e un ansamblu folcloric pionieresc de autentică valoare, fascinant prin tot ceea ce oferă spectatorilor — prin costumele vii (costume care nu-s scoase din ladă și îmbrăcate numai pentru spectacol, ci obișnuite pentru zilele lor de sărbătoare), prin vers și cîntec, prin dans, prin originalitatea acestora, a căror sevă e trasă din datinele și obiceiurile locale ce vin spre noi de peste secole, datini și obiceiuri păstrate cu sfințenie de oamenii locului, descoperite, preluate și puse în lumină de acești copii și de dascălii care se ocupă de pregătirea lor.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: M. NIEDL

„Limba noastră-i o comoară”

Cum vorbim? Cum scriem?

* * *

AVENTURILE... ARTICOLULUI POSESIV

„De ce n-o fi numai unul?!” exclama supărată o elevă, „Uite cum mi-a stricat nota la română! **Al, a, ai, ale!** Cine să le mai știe pe toate!”

Într-adevăr, de ce nu ne-ar ajunge un singur **articol posesiv (genitival)** pentru toate genurile și numerele? Să zicem: „Cartea nouă **a** colegului” dar și „Caietul curat **a** elevului”, „Lucrările bune **a** elevilor” și așa mai departe...

Cred că ați și observat că acest articol are o întrebuințare specială: el apare numai atunci cînd înainte de forma de genitiv a unui substantiv care se referă (sau „determină”) la un alt substantiv mai apare un determinant, exprimat prin adjectiv sau substantiv: „Caietul **de matematică al** colegului meu”. (Ați înțeles ce înseamnă termenul „determinant”? El indică orice cuvînt care arată o însușire sau o calitate a altui cuvînt.)

Așadar, articolul nostru buclucaș se află la o oarecare distanță de substantivul la care trimite, uneori chiar la o distanță foarte mare! Iată: „Întrebările foarte interesante, dovedind preocuparea pentru problemele limbii române și un simț de observație ascuțit, **ale** elevilor”. Acel **ale** care apare înaintea ultimului substantiv în genitiv are menirea... să ne aducă aminte că „cele care sînt **ale elevilor**” sînt „întrebările”! Dacă am fi spus „**a** elevilor” am fi putut crede că ne referim la „preocuparea”, dacă am fi spus „**al** elevilor” am fi fost tentați să credem că este vorba de „simțul de observație”. În ambele cazuri am fi greșit, căci exprimarea de mai sus atrage atenția tocmai asupra „întrebărilor”, despre care vom spune în continuare că „au fost foarte numeroase” sau „au dus la discuții aprinse” sau...

Și iată că articolul posesiv (genitival) își dovedește rolul foarte important în sintaxa propoziției: el asigură legătura logică, urmărită, desigur, de cel care comunică o idee, între un cuvînt și determinantul său.

Uneori, se ivesc probleme mai complicate, tocmai pentru că rolul acestui articol este cel pe care am încercat să-l explicăm. „Expoziția lucrărilor practice **a** (sau **ale?**) elevilor” este o denumire care ne poate pune în încurcătură: e vorba de „expoziția elevilor” sau de „lucrările elevilor”? Ambele soluții sînt posibile, elevii au alcătuit o expoziție cu lucrările lor! Ce ne facem într-o astfel de situație? Și iată o nouă funcție a articolului nostru: el ne ajută să indicăm asupra cărui termen vrem să atragem atenția, ce ni se pare mai important de aflat pentru cel căruia îi transmitem mesajul nostru. Iar, cum eu cred că aici este mai important să aflăm că aceste lucrări practice au fost executate de elevi, căci la alcătuirea expoziției ei au fost ajutați, desigur, de către maiștrii și profesorii lor, este poate mai bine să spunem: „Expoziția lucrărilor practice **ale** elevilor”.

Eleva care se supărase pe articolele genitivale se grăbise probabil la vreo lucrare la română și greșise întrebuințarea lor, ceea ce — cred că ați observat — poate provoca chiar confuzii în ideile pe care dorim să le transmitem. Cum una din condițiile exprimării noastre orale sau în scris este și **claritatea**, iar articolele posesive asigură tocmai această claritate, nu putem renunța la nici unul dintre ele. Este ceva mai greu, dar trebuie să le utilizăm corect!

Lector univ. dr. CEZAR TABARCEA

ATELIER literar

Nu știm daca **Dana Fîlfan** (clasa a VIII-a, **Medgidia**-Constanța) scrie versuri. Poate că da. În mod sigur însă dovedește un exemplar respect pentru poezie și pentru cei care își încearcă puterile pe acest tărîm. Dana Fîlfan ne trimite o selecție de versuri ale colegilor ei din cenaclul „Debuturi” al Casei pionierilor și șoimilor patriei din localitate.

Dana ne scrie: *„Creștem pe pămîntul scump al limbii române, încercăm să ne însușim puterea fermecătoare a cuvîntului românesc, cunoscînd marea îndatorire pe care ne-au lăsat-o glorioșii înaintași: aceea de a păstra și spori necontenit tezaurul culturii românești”.*

De la bun început trebuie să spunem că poeziile care răsar de sub condeiele pionierești ale cenaclului „Debuturi” reprezintă, și ele, o dovadă a amplitudinii cultural-artistice care se adaugă la înfloritoarea dezvoltare economică a frumosului oraș dobrogean, port la Canalul Dunăre-Marea Neagră.

Indira Suliman (clasa a VII-a) este o poetă în versurile căreia predomină lumina, culorile, soarele. *„Sărut îmbrățișarea colorată/ a fluturilor/ și lumina smerită/ a florilor”.* Poeta e sensibilă la *„foșnetul luminii din frunzișuri”* (vers foarte frumos, în care senzația optică se împletește cu aceea acustică, nu-i așa?). Ea simte *„pacea din soare”*, *„pulberea transparentă a primilor zori”*, *„cerul care-ți mîngîie fruntea”*. Este de așteptat ca Indira, cu sensibilitatea ei de pictor în cuvinte, să-și lărgească aria de investigație lirică.

Într-o astfel de arie evoluează **Ruxandra Petre,** din clasa a VI-a. Ea își propune teme de mare profunzime, filozofînd asupra istoriei, a adevărului sau a însăși poeziei. Este o poetă ambițioasa care va face, sperăm, efortul de a găsi, pentru marile teme, mijloace poetice pe măsură.

NUMELE TĂU

Numele tău l-am scris cu muguri
Și mugurii au îmbobocit.
Numele tău l-am scris cu vise
Și visele s-au împlinit.
Numele tău l-am scris cu iubire,
Iar iubirea dăinuie, Patrie!

ALINA RADU, clasa a VII-a,
Cenaclul pionieresc „Debuturi”,
Medgidia

Raluca Ioniță (clasa a IV-a) cultivă cu succes versul clasic: *„Toamnă, toamnă, cine ești?/ Tu, cea plină de povești,/ Ce mă farmeci cu tristețe/ Și mă-mpaci cu tinerețe?”.* Raluca Ioniță a înțeles principalul: nu te poți forma ca poet decît pornind și reîntorcîndu-te mereu la școala poeziei eminesciene și a poeziei populare.

Radu Alina (clasa a VIII-a), **Elena Mustețea** (clasa a IV-a), **Mihaela Moleavin** (clasa a IV-a), **Cristina Mocanu** (clasa a VII-a) dovedesc, de asemenea, o înzestrare certă care se cuvine sporită prin îndelungi lecturi. Un vers foarte frumos al **Cristianei Mosescu** (clasa a IV-a): *„Copiii se ridică din leagănul lor alb/ îmbrăcați în hainele scumpe/ ale păcii”.*

Dragoș-Tudor-Paraschiv (clasa nu este indicată, dar bănuim că poetul nostru este în clasa a VIII-a) dovedește nu numai talent, ci și lecturi bogate, frecventînd operele marilor poeți contemporani, cu deosebire universul lui Nichita Stănescu. Dragoș încearcă deci să-și construiască un limbaj poetic propriu, modern, extrăgînd din cuvinte înțelesuri neașteptate sau atribuindu-le înțelesuri noi. El scrie *„O, zăpadă, te mîngîi/ obsedat de topire”/ și/ Cuvînt Alb, te arunc în rostire”.* Zăpada ar reprezenta aglomerarea cuvintelor-idei din care poetul extrage esența transformîndu-le în vers. Este o „ars poetica”, adică o explicare de către poet a artei sale, a mijloacelor și, mai ales, a scopurilor ei, așa cum au făcut-o și o fac toți poeții. *„Rîndurile încep unde sfîrșesc gîndurile/ Rîndurile gîndesc rîndurile”*, scrie Dragoș. E destul de copilăresc acest distih, dar el dovedește totuși efortul de a exprima prețioasa idee că, în poezie, cuvîntul nu este un simplu vehicul care transportă înțelesuri date odată pentru totdeauna, ci că el, cuvîntul, este și un generator de sensuri noi. Dragoș al nostru, astfel „echipat” poeticește, se încumetă cu succes pe teritoriul marilor teme, realizînd, între altele, un foarte frumos poem antirăzboinic, „Apel la liniște”, unde ne surprinde plăcut cu alte mijloace artistice, și anume cele ale pamfletului poetic: *„Aduceți trupurile morților/ băgați-le sîngele înapoi/ Dar nu s-ar putea/ Nu s-ar mai putea...”* se adresează el cu un reproș exprimat frust celor care agită între orizonturile Pămîntului înspăimîntătoarele amenințări războinice. Dragoș este un tînăr poet care își ia în serios aptitudinile și viitorul le va confirma în mod sigur.

Cenaclul pionieresc „Debuturi” din Medgidia este un laborios atelier literar unde se simte competența tovarășei profesoare **Doina Cosmeanu.**

OVIDIU ZOTTA

1

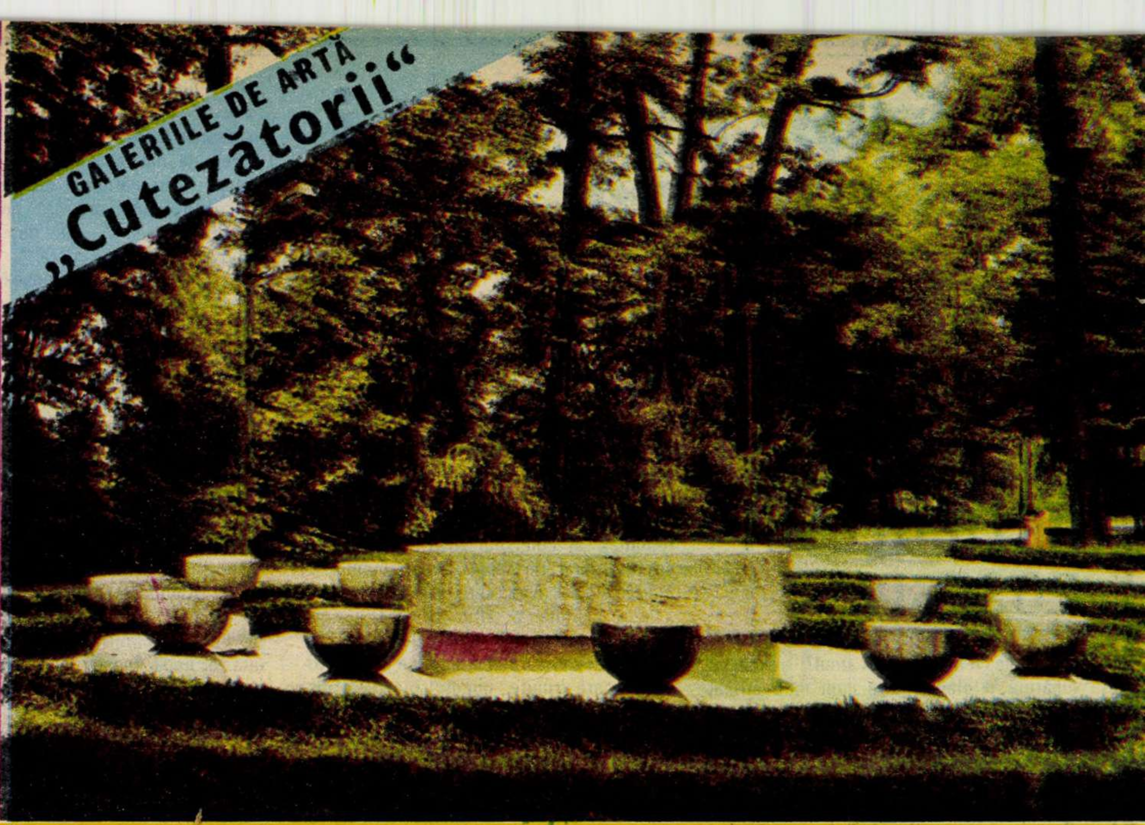

2

GALERIILE DE ARTĂ „Cutezătorii"

CONSTANTIN BRÂNCUȘI

110 ANI DE LA NAȘTERE

În urmă cu mai mulți ani, într-unul din marile muzee americane s-a deschis o expoziție care cuprindea cîteva sute de opere ale artei secolului al XX-lea. Cei care au comentat evenimentul l-au privit ca pe una dintre cele mai importante manifestări artistice din ultimele decenii, „pentru că — scria unul dintre acești comentatori — ea adună laolaltă creațiile semnificative ale spiritului uman din epoca noastră, creații care întrupează năzuințele cele mai înalte ale omenirii de totdeauna". În această vastă expoziție se intra pe sub o poartă sculptată de românul Constantin Brâncuși.

Poarta lui Brâncuși era un simbol al unui adevăr de cea mai mare însemnătate pentru arta tuturor epocilor: nu pot aparține culturii universale decît acele opere care se hrănesc din tradițiile adînci ale unui popor, care dau o nouă formă înțelesurilor celor mai specifice ale spiritului național. În sculpturile brâncușiene se deslușește această inspirație statornică din arta creată, de-a lungul mileniilor, pe pămîntul românesc și, tocmai de aceea, ele sînt, așa cum spunea un mare poet francez, „stîlpii pe care s-a clădit sculptura întregului secol al XX-lea".

Viitorul artist a cunoscut înca din anii copilăriei arta de profundă tradiție a țăranului român. În satul său — Hobița — din partea de miazănoapte a Olteniei, ca și în multe alte sate din acea zonă, se păstrau obiceiuri străvechi, obiceiuri în care se exprimau gîndirea și sensibilitatea specifice unui popor a carui originalitate artistică a fost adesea pusă în lumina de cercetările istoricilor, etnografilor și folcloriștilor din multe țări ale lumii. În tiparele geometrice ale țesăturilor, în simplitatea și fantezia ciopliturilor în lemn, pe care Brâncuși le vedea pretutindeni în jurul său, se deslușea o viziune artistică pe care, reinterpretată, cu un inegalabil simț al valorilor, istoricii artei moderne le vor regasi în creația brancușiana.

Artistul a străbătut un drum lung, a cumpănit înțelesurile acestei arte, înainte de a le fi aflat semnificațiile cele mai cuprinzătoare. Și-a dat seama, de la bun început, că se poate apropia de aceste semnificații numai pe o cale ce trece prin sufletele oamenilor, pentru că marea artă de totdeauna a fost creată să aducă bucurie omului. A început, imediat după terminarea studiilor la Școala de Arte Frumoase din București, să cerceteze înțelesurile acestei lumi lăuntrice a omului. Așa s-au ivit **capetele de copii** din anii 1906—1908, portrete ale unor fapturi care trăiau o mare suferință, exprimată cu simplitate, cu un adînc respect față de adevăr. Brâncuși s-a întors adesea spre universul acesta al copilăriei, spre puritatea, spre poezia lui tandră. Mult mai tîrziu, cînd opera lui ajunsese să exprime o întreagă filozofie a formei și a substanței artei, va mărturisi că idealul artei lui a fost și acela de a-i vedea pe copii jucîndu-se printre lucrările sale, luînd de la ele marea bucurie pe care el a năzuit să o dăruiască lumii.

Legăturile lui cu tradițiile artei românești sînt, desigur, mai complexe decît așa cum le înțelegeau unii contemporani de-ai săi. Nu a vrut să copieze motive ornamentale — și ele de o extraordinară frumusețe, dar fără puterea de a-și dezvălui întregul înțeles dacă nu se ajunge pînă la temeiurile filozofice pe care au fost create cîndva, în marile depărtări ale istoriei noastre. El a căutat tocmai acele profunde rădăcini și le-a aflat sensurile adevărate. Dintr-o legendă străveche, aceea a **păsării măiastre,** el a desprins semnificația filozofică și poetică și-a creat un simbol de bază al artei moderne universale. E pasărea aducătoare de viață eternă, pasărea fermecată care poartă în zborul ei năzuințele gîndului uman de a pătrunde pînă dincolo de hotarele cunoașterii.

Păsările sculptate de el și care constituie mîndria multor muzee mari ale lumii sînt mărturii ale acestei adînci încrederi în puterea minții omenești de a ajunge departe, în zborul ei spre înțelesurile cele mai înalte ale universului. **„Nu sculptez păsări, ci zboruri"**, a spus el cîndva, rezumînd această aspirație a artei sale. Zboruri ce se înalță dintr-o creație inspirată de legenda românească, zboruri ce dau măsura marii puteri a cugetului de a dezlega tainele cele mai ascunse ale lumii.

Relațiile lui cu tradiția de veche civilizație a poporului său se vădesc în operele cele mai diverse pe care le-a creat de-a lungul unei jumătăți de secol, într-o epocă pe care istoria artei o privește ca pe o vreme a marilor mișcări culturale ce poartă adesea semnul influenței pe care acest sculptor din Carpații românești a avut-o asupra întregii sculpturi — și, adesea, a poeziei, picturii, muzicii — universale.

Esența acestei viziuni e concentrată în complexul sculptural de la Tîrgu Jiu, care se înalță atît de aproape de satul natal al artistului. „Cea mai de seamă operă de sculptură din acest secol", au spus mai mulți istorici de artă, admirînd cutezătoarele proporții ale operei. Închinate **ostașilor români căzuți pe cîmpurile de luptă ale primului război mondial, eroilor ce s-au jert-**

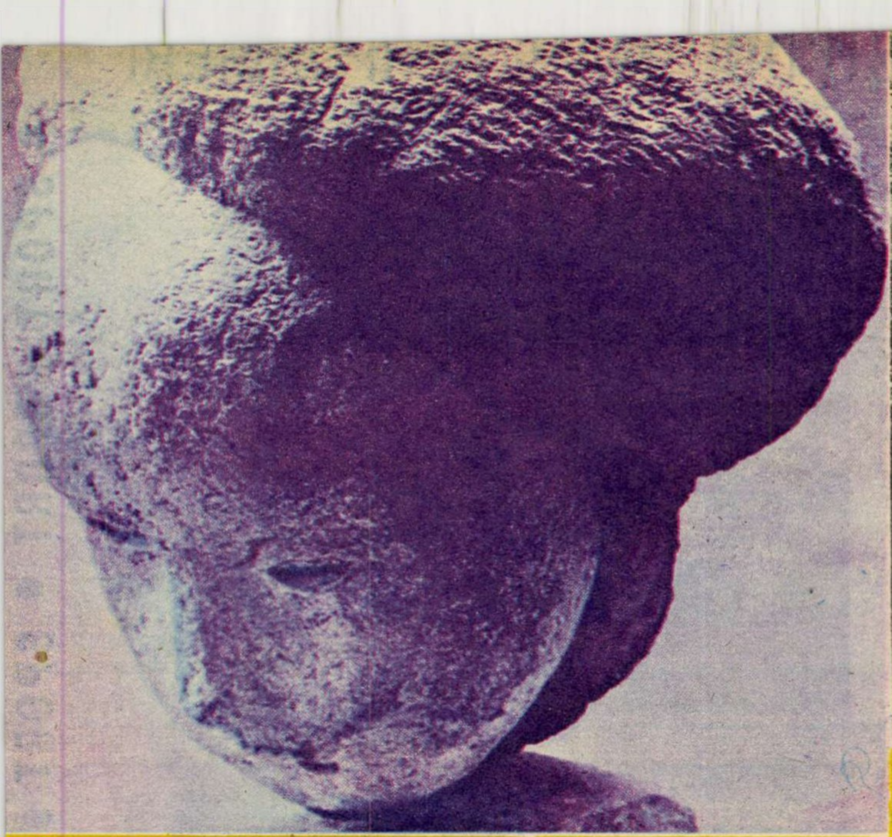

3

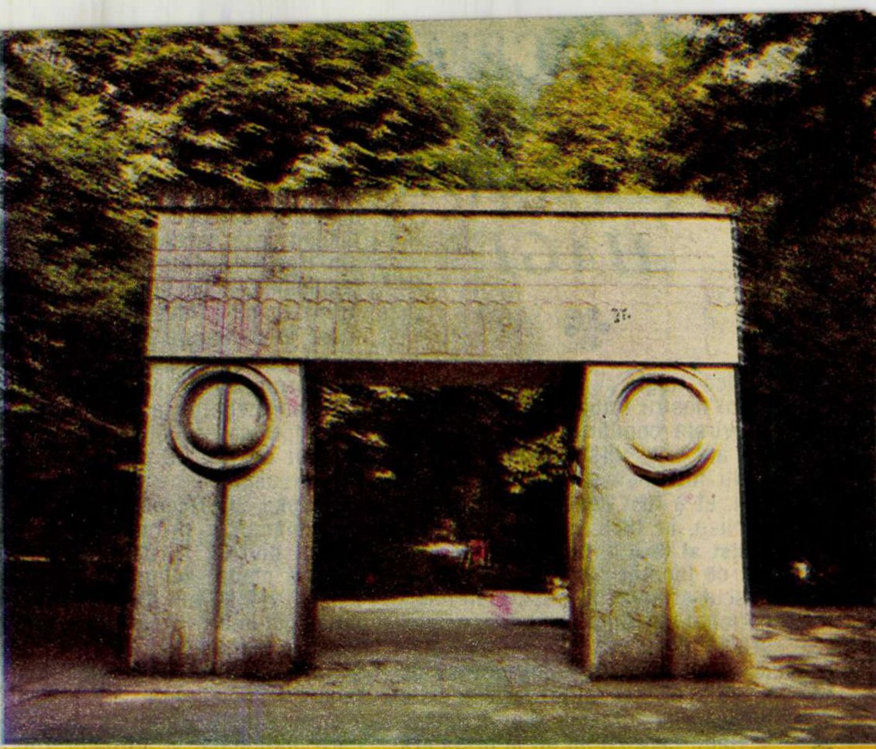

4

1 **Constantin Brâncuși**

2 **Masa Tăcerii**

3 **Cap de copil**

4 **Celebra Poartă...**

fit marelui ideal al întregirii țării lor, monumentele de la Tîrgu Jiu inaugurează o nouă viziune în sculptura universală. Ele sînt, de fapt, un omagiu adus umanității întregi. Pe sub poarta ce amintește, cu mare simplitate, deopotrivă porțile țărănești din satele noastre și arcurile de triumf ale Romei, se pătrunde în acest tărîm al gloriei celor căzuți pentru patrie. Dar **Poarta** lui Brâncuși e un monument închinat dragostei, un semn tulburător al vieții, al frumuseții ei, dînd a înțelege că sacrificiul ostașilor era dăruit, în primul rînd, **vieții** oamenilor și că drumul spre înțelegerea lui deplină trece neapărat pe sub poarta aceasta a iubirii care face ca jertfa eroilor să capete un înțeles atît de adînc omenesc.

În jurul **Mesei Tăcerii,** rotundă și scundă asemenea meselor din casele țăranilor români de pe atunci, sînt scaunele celor care s-au adunat, ca într-o pașnică seară în care familia s-a întrunit să cinstească amintirea celor trecuți dincolo de neființă. E masa vieții obișnuite, dar scaunele au forma unor clepsidre, a acelor ceasuri cu nisip care măsoară trecerea necontenită a timpului. Pentru că, de multe secole, în jurul mesei acesteia s-au adunat generațiile de țărani români, cu marea simplitate deprinsă de-a lungul vremii, cinstind deopotrivă viața unită a familiei și memoria celor duși.

Coloana e semnul unei veșnice recunoștințe. Stîlp care leagă pămîntul strămoșilor de cer, ea e — în același timp — o cinstire a gîndului omenesc. Geometriile ei, măsurate de atîtea ori de istorici de artă, de arhitecți, de matematicieni, sînt puse în raporturi matematice stricte. **Fără de sfîrșit,** pentru că modulii („mărgele", le spunea Brâncuși, cu un cuvînt de mare simplitate) se urmează într-o ordine riguroasă ce duce spre infinit. **Fără de sfîrșit,** pentru că așa se cuvine să fie recunoștința față de cei care s-au sacrificat în numele iubirii de țară. Stîlpul care „sprijină întreaga boltă a cerului" e un stîlp în jurul căruia se clădește viziunea unui întreg popor, recunoscător lui Constantin Brâncuși pentru gloria dăruită cugetării și sensibilității lui de totdeauna.

Prof. univ. dr.
DAN GRIGORESCU

DOCUMENTAR

Constantin Brâncuși s-a născut la 21 februarie 1876 la Hobița, comuna Peștișani, în apropiere de Tîrgu-Jiu.

După ce a urmat școala primară la Peștișani și Brediceni, sărăcia l-a obligat să plece de acasă în căutare de lucru. Astfel ajunge la Tîrgu-Jiu, Slatina și Craiova.

În 1894 izbutește să intre la Școala de arte și meserii din Craiova. Absolvind două clase într-un an, obține o bursă care îi permite să studieze în continuare la București. În 1902 obține diploma de absolvire a Școlii de Belle Arte din Capitală.

În 1903 pornește, ca mulți confrați ai săi, prin Transilvania - pe jos - spre Viena, continuîndu-și apoi drumul pînă la Paris, unde ajunge în 1904. Pînă la primirea unei burse din țară, o duce foarte greu.

Bursa îi permite lui Brâncuși să se înscrie, în 1905, la Academia de Arte Frumoase din capitala Franței, unde va lucra în atelierul sculptorului Antonin Mercié, afirmîndu-se ca un elev excepțional.

În 1906 părăsește academia pentru a lucra pe o linie nouă, personală. În anii aceștia, Brâncuși sculptează un număr de capete de copii, adolescenți și tineri.

În anii 1907-1908 încep să se manifeste trăsăturile specifice stilizării brâncușiene. El începe să apeleze la arta decorativă populară românească, pe care o cunoștea din copilărie. Lucrările lui capătă sensuri simbolice, filozofice.

Sculptorul continuă să participe la viața artistică bucureșteană expunînd mai multe lucrări între 1907 și 1914. Scriind în acest an despre Constantin Brâncuși, Tudor Arghezi vedea în el „un om nou", care „a cugetat și a căutat multă vreme".

În ajunul primului război mondial, Brâncuși este un nume cunoscut în Europa. Criticii observă legăturile dintre arta sa și arta populară românească. Preocupat de miturile naționale, creează, între 1910 și 1940, numeroase variante ale „Păsării măiestre". Ele formează mîndria unor mari muzee din New York, Paris, Philadelphia, Veneția etc.

În 1918 Constantin Brâncuși realizează, între alte lucrări, prima varianta, din lemn, a „Coloanei fără de sfîrșit". În 1937 figurează în pavilionul românesc de la Expoziția internațională din capitala Franței.

În anii '30 notorietatea lui este uriașă. Operele lui Brâncuși sînt căutate de toți colecționarii. Un maharajah indian îi cumpără trei variante diferite ale „Păsării măiestre", (din marmură neagră, albă și din bronz auriu).

Complexul monumental de la Tîrgu-Jiu este realizat în 1937-1938, în memoria eroilor români din primul război mondial. Acest complex este compus din „Coloana fără de sfîrșit" executată din fontă arămită (29, 33 m înălțime; 95 cm lățime maximă), „Poarta eroilor", lucrare din granit, cunoscută și sub numele de „Poarta sărutului" (5,13 m înălțime; 6,45 m lungime; 1,09 m grosime) și „Masa tăcerii" din piatră de Bampotoc (2,14 m diametru); masa este înconjurată de 12 scaune rotunde. O a doua masă de piatră este înconjurată de 6 scaune pătrate și de alte 24 de scaune pătrate. Lucrările sînt amplasate în două parcuri ale orașului, unite printr-o Cale a Eroilor în lungime de 1,5 km.

În 1940, ca reacție la abuzivul dictat de la Viena, Constantin Brâncuși sculptează lucrarea numită „Piatra de hotar", socotită de critică drept „un negru val de doliu și durere".

Printre ultimele evenimente majore din viața lui pot fi amintite retrospectiva din 1955 (New York) și cea din 1957 (București). La 16 martie 1957 artistul închide ochii pentru totdeauna.

SĂ FACEM CUNOŞTINŢA CU DOI MARI PERFORMERI

GHEORGHE HAGI

✻

Gică Hagi, cunoscutul şi renumitul nostru fotbalist, nu-i departe de vîrsta copilăriei - are doar 20 de ani. La vîrsta aceasta, cînd mulţi fotbalişti sînt încă necunoscuţi, el a fost desemnat de opinia publică, în 1985, **cel mai bun fotbalist al ţării** dintre cîteva zeci de mii de jucători. În plus, e bine cunoscut şi apreciat şi pe plan internaţional. În luna ianuarie, o telegramă de presă ne anunţa că în urma unei anchete întreprinse de o influentă şi autoritară revistă engleză de fotbal - World Soccer -, Hagi, care cu un an în urmă era cotat şi considerat (tot în urma unui top de specialitate) ca fiind printre primele trei „speranţe“ ale fotbalului european, ocupă locul al şaisprezecelea într-o ierarhie a celor mai buni 100 fotbalişti ai lumii la ora actuală!

Iată, acum, şi cîteva date din biografia lui sportivă. Vi le oferă chiar el:

„- Sînt constănţean şi de mic îmi plăcea să joc mingea în cartier. Se „băteau“ băieţii mai mari care să mă aibă în echipă. Eram în clasa a IV-a şi într-o zi, a „pus ochii“ pe mine fostul stelist, apoi jucător la Farul, Iosif Bükössi, care m-a promovat într-o grupă de copii mai mari cu... 3 ani! Dar făceam faţă. Începînd de la 13 ani, am trecut la grupa de juniori republicani şi, de aici, porţile spre afirmare mi-au fost deschise. Am jucat în naţionala de juniori a ţării cîteva zeci de meciuri, apoi am fost promovat în echipa mare, cu care am debutat la Bacău, într-un meci pe care F.C.-Constanţa l-a pierdut cu 0-3. În al treilea meci, tot în deplasare, cu Steaua, pe Stadionul din Ghencea, în minutul 90 am marcat primul meu gol în cadrul diviziei A, dar un gol important pentru echipă, întrucît am egalat, 2-2, şi am plecat acasă cu un punct mare. Apoi am venit la Sportul studenţesc, unde mă aflu şi azi şi unde mă simt foarte bine.“

Acesta este Hagi! Un nume de care naţionala şi fotbalul românesc îşi leagă multe speranţe. Într-adevăr, Hagi, care dintre toţi tinerii noştri fotbalişti reprezintă cel mai autoritar şi mai concludent „noul val“, este un jucător de clasă europeană, un dribleur fin, cu fente debordante, irezistibile, posesorul unui şut pe cît de surprinzător pentru portari, pe atît de puternic.

Ce să vă mai spunem, Gică Hagi a crescut enorm, în măiestrie şi maturitate, el are un viitor frumos ca fotbalist şi nu ştiu ce portar din lume nu tremură cînd îl are în faţă!

OTILIA BĂDESCU

Otilia Bădescu - 14 ani, pionieră, dintr-o familie de muncitori - deţine o serie de recorduri puţin obişnuite pentru fetele din generaţia ei: este campioană naţională atît la junioare, cît şi la senioare! Şi nu doar campioană, ci... multiplă campioană: la simplu, la dublu feminin (cu Maria Alboiu) şi la dublu mixt (cu Vasile Florea), precum şi triplă campioană europeană la junioare. În vară, la Haga, la Campionatele europene de juniori, pioniera Otilia Bădescu a cîştigat medaliile de aur la proba de simplu, precum şi la cea de dublu (cu Emilia Ciosu) şi pe echipă. Aportul ei substanţial a dus echipa României pe primul loc cu 12 medalii, dintre care trei de aur!

Un palmares cu „va urma“

Inclusă în echipa de senioare a ţării încă de la vîrsta de 13 ani - acest fapt constituie, de asemenea, un record -, Otilia Bădescu şi-a adus o contribuţie decisivă la Campionatul mondial de la Göteborg - Suedia -, pentru a ne menţine, cu echipa feminină, în grupa întîi valorică. Şi încă o performanţă de ultimă oră: participînd în luna ianuarie la competiţia de elită „Top 12“ (junioare), desfăşurată în localitatea Mödling din Austria, ea s-a situat, în final, pe locul 3, între cele mai bune 12 jucătoare de tenis de masă din Europa!

Antrenorii

Antrenorul Vasile Dumitrescu a „văzut“-o cu ochiul specialistului între miile, zecile de mii de pioniere care jucau tenis de masă, acesta a îndrumat-o spre clubul sportiv al Întreprinderii de Maşini Grele - Bucureşti, unde „mica speranţă“ s-a dovedit, repede, o mare certitudine, cîştigînd, în serie, titlurile la copii. A fost apoi rîndul antrenorului Marius Lăzărescu de la Clubul sportiv şcolar nr. 1, Bucureşti să-i şlefuiască marile calităţi. În fine, antrenorul Laurenţiu Gheorghiu, de la Centrul olimpic „Unirea Tricolor“, a dus-o cu consecvenţă şi dăruire la stadiul de pregătire care a propulsat-o, cum am văzut, printre marile vedete ale tenisului de masă din Europa! În plus, Otilia Bădescu a avut şansa de-a beneficia şi de atenţia deosebită a antrenoarei federale Ella Constantinescu, multiplă campioană naţională, europeană şi mondială. Iată deci cîţi oameni s-au străduit să ajute la afirmarea unui tînăr talent

La fel de buna la carte ca şi la sport

Tovarăşa Ella Constantinescu ne spune: „Trebuie să subliniez că Otilia a meritat din plin eforturile noastre, deoarece ea însăşi a depus un mare efort. E foarte bună la învăţătură. Aş spune că sîrguinţa ei la carte a ajutat-o decisiv să fie sîrguincioasă şi în sport. Ştiţi cît timp se antrenează anual? 1 300 de ore! Este tipul de jucătoare care contrează, atacă şi în permanenţă ***gîndeşte,*** *de aceea adversarele nu prea pot să-şi aplice tacticile preferate fiindcă Otilia le „ghiceşte“! Cine intră cu ea „în contre“ - pierde! Ea impune jocul, ea îi dă ritmul. Sigur, mai are multe de învăţat. Însă este încă de pe acum o vedetă a tenisului de masă internaţional!“*

VASILE CĂBULEA

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT •

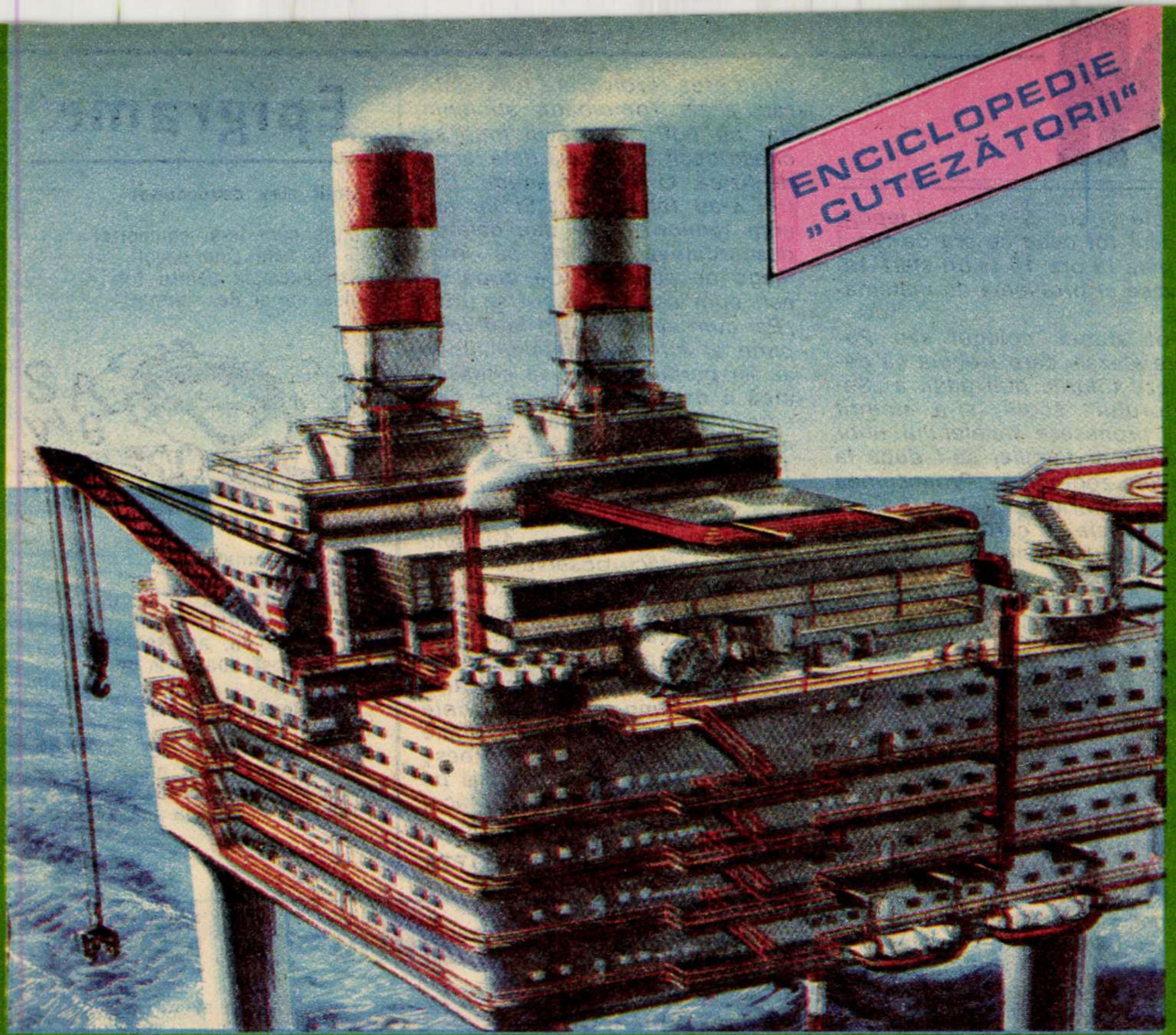

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

ORAŞE... MARINE

Printre cele mai temerare proiecte prezentate în ultima vreme se numără orașele ai căror „teren“ de construcție l-ar constitui... apa. Rațiunea elaborării unor astfel de proiecte este dorința de a stopa scoaterea din sfera agriculturii a noi și noi terenuri. Vor fi realizate cîndva orașele acvatice? Este o întrebare la care va răspunde mileniul al III-lea.

La o recentă expoziție internațională a oceanului a fost prezentat proiectul unui oraș numit Acvapolis. Modelul reprezenta o construcție din beton pe 16 piloni, în greutate de 16 000 de tone, avînd 32 m înălțime, 104 m lungime și 100 m lățime.

O altă idee, deosebit de îndrăzneață, o reprezintă orașul plutitor. Proiectul prevede instalarea unui oraș avînd o suprafață de peste 10 000 mp la circa trei kilometri de insula japoneză Okinawa. Debarcînd în „portul“ unui asemenea oraș, călătorii vor trebui să urce cu liftul, după care se vor găsi într-un parc imens cu gazon mătăsos, cu flori și arbori. Un elicopter va asigura legătura urgentă cu țărmul. Locuitorii unui astfel de oraș ar acorda o deosebită atenție acvaculturii. În bazine speciale de material plastic, ar fi amenajate crescătorii de crustacee și alte vietăți marine. În alte bazine s-ar cultiva alge.

Proiectul unui alt oraș al mării a cîștigat premiul unui concurs organizat de UNESCO. Realizarea proiectului ar presupune aplicarea celor mai moderne cunoștințe tehnice de care dispunem. Proiectul își propune o exploatare optimizată a mediului marin. Acest oraș al mării, în lungime de 4 km și adăpostind 10 000 de locuitori, ar urma să fie construit într-o regiune cu mari zăcăminte de noduli polimetalici, bogați în fier și mangan, sau într-o zonă de exploatări petroliere. Orașul s-ar prezenta ca o structură constituită din opt piramide duble, confecționate din material plastic armat cu fibre de carbon. Pe ea s-ar grefa toate construcțiile, în majoritate din material plastic transparent.

Orașul ar urma să fie fixat pe fundul mării. O parte a activității sale s-ar desfășura sub apă. Aici s-ar ajunge printr-o rețea de ascensoare și trotuare rulante, care ar conduce direct la locurile de muncă submarine, situate în interiorul piramidelor răsturnate, care ar urma să coboare pînă la o adîncime de 350 m. Aici s-ar putea lucra la exploatarea nodulilor polimetalici, la întreținerea culturilor de alge sau în crescătoriile de pește. La acest nivel zero ar fi concentrate cercetările petroliere, efectuate de roboți, dar controlate de tehnicieni instalați în cabine de supraveghere plasate sub apă. Produsele brute ale exploatării marine ar fi aduse la suprafață pentru a fi prelucrate în regiunea industrială, care ar constitui primul nivel al orașului mării. Aici s-ar efectua tratarea nodulilor, condiționarea produselor de acvacultură, desalinizarea apei mării. Tot aici s-ar cultiva, fără pămînt, fructe și legume. În această parte ar fi amplasate și centralele electrice. Hidrotermia, energia vîntului și a valurilor ar asigura independența energetică a orașului. Mijloacele de transport ar fi reprezentate de ascensoare și trotuare rulante, ca și de aerotrenuri. Transferul mărfurilor s-ar efectua prin cargouri, care ar pătrunde în interiorul orașului, iar călătoriile pasagerilor pe continent — cu elicoptere și avioane. O gară centrală, omniportul, ar centraliza toate schimburile din interior și în afara orașului.

Deasupra zonei industriale s-ar situa localurile administrative și centrele de cercetare specializate în studierea mediului marin. Tot la acest nivel s-ar afla zona de agrement, care ar cuprinde un mare complex comercial, un cinematograf, un teatru, o mare piață centrală. Aici, în mijlocul piramidelor, marea s-ar preface într-un imens lac. Cartierele de locuințe ar fi grupate în orășele cocoțate în vîrful piramidelor.

Treptat omul va încerca să construiască așezări chiar pe fundul mărilor, în zonele mai puțin adînci ale acestora. Un proiect imaginează realizarea de clădiri marine prin depunerea pe anumite structuri (vezi imaginea de jos) a mineralelor **aflate din abundență în compo**ziția apei mării. Realizarea unor astfel de clădiri ar fi foarte ieftină. Din experiențele efectuate a rezultat că materialul obținut prin depunerea dirijată a mineralelor din apa mării ar fi cu cel puțin 30 la sută mai rezistent decît betonul. Pe de altă parte, asemenea construcții ar forma o parte a mediului înconjurător, netulburînd cu nimic existența normală a viețuitoarelor mării.

Noi proiecte, din ce în ce mai ingenioase, se află pe planșetele proiectanților preocupați să transforme, într-un viitor nu prea îndepărtat, marea într-un mediu de viață și activitate propice omului.

TUDOR PRELIPCEANU

SEMAFOR

Un băiat (prea) cumsecade

Iată faptele. Miercuri, 12 februarie, orele 8,30, Măcărescu Traian care era de serviciu la iepuri s-a hotărît să nu mai fie de serviciu la iepuri, deoarece trebuia să vadă urgent o interesantă pereche de patine pe care Vasiliu Dan, căruia îi rămăseseră prea mici, era dispus să le cedeze pentru o minge de fotbal. Măcărescu este un băiat grijuliu, care știe că prevederea e mama înțelepciunii. A trecut pe la Tomoioagă Victor și i-a spus: Tomoioagă dragă, tu ești săritor, du-te tu la iepuri, dă-mi un ajutor!

Tomoioagă tocmai își scria la matematică. Problemele erau grele, dar nu tot probleme sînt și împrejurările în care colegii au nevoie de sprijin? Trebuie rezolvate și ele! S-a dus la iepuri, a făcut tot ceea ce era de făcut și, pînă la ora 10 și un sfert, rezolvase și problema de matematică.

Tot atunci, colegul său Pomete Cezar, care trebuia să deseneze titlurile noii ediții a „Semaforului" școlii, și-a amintit că-i promisese băiețelului unor prieteni ai familiei să-l ducă la grădina zoologică. „Promisiunea dată e datorie curată!" și-a zis el și, cu coala de carton în mînă, a dat fuga la Tomoioagă spunîndu-i: Tomoioagă dragă, fă-mi un mic servici, ai talent cu carul, scrie tu aici!

Adevărul este că Tomoioagă Victor n-are talent la desen, dar e un băiat înțelegător și sîrguincios. A înțeles situația și s-a apucat să deseneze titlurile. Să fi fost talentat ca Pomete ar fi muncit mult mai puțin, pe cînd așa a trebuit să lucreze o grămadă însă, ordonat cum e, a reușit să mai rezolve încă o problemă la matematică și chiar să citească prima parte a lecției de fizică.

Întîmplarea a făcut însă că altui coleg, Sfîrlea Jenică, băiat chipeș, i-a ajuns la ureche îmbucurătoarea veste că începuseră probele de actorie în vederea primului film artistic al cineclubului. Ar fi putut să se prezinte a doua zi, dar lui îi place zicala „Nu lăsa pe mîine ce poți face azi". E drept că azi trebuia neapărat, așa cum se stabilise în urmă cu o săptămînă, să-și ia acordeonul și să acompanieze repetițiile de dansuri populare ale copiilor de la grădiniță – dar nu există oare pe lumea asta și Tomoioagă Victor? A dat fuga la el punîndu-i acordeonul în brațe: Tomoioagă, dragul meu, ia ajută-mă la greu, că te-oi ajuta și eu!

Era trecut de ora 12. Tomoioagă are un frățior chiar la grădinița cu pricina, îi înțelege pe cei mici, cum să-i lași fără acompaniament? Nu prea știe să cînte la acordeon, se încurcă la bași, dar a renunțat la ei și a cîntat melodia „Alunelu, alunelu, hai la joc" fără bași, a mers și așa, și a mers și a treia problemă la matematică plus partea a doua a lecției de fizică.

Toată lumea e de acord că pe Tomoioagă Victor te poți baza. În pauza de dinaintea orei de matematică, Măcărescu, Pomete și Sfîrlea i-au mulțumit călduros și, cu ocazia asta, l-au rugat să le explice problemele întrucît ei nu le prea rezolvaseră. „Îmi pare rău, a zis Tomoioagă, stînjenit, dar nu pot; n-am avut timp să citesc decît o singură dată lecția de fizică. O recitesc acum." Cei trei s-au făcut foc: „Și cu noi cum rămîne?!" „Vă dau caietul, descurcați-vă". „Cine să înțeleagă ce scrii tu? Că după ce ești cum ești, mai scrii și urît!" „Păi cum sînt?!" „Auzi la el, mai pune și întrebări! Înțelepciunea sa își permite luxul să citească **încă o dată** *la fizică, iar pe noi, care n-am lucrat* **nimic** *la matematică, ne lasă baltă. Egoistule! Tocilarule!"*

Tomoioagă Victor oftă. Nu era întîia oară cînd auzea astfel de vorbe. Pe urmă veni Aureanu Sanda și-i făcu observație că de ce citește în recreație? „Ciugulești ca o găină, cîte-un bob din fiecare frază!" Tomoioagă ar fi vrut să-i răspundă, dar își dădea seama că pentru asta i-ar fi trebuit mult timp și multe cuvinte serioase, iar Sanda nu-i poate suferi pe băieții care vorbesc mult și serios, ea îi preferă pe cei veseli și glumeți ca Măcărescu, ca Pomete, ca Sfîrlea...

OVIDIU ZOTTA

Epigrame

Unui elev dezordonat

După cum te-ai comportat
Și în felul cum socoți
Ești exemplu pentru toți
Însă nu și de... urmat!

Unui agramat

Cînd spui „este"-n loc de „sînt"
Și pocești orice cuvînt,
Tu la școală, am senzație,
Că ai fost doar... în recreație!

Unul leneș în tabără

În tabără, atîta face:
Numai ceea ce îi place!
Oare-așa-i crescut de-acasă:
Tabără... numai la masă?!

D.C. Mazilu

TRIBUNA CITITORULUI

POȘTA „SEMAFOR"

E duminică. Detașamentul nostru și-a propus o acțiune. Îmi aștept colegii, să pornim împreună.

(Am citit la rubrica „Semafor" din „Cutezătorii" despre un băiat nepunctual care uită să înapoieze la timp o carte împrumutată. Clasa noastră a fost de acord că nepunctualitatea e un defect foarte supărator.)

Minutarul ceasului a avansat cam multișor pe cadran. Au venit pînă acum numai cinci colegi. Dar mai așteptam...

(Tot la „Semafor" am citit despre un elev care sub diferite pretexte întîrzie mereu la școală. Toată clasa a fost de părere că merită să fie criticat.)

Ora întîlnirii a trecut de mult. Din tot detașamentul au venit numai 10 pionieri. Restul... lipsă!

Și doar **promisesem** că vom fi punctuali cu toții!

N-ar fi cazul să scriu și eu ceva la „Semafor" despre potrivirea dintre cuvînt și faptă?

ANA DANIELA SANDU,
clasa a VII-a B,
Cordun — Neamț.

Ba da, Ana. Ar fi cazul și... chiar ai scris. Concluzia ta privind acordul dintre cuvînt și faptă este cum nu se poate mai corectă. Sperăm că și colegii care au lipsit de la acțiunea programată vor fi de acord cu tine.

CE V-A PLĂCUT DIN REVISTĂ? CE AȚI DORI SĂ MAI APARĂ?

„Să vă spun pe scurt ce anume mi-a plăcut mai mult în „Cutezătorii" în ultimele numere: „Magistrala albastră", „Astăzi avem teză", „Nicolae Labiș", „Galeria națională de artă", „Ați întrebat? Vă răspundem!", „Întîlnire cu cometa Halley", „Ritm", „Semafor", „Limba noastră-i o comoară", „Cei mai buni din lume".

Aș vrea să publicați ceva despre modul în care semaforul de circulație știe să-și schimbe culorile; despre ce sînt bombele nucleare și cum poate scăpa omenirea de ele; despre deșertul Sahara și în general despre curiozitățile și perspectivele deșerturilor; eu cred că omul va reuși să le transforme în pămînturi roditoare".

IOAN EDMOND ON,
Com. Pescari, Caraș-Severin

Îți mulțumim pentru aprecieri. Propunerile tale, dragă Ioan, sînt, de asemenea, excelente. Vom include în sumarele numerelor viitoare materialele sugerate de tine. Așteptăm cu mare interes păreri și sugestii de la toți cititorii.

CINE ARE DREPTATE?

Una dintre colegele mele, șahistă, urmărește cu multă plăcere rubrica „Șah" din „Cutezătorii". Iată însă că în nr. 1—2 a întîlnit o problemă de șah care i s-a părut... irezolvabilă, fiind greșită. Așa să fie? Cine are dreptate: colega mea sau autorul problemei?

CONSTANTIN FLUERARU,
Str. Vasile Lupu 90, Iași

Dreptate are colega ta! În problema cu pricina s-a strecurat, dintr-o neatenție pentru care ne cerem scuze, o eroare de transcriere: pionul d3 trebuia notat d5.

SANDU ALEXANDRU

● AȚI ÎNTREBAT? VĂ RĂSPUNDEM! ●

OLGA NEGREASU din PIATRA NEAMȚ ne cere să explicăm ce este un aeroglisor.

Dupa cum îi spune și numele, acest gen de navă — căci despre o navă este vorba — lunecă deasupra apei cu ajutorul aerului. În afara motoarelor de propulsie (mers înainte etc.), nava este înzestrată cu motoare puternice care acționează o baterie de ventilatoare orientate în jos. Aerul împins de ventilatoare face ca nava, care are un profil adecvat, să se ridice cu cîțiva centimetri deasupra apei. Este suficient ca rezistența pe care o opune apa la înaintarea oricărei nave să dispară, vehiculul „zburînd" la cîteva degete de suprafața lichidă. Deocamdată astfel de vehicule sînt folosite pentru distanțe mici și nu pe oceane, valurile prea mari împiedicînd buna funcționare a sistemului de sustentație specific aeroglisorului.

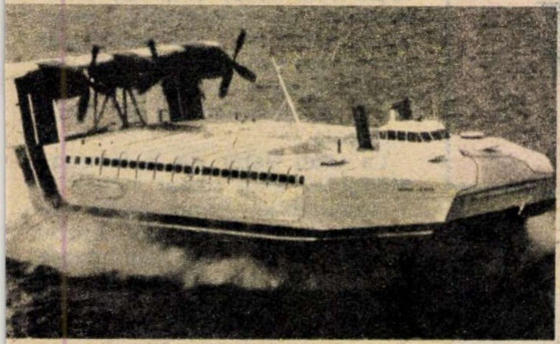

MĂDĂLINA CERNAT din BUHUȘI ar ține să afle cîteva detalii despre Frații Grimm.

Autorii celebrelor basme ale copilăriei „Albă ca Zăpada", „Cenușăreasa", „Croitorașul cel viteaz", „Scufița Roșie" și ai multor altora au trăit în Germania. Jakob Grimm s-a născut în 1785, iar Wilhelm Grimm în 1786, la Hanau. Amîndoi au fost filologi de seamă, autori ai unor importante dicționare și gramatici ale limbii germane. Ei au publicat mai multe culegeri din creația folclorică a poporului lor, cuprinzînd în ele pe de o parte legendele mitologice, pe de alta basmele pentru copii. Wilhelm, de la a cărui naștere se împlinesc două sute de ani, a dat o atenție deosebită culegerii și publicării basmelor, care au făcut celebru numele familiei Grimm. În aceste zile, copiii din lumea întreagă rostesc numele Fraților Grimm cu aceeași admirație, recunoscători pentru lumea feerică pe care le-au oferit-o.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

Sugestii pentru colțul muzeistic școlar

În toate unitățile pionierești, acțiunea-concurs **„Patrie română, țară de eroi"** se află în plină desfășurare. O experiență bună din anii trecuți, cu rezultate pe măsura entuziasmului și dăruirii pionierilor în cadrul acestei ample acțiuni de educație patriotică, ne-a condus într-o frumoasă așezare de la poalele Munților Codrilor din județul Arad — Beliu. Aici, un muzeu creat de pionieri și conținînd peste 20 000 de obiecte — dovezi materiale ale vieții pe aceste meleaguri începînd din cele mai vechi timpuri — vorbește despre o muncă pasionantă, o preocupare permanentă de a valorifica istoria locurilor natale. Despre acestea am solicitat amănunte membrilor cercului de istorie, tovarășilor profesori conducători ai cercului — Emil Lăzureanu și Uylaki Petru. Iată, pe scurt, ce ne-au împărtășit.

● Trebuie să pornim de la ideea că **meleagurile noastre natale dețin comori neprețuite** care ne pot vorbi despre trecutul istoric, despre cultura, despre viața înaintașilor. Descoperindu-le, cunoscîndu-le, ne îmbogățim mintea și sufletul, înțelegem sensul lor profund ● Începem cu o **cunoaștere temeinică a istoriei,** a personalităților de seamă a căror viață și luptă au fost legate de meleagurile pe care trăim ● Este necesar ca membrii cercului de istorie împreună cu îndrumătorii, eventual cu sprijinul unor muzeografi, să alcătuiască **un îndreptar,** o listă, în care să fie cuprinse categoriile de obiecte ce intră în atenția viitorului muzeu (o încăpere adecvată, luminoasă, cu posibilități de aerisire) ● Activitatea de colecționare începe încă de la noi, din școală. De obicei, mulți copii au acasă obiecte ce pot fi aduse la muzeu. Vom continua cu mici drumeții în localitate. Vecinii, oamenii mai vîrstnici, întrebați și consultați asupra problemelor care ne interesează, ne vor fi de un real folos, mulți dintre dînșii fiind bucuroși să ne ofere piese pentru muzeu ● Drumețiile se pot extinde și, sprijiniți și îndrumați de specialiști, vom colecționa în afară de obiecte și... producții populare — cîntece, doine, basme etc., specifice locului ● Pentru ca aceste acțiuni să aibă un caracter bine organizat, cît mai larg, ne vom programa vizite și în satele din jur (mai ales iarna, cînd îi găsim mai ușor pe gospodari acasă) ● Ne oprim la rude și cunoștințe care ne pot recomanda și consătenilor lor. Pentru aceste vizite ne vom pregăti cu seriozitate, încercînd să explicăm și să convingem că preocuparea noastră este importantă, că obiectele încredințate vor fi puse în valoare, alături de altele asemenea. Printr-o muncă perseverentă, muzeul va căpăta contur, va trezi nu numai interesul copiilor, ci și al oamenilor mari ● Sub egida muzeului nostru putem, de-acum, să organizăm sesiuni științifice, întîlniri cu specialiști la care nu vom uita să invităm și pe cei interesați de istorie, cei ce ne-au ajutat la organizarea muzeului ● O mare satisfacție pentru munca de cercetare este descoperirea ineditului: un obiect ce ni se pare cu totul deosebit, un cîntec străvechi, uitat de mult, un document prețios, o interesantă descoperire arheologică. În acest caz, întotdeauna, trebuie să informăm muzeul județean care este în măsură să stabilească cu adevărat semnificația, vechimea, valoarea, precum și destinația celor scoase de noi la iveală.

Acum, o foarte scurtă listă a categoriilor de obiecte cu care este bine să începem alcătuirea unui muzeu: **obiecte din piatră** (topoare, ciocane, rîșnițe etc.); **obiecte din lemn** (lăzi de zestre, războaie de țesut etc.); **obiecte din os** (toc pentru praf de pușcă, brăzdare etc.); **obiecte din lut ars, ceramică** (vase, statuete etc.); **obiecte din metal** (aramă, bronz, fier etc.); **obiecte din sticlă și porțelan; obiecte din pînză** (port popular, țesături de casă etc.); **obiecte din lînă** (cojocele, sumane, ițari, cergi etc.); **numismatică** (monede, bancnote etc.); **podoabe vechi** (brățări, falere, mărgele etc.); **fotografii vechi, stampe** etc; **cărți vechi, documente scrise** etc.; **tablouri vechi, gravuri, litografii** etc.; **folclor vechi** (doine, legende, balade etc.).

ELENA MĂNESCU

COSTEL ȘTEFĂNESCU din MORENI a auzit despre sintetizor, un instrument muzical mai nou. Vrea să știe cum este acesta.

Sintetizorul (se folosește și forma sintetizator) este un instrument muzical complex, folosit cu precădere de grupurile mici — cel mai adesea, de muzică ușoară —, dar și în formații de dimensiuni mai largi, chiar și în orchestre simfonice. Sonoritatea sa este specifică și ea se bazează pe producerea sunetului muzical printr-un proces de traducere a impulsurilor electrice în vibrații sonore. Ceea ce deosebește acest instrument muzical de rudele sale mai simple (orga electronică, în special) este faptul că sintetizatorul poate oferi o largă varietate de opțiuni timbrale; el poate reproduce sonoritatea unor instrumente atît de diferite cum sînt, de exemplu, vioara și oboiul.

COSTEL PASCU din TURNU SEVERIN ne cere detalii despre „cîntecul" balenelor.

De peste zece ani, biologii studiază „cîntecul" balenelor. Specialiștii au instalat sub apă microfoane, reușind să capteze sunetele stranii emise de balene, în special de cele din specia Megaptera novaengliae. Aceste sunete sînt asemănătoare cînd celor ale unui țambal, cînd celor ale unei orgi sau ale unui flaut. Cîntecul durează ore în șir, fiind emis de toți masculii. Pe timpul „concertului" balenele nu respiră decît o singură dată. Pînă acum nu s-a putut da o explicație plauzibilă fenomenului, fiindcă în natură nimic nu se face la întîmplare. După unii, aceste „melodii" ar constitui semnale de recunoaștere între diferite grupuri de balene. S-au acumulat și studiat sute de ore de înregistrări pe benzi de magnetofon. Spre deosebire de cele observate la alte viețuitoare, „cîntecele" nu se repetă, ci se înnoiesc de la o săptămînă la alta. Imaginea noastră, luată din avion, înfățișează zeci și zeci de balene albe în plin „concert".

MERIDIANELE COPILĂRIEI

PRINTRE COPIII DIN
Mongolia

Între punctele de atracție din orașul **Altai** se numără și Muzeul aimakal (regional). Numeroasele exponate care-i alcătuiesc colecțiile vorbesc pe larg despre geografia și istoria locurilor, despre viața și obiceiurile oamenilor de aici, de-a lungul timpului. Între vizitatorii care zăbovesc cu interes în fața vitrinelor, pot fi întîlniți adesea și copiii. Fetele își poartă părul negru împletit în cosițe prinse în funde mari de culori diferite.

Școala în care se pregătesc pentru viață copiii Altaiului este renumită în toată Mongolia. Vizavi de intrare, pe un perete, se află un panou mare cu fotografii. Sînt fruntașii de odinioară ai școlii, care acum, ca maturi, se disting în diverse domenii. Sînt eroi ai muncii, doctori emeriți, scriitori laureați ai premiului de stat, artiști. Prin fotografiile expuse aici ei amintesc generațiilor prezente și viitoare că orice realizare în viață se dobîndește pornind de la străduința depusă mai întîi pe băncile școlii.

În clasa a III-a învață acum 42 de elevi. Este o clasă fruntașă. Anul trecut 78 la sută dintre copii au avut numai note bune și foarte bune. Unii dintre elevii școlii sînt cîștigători de diplome și medalii la diferite concursuri internaționale de desene ale copiilor. Aceasta, ca și spiritul gospodăresc al copiilor din Altai, confirmă renumele școlii, care deține locul I pe țară în privința autogospodăririi școlare. Și cercul de pictură ocupă locul fruntaș printre cercurile școlare cu acest profil din Mongolia.

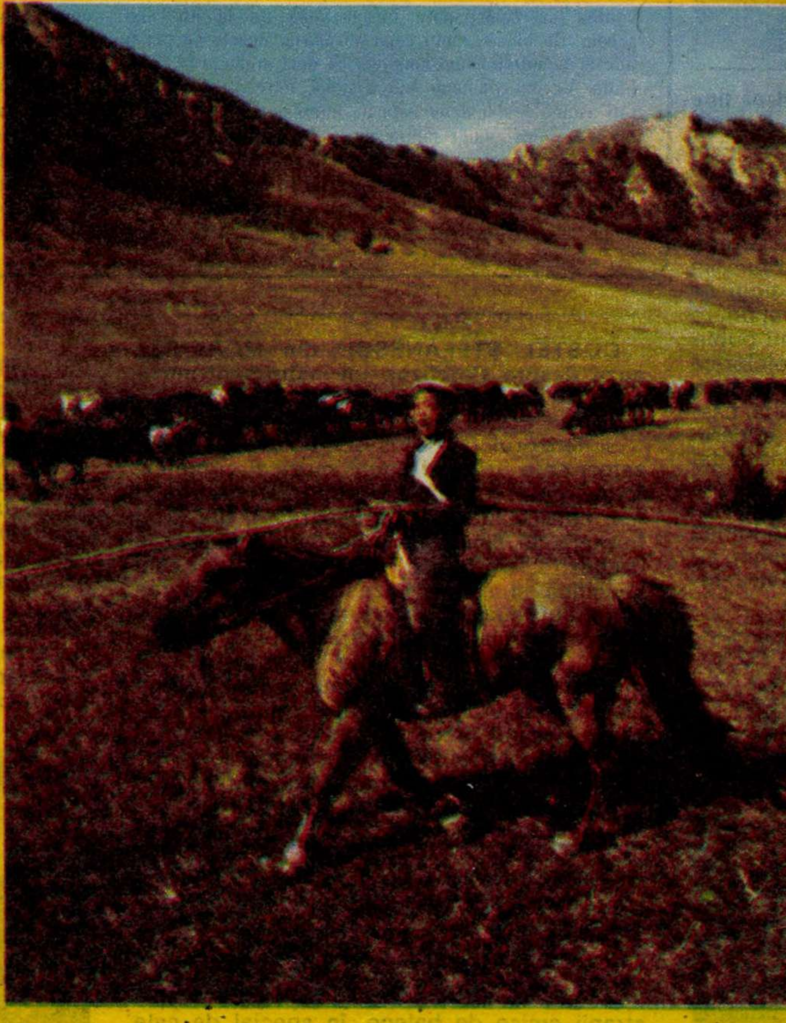

La **Ulan Bator**, la Școala medie nr. 1, întîlnim alți pionieri la fel de harnici, destoinici, frumoși. Înființată în 1923, este una dintre cele mai vechi din Mongolia și prima școală medie din țară. Pe atunci avea doar 40 de elevi. Astăzi numărul lor este de peste 1 300 și în decursul deceniilor ce au trecut au părăsit băncile ei, ca absolvenți, aproximativ 9 000 de elevi. Dintre ei mulți sînt astăzi muncitori fruntași în producție, medici, ingineri, academicieni, scriitori, artiști de frunte, învățători și profesori emeriți. În anul 1973, cu ocazia sărbătoririi semicentenarului, acestei școli i-au fost acordate titlul de „Școală fruntașa pe Republică" și Ordinul Steagul Roșu. Unitatea de pionieri din școală a primit și ea titlul onorific de „Unitate pionierească fruntașă a Republicii". La toate cele 21 de ediții ale olimpiadelor de matematică, elevii Școlii medii nr. 1 din Ulan Bator au cîștigat locul I pe țară. Ei dețin, de asemenea, multe locuri I și II la olimpiadele de limba mongolă.

La Ulan Bator, ca în întreaga Mongolie, anul școlar începe la 1 septembrie. Prima lecție are pretutindeni același titlu: „Lecție despre pace". Ea oglindește convingerea tuturor copiilor ca aceasta este cea mai frumoasă și cea mai importantă lecție din care rezultă voința de pace a poporului mongolez, dorința lui de a colabora cu alte popoare.

După această primă zi de școală și pînă la 1 octombrie, elevii mai mari, începînd cu cei din clasa a V-a, se călesc la școala muncii.

Pot fi întîlniți pe imensele stepe ajutînd la strînsul recoltelor, al furajelor prin roșieticele nisipuri ale deșertului Gobi sau ajutîndu-și părinții la îngrijirea oilor, a iacilor, a cămilelor și cailor.

Pe întinsul orizontului se profilează adeseori siluete de copii în șaua cailor sau a cămilelor, supraveghind hergheliile. Excelenți călăreți, copiii mongolezi, fete sau băieți, urcă în șa încă la vîrsta de trei ani. Drumul spre școală este străbătut adeseori în tovărășia calului sau a cămilei, iar la sărbătoarea națională a țării, ce are loc în fiecare vară, în fața tribunelor sosesc și copiii călări. Ei sînt învingătorii unui mare concurs hipic, în cadrul căruia fiecare participant trebuie să parcurgă în galopul calului său o distanță de 30 de kilometri.

Sînt aceiași copii pe care de-a lungul anului școlar îi regăsim în laboratoare, în sălile de clasă, în ateliere pregătindu-se pentru viitor.

ECATERINA BOKOR

Zăpada

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1								●			
2							●				
3			●					●			●
4					●					●	
5						●					
6				●					●		
7			●					●			
8	●			●						●	
9							●				
10					●						
11		●				●					

ORIZONTAL: 1) Renumită staţiune japoneză a sporturilor de iarnă, care găzduieşte anual un „Festival al zăpezii“, unde se poate admira o originală expoziţie a coloşilor de zăpadă executaţi cu multă pricepere de artiştii amatori. Zăpadă. 2) Ţinut al zăpezilor eterne (fem.). Marchează limita dintre cele două zone temperate şi cele două zone ale zăpezilor veşnice prin paralela de 66°33' latitudine nordică sau sudică. 3) Primii fulgi de nea! Grup de copii la săniuş (pl.). Una şi alta. 4) Vilaet în Turcia. Oraş în U.R.S.S. 5) Nu s-a băgat în zăpadă. A curăţa. 6) Taler de balanţă. Argilă folosită la prepararea unor vopsele. Emeric Wolf. 7) Se înnoieşte în sezonul alb. Floare albă ca zăpada. Rîu în U.R.S.S. 8) Dan Nedelcu. Coroana vechilor regi persani. 9) Un munte de zăpadă. Localitate în Elveţia. 10) Zăpadă de primăvară şi vară, pe munte, excelentă pentru practicarea schiului, ca urmare a îngheţului şi dezgheţului succesiv. Sub 0°. 11) Ianuarie mai pe scurt. A lupta (fig.).

VERTICAL: 1) Zboară pe derdeluş. Telegrafie fără fir (abr.). 2) Bardul de la Mirceşti, autorul poeziilor „Viscolul“ şi „Iarna“. 3) Petrescu Paul. Oraş în R.P. Ungară. Sursă naturală de zăpadă (pl.). 4) Ceaţă slabă. Diminutiv feminin. 5) Localitate japoneză în insula Honshu. Faclă. 6) Coliba „păstorilor zăpezii“, cum mai sînt numiţi laponii. Folosiţi la tracţiunea săniilor. 7) Zăpada veşnică de la poli. 8) Într-un gînd! Haltă C.F.R. în judeţul Sălaj. Sat în judeţul Dîmboviţa. 9) Autorul nuvelei „Ningea în Bărăgan“. Diminutiv masculin. 10) Epocă. Rumegător din Ţara zăpezilor eterne. Personaj masculin din opera „Fata de zăpadă“ de Rimski-Korsakov. 11) Intră în componenţa fulgilor de nea. Celebru scriitor japonez, laureat al Premiului „Nobel“ pentru literatură, autor al romanului „Ţara zăpezilor“.

DICŢIONAR: ICEL, ATIG, TNA, ACLA, ECS, ONE, RAGU.

Venera Popescu

În excursie

– Astîmpăraţi-vă, fraţilor! Vedeţi că m-am aşezat şi eu puţin pe iarbă să mă odihnesc şi voi găsiţi de cuviinţă să mă gîdilaţi tot timpul.

– Dar noi nu-ţi facem nimic. Nu vezi că te-ai aşezat pe un muşuroi de furnici?

Motivul

– Cum se face c-ai întîrziat azi la prima oră?

– Am visat toată noaptea că rezolv probleme de aritmetică şi m-am sculat foarte obosit.

Melomanul

— Să-l auzi pe Ionel cîntînd. E foarte talentat. Ia cu multă uşurinţă notele de sus!

— Păcat că la şcoală ia numai notele de jos...

Victor Hilmu

Total 34

1			
			16

ÎN PĂTRĂŢELELE LIBERE ALE CAREULUI SE VOR SCRIE NUMERELE DE LA 2 LA 15, ASTFEL ÎNCÎT SUMA LOR PE TOATE RÎNDURILE, COLOANELE ŞI CELE DOUĂ DIAGONALE SĂ FIE 34.

Claudiu Vodă

FILATELIE

După ce a ajuns pe Lună, după ce maşinile de zbor au intrat în peisajul obişnuit al vieţii, omul s-a întors la ceea ce l-a fascinat dintotdeauna: zborul cu mijloace cît mai apropiate persoanei sale, cît mai simple. Situat între tehnică şi sport, deltaplanismul îşi are temerarii săi. De forma aripii de pasăre, semănînd grafic cu litera grecească delta mare (care arată ca un triunghi echilateral), aparatul de zbor a primit numele de deltaplan.

Filatelia română a fost prima din lume care a dedicat o serie de timbre acestui sport al icarilor din vremea navelor cosmice. În imagine: modelul „Dedal 1“ pe una din cele şase valori ale seriei.

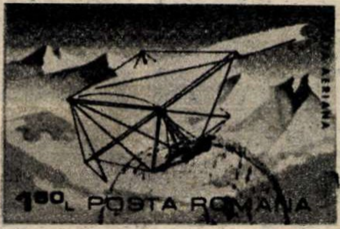

Petre Domşa

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Cîţi au trecut?

Un jucător legat la ochi trece în mijlocul unei încăperi. Ceilalţi, într-o parte a acesteia. Cînd s-a făcut linişte deplină, conducătorul jocului spune cu glas tare: „Atenţie, porneşte!“ Jucătorul legat la ochi trebuie să sesizeze numărul de copii care trec pe lîngă el, îndreptîndu-se spre celălalt capăt al încăperii. Jucătorii trec pe vîrful picioarelor, cîte unul, cîte doi sau mai mulţi deodată, cu paşi apăsaţi ori pe călcîie. Cînd conducătorul jocului spune: „Gata!“, jucătorul legat la ochi trebuie să indice numărul copiilor care au trecut pe lîngă el. Dacă spune numărul exact, este înlocuit, altfel repetă jocul.

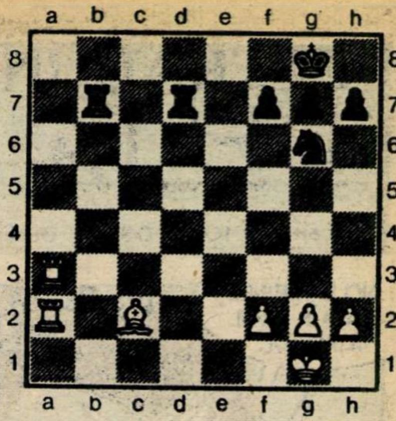

DACĂ AŢI FI LA MUTARE, CE FIGURI AŢI PREFERA PENTRU A DA MAT ADVERSARULUI ÎN CÎT MAI PUŢINE MUTĂRI? CINE VA RĂSPUNDE CORECT, VA PRIMI DIPLOMA PENTRU TALENT ŞI FANTEZIE A REVISTEI NOASTRE!

TICUŢĂ CEL UITUC

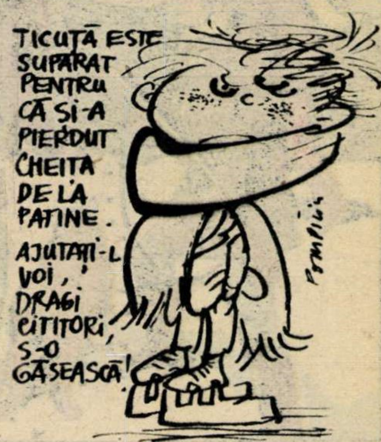
TICUŢĂ ESTE SUPĂRAT PENTRU CĂ ŞI-A PIERDUT CHEIŢA DE LA PATINE.
AJUTAŢI-L VOI, DRAGI CITITORI, S-O GĂSEASCĂ!
POMPILIU

✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

CE
ŢI-A PLĂCUT
MAI MULT
DIN ACEST NUMĂR?
CE
AI DORI SĂ
MAI PUBLICĂM?

CUTEZĂTORII 8 Redacţia revistelor pentru copii — Bucureşti

REDACTOR ŞEF: **ION IONAŞCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACŢIE: **OVIDIU ZOTTA**

COLECTIVUL REDACŢIONAL: **Costache Anton, Horia Aramă, Ion Cringuleanu, Constantin Diaconu, Ioan Donca, Maria Ioanovici, Ion Mihăescu, Elena Mănescu, Maria Mitrea, Mihai Niedl, Ileana Piţa, Grigore Prepeliţă, Ecaterina Roşca.** *RESPONSABIL DE NUMĂR:* **Margareta Micu;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **Pompiliu Dumitrescu;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **Viorel Sâmpetrean**

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA Editura „Scînteia“. TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA“ – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 16 pagini 1,50 lei*

OPERAȚIUNEA DELTA

2

Scenariu: **ION COSTIN** Desene: **V. TĂNASE** și **R. VINTILESCU**

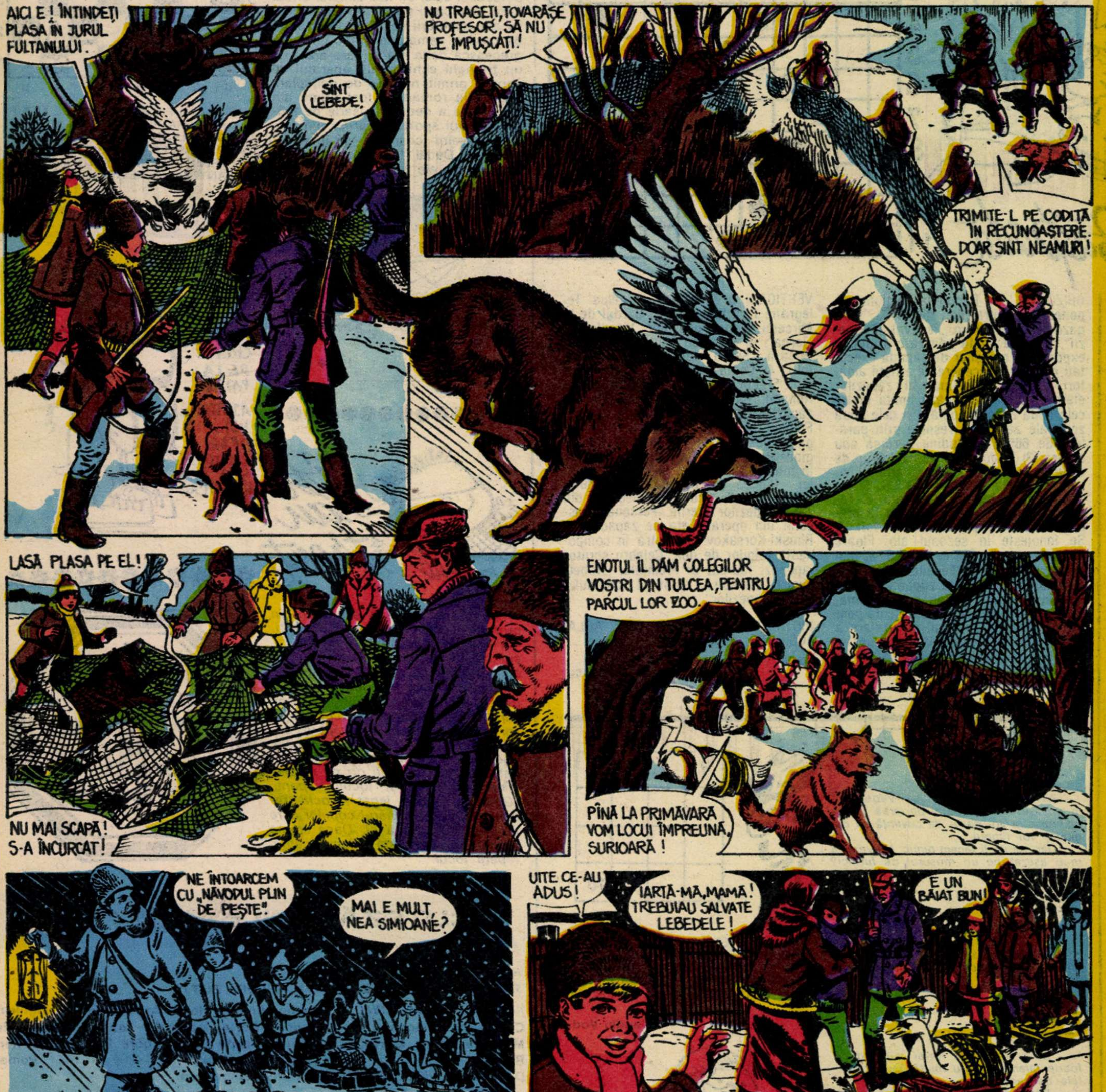
AICI E! ÎNTINDEȚI PLASA ÎN JURUL FULTANULUI.
SÎNT LEBEDE!
NU TRAGEȚI, TOVARĂȘE PROFESOR, SĂ NU LE ÎMPUȘCAȚI!
TRIMITE-L PE CODIȚĂ ÎN RECUNOAȘTERE. DOAR SÎNT NEAMURI!
LASĂ PLASA PE EL!
NU MAI SCAPĂ! S-A ÎNCURCAT!
ENOTUL ÎL DĂM COLEGILOR VOȘTRI DIN TULCEA, PENTRU PARCUL LOR ZOO.
PÎNĂ LA PRIMĂVARĂ VOM LOCUI ÎMPREUNĂ, SURIOARĂ!
NE ÎNTOARCEM CU „NĂVODUL PLIN DE PEȘTE".
MAI E MULT, NEA SIMIOANE?
TREBUIE SĂ APARĂ BECUL DIN ULIȚĂ!
UITE CE-AU ADUS!
IARTĂ-MĂ, MAMĂ! TREBUIAU SALVATE LEBEDELE!
E UN BĂIAT BUN!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

9

JOI, 27 FEBRUARIE 1986,
ANUL XX (NR. 960)

- Legămînt pentru viață în lumina drapelului scump al patriei.
- Să descoperim împreună: O inimă de lumină și căldură a patriei — Centrala termoelectrică București-Sud.
- De la Semafor, cîte-un mărțișor!
- Operațiunea Delta

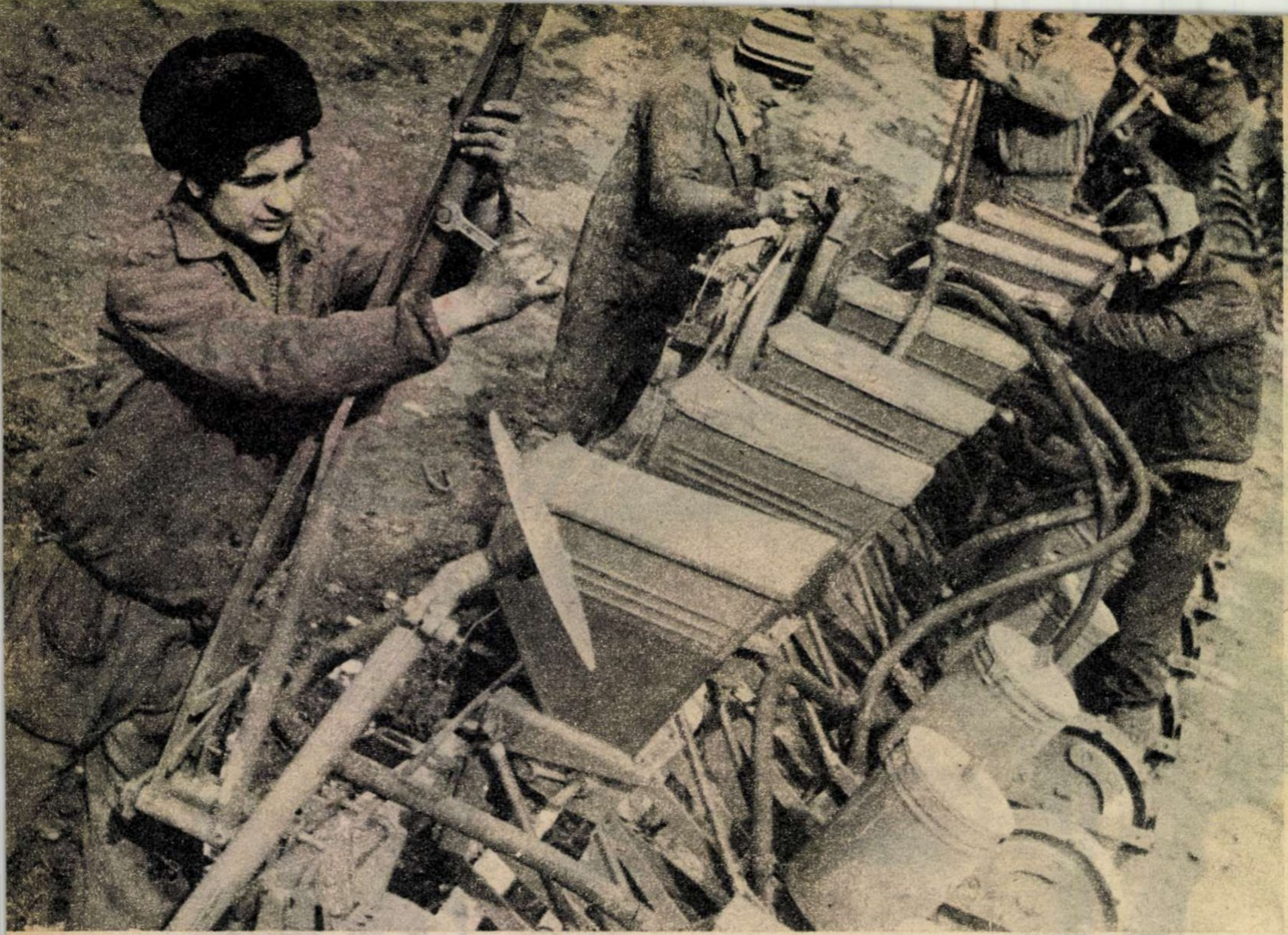

„Pornind de la dezvoltarea intensivă a agriculturii, în cel de-al 8-lea cincinal va trebui să acţionăm cu toată fermitatea în vederea realizării noii revoluţii agrare, care presupune o transformare a organizării şi producţiei agricole, creşterea puternică a producţiei şi transformarea a însuşi modului de gîndire, de viaţă şi de muncă al tuturor oamenilor muncii din agricultură, al întregii ţărănimi".

NICOLAE CEAUŞESCU

CADRAN POLITIC

Puternic stimulaţi de orientările şi sarcinile subliniate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, la Plenara lărgită a Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor, oamenii muncii din agricultură desfăşoară în aceste zile premergătoare campaniei de primăvară o susţinută activitate de pregătire a însămînţărilor şi a tuturor muncilor agricole, fiind ferm hotărîţi să facă totul pentru ridicarea întregii activităţii la un nivel superior de calitate şi eficienţă, pentru îndeplinirea prevederilor planului de dezvoltare a agriculturii şi industriei alimentare pe anul 1986.

Expresie a înţelegerii profundelor îndatoriri ce le revin, această preocupare a lucrătorilor ogoarelor se înscrie în ampla şi entuziasta angajare a tuturor ţăranilor cooperatori, mecanizatorilor, cercetătorilor şi oamenilor de ştiinţă de a perfecţiona şi moderniza procesul de muncă din agricultură, de a asigura în toate sectoarele producţii mult mai mari, de a reduce continuu cheltuielile, de a asigura o eficienţă mai înaltă activităţii din acest important sector al economiei naţionale.

Magistrala cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu – vast şi mobilizator program de muncă şi viaţă –, sarcinile şi măsurile ce se impun pentru realizarea prevederilor din Directivele Congresului al XIII-lea al partidului, Hotărîrea-Apel şi programele ce au fost dezbătute şi aprobate de Plenara lărgită a Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor sînt puse de către toţi cei ce lucrează în agricultură la baza întregii lor activităţi pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan pe 1986 şi pe întregul cincinal.

Oamenii muncii din agricultură sînt hotărîţi să acţioneze, încă din primele zile ale campaniei de primăvară, pentru folosirea cu randament maxim a bazei tehnico-materiale, pentru aplicarea cu stricteţe a tehnologiilor recomandate, în scopul realizării şi depăşirii planului la producţia de cereale – sarcină principală a agriculturii –, al obţinerii de recolte sporite la plante tehnice, legume, fructe, struguri.

Utilizarea cu cea mai mare chibzuinţă a fiecărei palme de pămînt, introducerea în circuitul agricol a noi suprafeţe de teren, extinderea culturilor intercalate, a culturilor succesive – vor asigura folosirea intensivă a întregii suprafeţe arabile a ţării. Lucrătorii ogoarelor sînt conştienţi că un rol deosebit în îndeplinirea planului de producţie pe acest an şi pe întregul cincinal îl au, de asemenea, darea în funcţiune la timp a obiectivelor în domeniul irigaţiilor şi a celorlalte lucrări de îmbunătăţiri funciare (desecări, combatere a eroziunii solului ş.a.), creşterea potenţialului productiv al pămîntului prin fertilizarea acestuia, asigurarea bunei funcţionări a întregului parc de maşini şi tractoare.

Răspunzînd înflăcăratelor chemări ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, comuniştii, ceilalţi oameni ai muncii din agricultură s-au angajat cu întreaga energie pentru dezvoltarea zootehniei, pentru înfăptuirea programelor cu privire la sericicultură, apicultură, piscicultură, creşterea iepurilor de casă şi a animalelor pentru blană. Alături de ceilalţi locuitori ai satelor, tineretul din mediul rural este ferm hotărît să-şi aducă o şi mai mare contribuţie la întreţinerea şi ameliorarea păşunilor şi fineţelor naturale, să pună pe deplin în valoare acest bogat izvor de nutreţuri.

Aşa cum a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cercetarea ştiinţifică, învăţămîntul agricol, industria alimentară, silvicultura şi gospodărirea apelor sînt chemate să-şi îmbunătăţească neîncetat activitatea, să contribuie pe un plan superior la înfăptuirea neabătută a noii revoluţii agrare. Oamenii muncii din aceste domenii de activitate şi-au exprimat deplina hotărîre de a acţiona cu energie pentru creşterea şi mai puternică a contribuţiei agriculturii la dezvoltarea generală a ţării noastre.

Muncitorii din agricultură, mecanizatorii, ţăranii cooperatori, ceilalţi oameni ai muncii de pe toate meleagurile patriei răspund prin cutezătoare fapte de muncă încrederii pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, o are permanent în abnegaţia şi dăruirea tuturor lucrătorilor de pe ogoare, hotărîţi să facă totul pentru realizarea exemplară a sarcinilor ce le revin în îndeplinirea planului de producţie pe anul 1986 şi pe întregul cincinal.

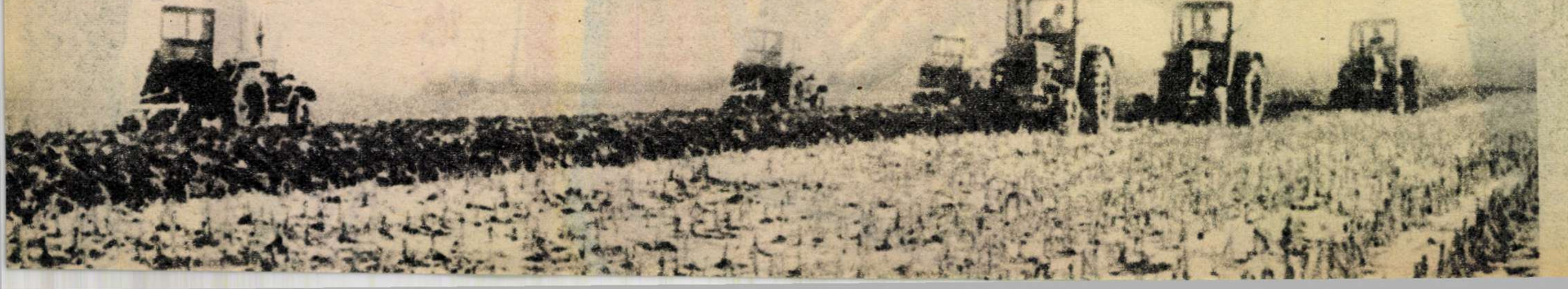

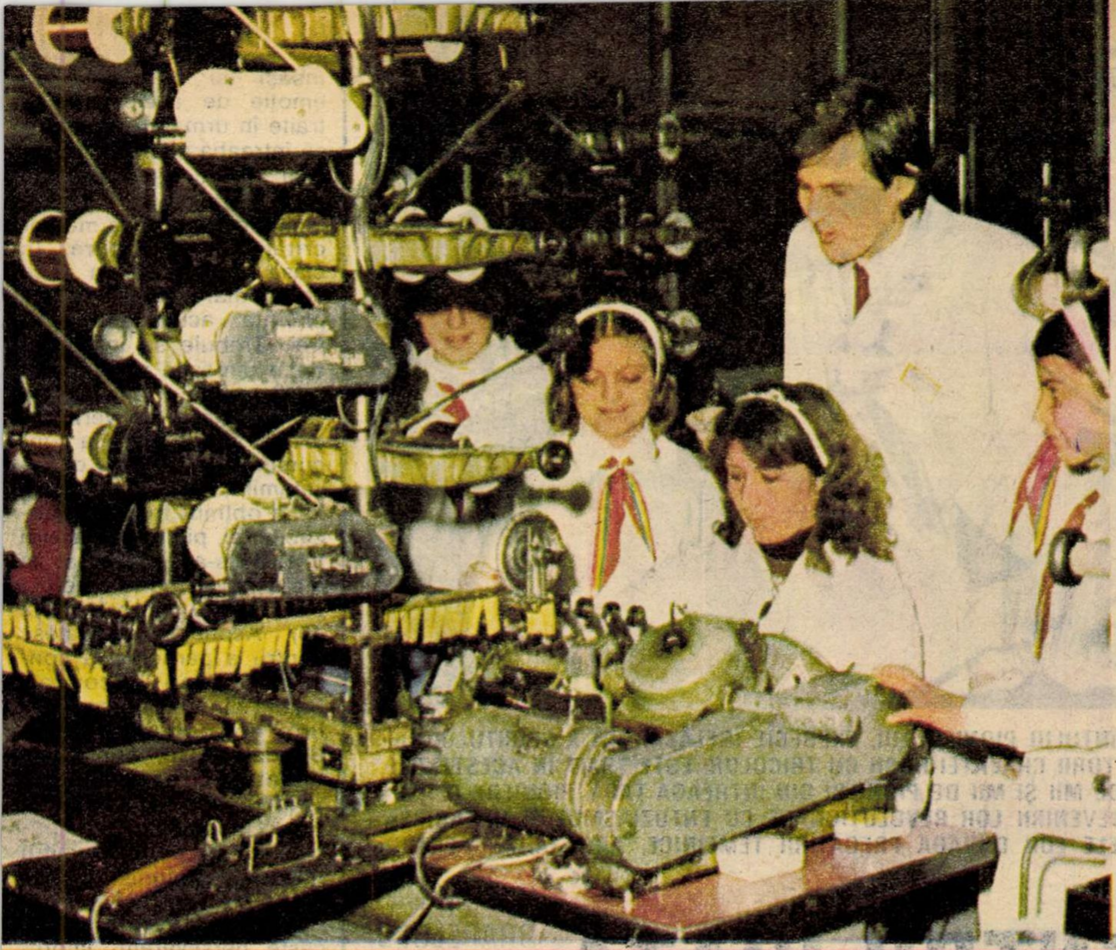

Patriei

Aşa te ştim: pămînt şi cer, şi ape,
rotund ogor de brazde strămoşeşti,
înalte culmi de piscuri detunate
sub zările de-azur, împărăteşti.

Aşa te ştim: răspunsul dînd prin faptă
chemărilor rostite de partid,
urmîndu-i îndrumarea înţeleaptă
în tot ce prin decenii s-a-mplinit.

Aşa te ştim, menită a rămîne
grădină-n mugur, floare de Prier,
cu Bărăganu-mpovărat de grîne
şi turnuri de furnale pîn-la cer.

Aşa te ştim, dintr-u-nceput durată,
destin peren, vecie-ntruchipată.

VLAICU BÂRNA

ROMÂNIA

STAT AL DEMOCRAȚIEI MUNCITOREȘTI REVOLUȚIONARE

Statul nostru socialist este statul oamenilor muncii de la orașe și sate, în care întreaga putere aparține poporului, liber și stăpîn pe soarta sa. El a fost creat prin actul revoluționar de la 30 Decembrie 1947, de abolire a monarhiei și de instaurare a Republicii.

Încă de la crearea sa, statul nostru socialist s-a caracterizat prin trăsături noi, superioare tipurilor anterioare de stat. În primul rînd, **baza economică** se întemeiază pe **proprietatea socialistă** a mijloacelor de producție. **Baza politică** a statului nostru socialist o constituie alianța dintre **clasa muncitoare** și **țărănime, intelectualitate** și celelalte categorii sociale. Clasa conducătoare în stat este clasa muncitoare — principala producătoare în societate, clasa cu cea mai mare pondere în structura noastră socială și cu aportul preponderent la crearea avuției naționale, clasa cea mai înaintată din punct de vedere politic, clasa cea mai bine organizată, unită și omogenă. **Forța politică conducătoare în stat este partidul comunist.**

În anii edificării noii societăți, statul nostru socialist a cunoscut un amplu proces de perfecționare, cu deosebire după Congresul al IX-lea al partidului. În acest răstimp, pornindu-se de la adevărurile subliniate în repetate rînduri de tovarășul Nicolae Ceaușescu privind faptul că socialismul și democrația sînt de nedespărțit, că socialismul se construiește cu poporul și pentru popor, s-a depus un amplu și susținut efort de punere în valoare a marilor virtuți ale democrației ca metodă de conducere, s-a instituționalizat un larg cadru democratic, unic în felul său, prin care se asigură participarea activă, nemijlocită a tuturor oamenilor muncii la conducerea vieții politice, la dezbaterea, adoptarea și înfăptuirea deciziilor. S-a trecut astfel, în acești ani, la crearea și generalizarea noilor organisme ale conducerii colective, la instituționalizarea adunărilor generale și consiliului oamenilor muncii ca structuri fundamentale ale sistemului nostru politic democratic, a congreselor și consiliilor naționale ale oamenilor muncii pe domenii de activitate și, respectiv, ale naționalităților conlocuitoare. Elementul definitoriu al vieții noastre democratice îl constituie **participarea directă, nemijlocită a tuturor categoriilor de oameni ai muncii la exercitarea puterii de stat.**

Tocmai această realitate survenită în structura societății a impus conceptul de **stat al democrației muncitorești revoluționare.** Sintetic, acest concept, elaborat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cuprinde în unitatea lui caracteristicile esențiale ale statului nostru: **acelea de a fi democratic, muncitoresc și revoluționar.**

Democratic prin faptul că funcțiile statului nostru socialist se exercită într-o strînsă legătură cu poporul; că activitatea organelor de stat se împletește într-un ansamblu armonios și unitar cu aceea a organismelor democratice create pentru a asigura participarea directă a făurarilor bunurilor materiale și spirituale la conducerea vieții politice și social-economice. Semnificativ în acest sens este faptul că programele de dezvoltare economico-socială, legile și hotărîrile majore sînt adoptate cu consecvență numai în urma unei largi dezbateri publice, ele încorporînd astfel punctele de vedere, sugestiile și propunerile unor mase largi de oameni ai muncii. După cum este deosebit de grăitor faptul că programele de însemnătate deosebită pentru prezentul și viitorul patriei sînt amplu dezbătute — înainte de a fi adoptate de forul legislativ suprem, Marea Adunare Națională —, în congrese, conferințe ori consfătuiri pe plan național, ele purtînd astfel girul întregului nostru popor. De asemenea, în toți acești ani s-a instituit în viața social-politică și economică a țării un amplu dialog de lucru al tovarășului Nicolae Ceaușescu cu oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării.

Muncitoresc pentru că în statul nostru valoarea supremă este munca, toate clasele și categoriile sociale ale societății noastre fiind alcătuite din oameni ai muncii, egali în drepturi și îndatoriri, uniți prin aceleași înalte aspirații și interese — înălțarea în glorie și măreție a României socialiste.

Revoluționar pentru că, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, procesul de edificare a orînduirii socialiste, de făurire a civilizației comuniste este un proces revoluționar, care presupune implicarea hotărîtă a tuturor membrilor societății în lupta pentru nou, pentru înlăturarea vechiului, a tot ceea ce este perimat. La baza întregii activități politice și social-economice se află ideologia revoluționară a clasei muncitoare.

În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, garanția adîncirii democratismului vieții noastre socialiste o constituie **exercitarea rolului partidului de centru vital al întregii societăți,** de conducător politic în statul democrației noastre muncitorești.

Militînd pentru perfecționarea activității statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază **necesitatea afirmării puternice a inițiativei și răspunderii tuturor oamenilor muncii** ca una dintre orientările principale ale întăririi și dezvoltării statului, ale funcțiilor și atribuțiilor exercitate de organele statului. Conștiința răspunderii garantează îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor stabilite în Programul partidului, în documentele Congresului al XIII-lea, a cerințelor formulate la acest început de cincinal de tovarășul Nicolae Ceaușescu, constituind o autentică pîrghie a progresului social, a înaintării accelerate a patriei spre viitorul său comunist.

ION ERHAN

MOMENTUL ROSTIRII ȘI SEMNĂRII LEGĂMÎNTULUI PIONIERULUI, EXPRESIE ÎNFLĂCĂRATĂ A SPIRITULUI PATRIOTIC, REVOLUȚIONAR CE-I ANIMĂ PE PURTĂTORII CRAVATEI ROȘII CU TRICOLOR, ESTE TRĂIT ÎN ACESTE ZILE CU PROFUNDĂ EMOȚIE ȘI RESPONSABILITATE DE MII ȘI MII DE PIONIERI DIN ÎNTREAGA ȚARĂ. PIONIERII CLASELOR A V-A PĂȘESC PE O NOUĂ TREAPTĂ A DEVENIRII LOR REVOLUȚIONARE CU ENTUZIASMUL ȘI HOTĂRÎREA FERMĂ CA, ZI DE ZI, SĂ ADUCĂ PRIN FAPTELE LOR DOVADA PREGĂTIRII TEMEINICE, ANGAJANTE, PENTRU MUNCĂ, PENTRU VIAȚĂ, PENTRU VIITOR.

LEGĂMÎNT PENTRU VIAȚĂ

ÎN LUMINA DRAPELULUI SCUMP AL PATRIEI

După-amiază de februarie. La Muzeul „Vasile Pârvan" din Bîrlad, județul Vaslui, în sala Expoziției „Epoca Ceaușescu, epocă de continuă înflorire a patriei", sînt prezenți cei treizeci și trei de pionieri, membri ai detașamentului clasei a V-a B, de la Școala nr. 8 din localitate. Îmbrăcați în ținuta pionierească, frumoși și ageri, cu ochii strălucitori, ei s-au adunat aici pentru a trăi un moment unic din viața lor, momentul solemn al rostirii și semnării Legămîntului pionierului. Adînc pătrunși de importanța acestui eveniment, ei participă la desfășurarea ceremonialului pionieresc.

Primul gînd rostit în adunare a dat glas dragostei și recunoștinței fața de tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU,** față de tovarășa **ELENA CEAUȘESCU,** pentru minunatele condiții create copiilor țării de a crește, de a învăța și a se bucura de anii lor tineri. Cuvintele rostite acum îi aduc aminte pionierei **Gabriela Stana** versurile pe care le-a recitat cu ardoare nu de mult într-o activitate pe care au intitulat-o „Din stejar, stejar răsare": „Ne este Ceaușescu erou între eroi,/ El, ctitorul de geniu al României noi".

...A trecut, de fapt, un singur trimestru școlar de cînd pionierii aflați aici, în sala muzeului, și-au constituit un nou detașament. **Camelia Cocioabă,** o fetiță cu glas stăpînit și vorbă limpede, a primit pentru prima dată mandatul de pionier comandant de detașament. Ajutoarele ei de nădejde, **Adina Găvan, Mălina Cionca, Cristina Alexandru, Sergiu Busuioc, Dan Marius Nichifor, Bokor Bogarka** și toți colegii se gîndesc în aceste clipe deosebite la traseul pe care l-au parcurs împreună. Au fost colegi noi, totuși din primele zile au fost buni prieteni și copii de ispravă. „Pionierii se angajează" — o activitate organizată de ei în întîmpinarea acțiunii de astăzi, a însemnat o dezbatere pe marginea Statutului Organizației Pionierilor și a Codului etic al pionierului. Îndatorirea fundamentala a fiecărui pionier — aceea de a învăța — a fost onorată de colectivul lor prin rezultate frumoase. Precedentul trimestru a fost încheiat de 25 dintre ei numai cu medii de la 8 în sus. Ceilalți opt elevi, datorită ajutorului colegial, au prins curaj și au început să învețe și ei tot mai bine.

„Să deschidem cu iubire fiecare manual și să învațăm fiecare filă cu pasiune", spune în adunare Camelia Cocioabă. **Emanuela Ștefan** e de părere că pentru a fi „un bun patriot, trebuie să înveți tot mai bine". **Anca Ioniță** lansează angajamentul detașamentului ca „În cinstea aniversării a 65 de ani de la făurirea partidului să ne îndeplinim integral și să ne depășim angajamentul de muncă patriotică".

La adunare participă din partea comandamentului unității pioniera **Oana Ciobanu,** din clasa a VII-a A. E o fată înaltă, blondă, impunătoare. Ea li se adresează pionierilor din clasa a V-a în cuvinte calde. Le vorbește cu multă seriozitate despre responsabilitatea mai mare care-i așteaptă de-aici înainte. Ea însăși își amintește cu emoție de aceleași clipe trăite în urmă cu doi ani și se întreabă acum cît a realizat din ce și-a propus. „Am luptat, alături de colegii mei, împotriva mediocrității la învățătură. În clasa a V-a aveam zece colegi mai slabi în această privință, acum sînt doar trei. Trebuie să înlăturăm orice rămășiță a mediocrității", spune Oana. Acest „trebuie" este un verb entuziast și optimist. La concursurile pe obiecte de învățămînt, la care școala lor a obținut trofee remarcabile, ei, pionierii clasei a V-a B, s-au prezentat la matematică foarte bine (11 pionieri au obținut nota 10). Acum se pregătesc pentru a participa la concursul „Emil Racoviță". Băieții din clasă, conducători de carturi, precum **Bogdan Roșu, Alin Ursu, Leontin Groza, Ciprian Scînteí,** vor să ajungă la faza județeană a concursului pe profil. **Dumitru Diaconu,** violonist, membru al orchestrei semisimfonice din școală, muncește perseverent, împreună cu ceilalți interpreți ai școlii, pentru a aduce noi lauri unității pe scena Festivalului Național „Cîntarea României". Telegrafista Geanina **Mălăncuș** perseverează, de asemenea, visîndu-și participarea la faza județeană a concursului de radiotelegrafie.

...Clipele trăite capătă o intensitate impresionantă. La comanda Oanei Ciobanu, care a preluat conducerea adunării, membrii fiecărei grupe se aliniază în fața drapelului patriei și rostesc, într-un glas fierbinte, Legămîntul pionierului. Apoi, în cîntec avîntat pionieresc, cei treizeci și trei de pionieri semnează, rînd pe rînd, Legămîntul pionierului, în Carnetul de evidențiere a activității pionierului. Gîndurile, proiectele lor de viitor sînt încununate de această trăire sublimă, în care toți au făcut un legămînt de neuitat, în lumina drapelului nepieritor al patriei.

„Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele, Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului și Partidului Comunist Român; voi respecta neabătut îndatoririle pionierești."

Se simt acum mai puternici, mai hotărîți, mai angajați, mai buni. Pentru că au rostit și au semnat un Legămînt solemn, revoluționar cu viitorul!

M. MICU

Fotoreporter „CUTEZĂTORII"

Mereu prezentă în mijlocul colegilor ei din municipiu, **Tia Nicolae,** pionieră-fotoreporter a subredacției de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Giurgiu,** ne ține la curent cu statornică preocupare, informîndu-ne despre succesele pe care aceștia le obțin în activitățile pionierești.

De această dată ea ne informează, printr-un amplu fotoreportaj, despre cîteva dintre pasiunile pionierilor de la școlile nr. 3 și 4. Aflăm, astfel, că în timp ce la sera Școlii nr. 3 pionierii legumicultori pregătesc o nouă recoltă de salată verde, crescătorii de animale mici se preocupă cu interes de studierea comportamentului diferitelor rase de iepuri pe care le au în îngrijire (foto 1 și 4).

Prin intermediul imaginii, Tia ne mai informează că în sera Școlii nr. 4 au înflorit mușcatele (foto 2), iar la microfermă (foto 3) pionierii se dovedesc harnici și pricepuți zootehnicieni.

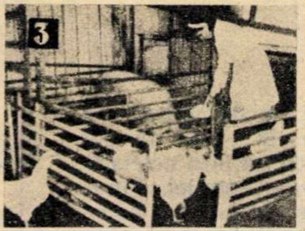

FOTOREPORTER: **TIA NICOLAE,** GIURGIU-CASA PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Participați cu toată răspunderea la gospodărirea atentă a energiei! Nu tolerați nici o risipă, nici o manifestare de neglijență sau nepăsare! Folosiți cu maximă chibzuință fiecare kilowatt de energie electrică!

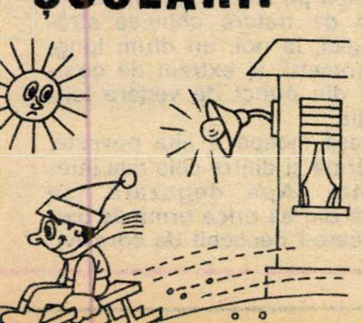

MERIT PIONIERESC

Invitație într-un... studio muzical

Pînă acum cîțiva ani, mica clădire din spatele Școlii nr. 1 din comuna Crăcăoani, județul Neamț, găzduia atelierul de lucru al băieților. Dar după ce s-a amenajat un altul, mai încăpător, sala a fost luată în stăpînire de membrele grupului vocal-instrumental de muzică ușoară, cîștigătoare, două ediții la rînd, ale locului II pe țară la Festivalul Național „Cîntarea României", formație condusă pe atunci de profesorul Ion Amironoaie. Cele douăzeci de fete s-au apucat serios de lucru și, ajutate de băieții pricepuți într-ale tîmplăriei, au transformat încăperea într-un mic amfiteatru avînd în față o estradă. Pereții au fost pictați și împodobiți cu panouri care vorbesc despre legătura celorlalte arte cu... sora lor, muzica! Tot băieții au construit și rafturile pe care sînt așezate instrumentele, partiturile și o mică „bibliotecă de specialitate". Așa s-a născut studioul muzical al pionierilor de la Școala nr. 1 Crăcăoani, studiou destinat atît orelor obișnuite de muzică, dar și repetițiilor formației de muzică ușoară.

După cum am aflat, această formație se bucură de un frumos prestigiu în județ, ea susținînd deseori spectacole itinerante. De remarcat că recitalurile sale oferă de fiecare dată și „noutăți ale genului", căci repertoriul, care cuprinde la această oră peste 70 de piese, e în permanentă împrospătare. Sînt cîntece ale iubirii de țară, cîntece ale copilăriei fericite, emoționante imnuri ale păcii și prieteniei cu toți copiii Planetei Albastre.

De treceți cumva în excursiile voastre de vacanță spre Tîrgu Neamț, spre locurile copilăriei lui Creangă, opriți-vă și la Școala nr. 1 din Crăcăoani. Surorile Maria, Daniela și Elena Dochița, Diana Amariei, Iuliana Crăciun (solista nr. 1 a formației) și toate celelalte cincisprezece colege vă invită în studioul lor muzical!

ILEANA DAN

Ritm

„15 FETE HARNICE, 15 FETE MEȘTERE!" Cine sînt ele? Membrele cercului uzinal de la **Școala nr. 5, Slatina** (inițiat și condus de profesoara Florica Barbu), care, după cum aflăm, au început să devină ucenice tot mai pricepute ale muncitoarelor care lucrează în secția de confecții a Întreprinderii „Textila" din municipiu ● **MEMBRII CERCULUI DE PICTURĂ** de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Cehu Silvaniei,** județul **Bistrița-Năsăud,** au realizat o amplă pictură murală, în tehnica frescei uscate ● **PREMIERĂ SPORTIVĂ** la **Cîmpulung de Tisa:** nu de mult a avut loc, în această frumoasă comună maramureșeană, etapa pe localitate a Concursului pionieresc de gimnastică ● **ȘEZĂTOARE LITERARĂ:** pionierii din orașul **Berești,** județul **Galați** — sub genericul „Chipul patriei oglindit în literatura pentru copii" — au discutat despre cele mai izbutite cărți dedicate lor, prilej cu care au prezentat și un recital de muzică și poezie patriotică ● **ACȚIUNE-RECORD:** pionierii de la **școlile nr. 1, 5, 15, 18, 19** și **28 Bacău** au colectat într-o singură zi peste 5 tone maculatură ● **MERGÎND** într-o zi spre sala de antrenament și găsind în drum o sacoșă cu acte importante și o mare sumă de bani, cele două prietene și colege de clasă (a VI-a A, **Școala nr. 4, Sibiu**), Simona Munteanu și Ioana Hoțea, și-au schimbat imediat traseul îndreptîndu-se spre miliție. „Modeste, ele nu ne-au spus ce s-a întîmplat, însă întreaga școală a aflat cînd păgubașul a venit să le mulțumească, iar tovarășii de la miliție să le felicite pentru exemplara lor faptă pionierească" — încheie corespondenta noastră Marina Baba, rugîndu-ne, totodată, să publicăm și fotografiile colegelor sale ● **CLUBUL**

„ELECTROPUTERE" din **Craiova** a găzduit de curînd spectacolul „Cinstim eroii neamului", din cadrul microstagiunii municipale pionierești, la care au participat 500 pionieri și șoimi ai patriei din **școlile nr. 5, 25, 29** și **31** ● **FELICITĂM** detașamentul clasei a VIII-a B de la **Liceul „Liviu Rebreanu"** din **Bistrița**, care a încheiat trimestrul I numai cu medii peste 7. Le urăm ca în trimestrul al II-lea să obțină numai note peste 8.

ILEANA PIȚA

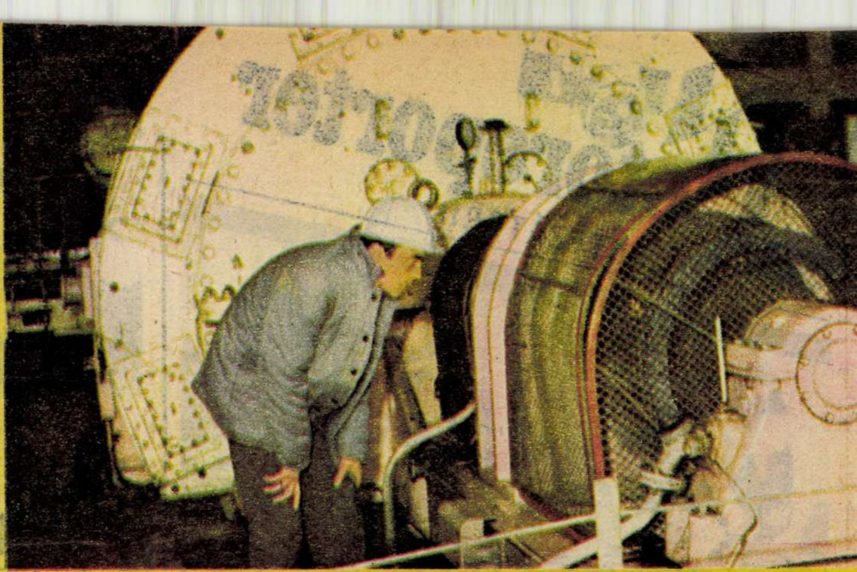

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

O INIMĂ DE LUMINĂ SI DE CĂLDURĂ A PATRIEI —

CENTRALA TERMOELECTRICĂ BUCUREȘTI-SUD

Pe măsură ce te apropii de această întreprindere bucureşteană, amplasată la extremitatea sudică a Capitalei, între cartierele Titan-Balta Albă şi Berceni, te simţi din ce în ce mai... mic. Halele enorme, coşurile ce zvîcnesc ameţitor spre înălţimi (unul dintre ele pînă la 145 metri), atingînd parcă norii cu săgeţile lor, siluetele masive ale răcitoarelor de beton te fac să crezi că paşii te poartă spre o lume a uriaşilor. Şi din clipă în clipă te aştepţi să-i vezi apărînd şi mişcîndu-se prin acest univers care te impresionează mai întîi prin dimensiunile lui. Dar ajungi la poartă şi uriaşii tot nu ţi se arată. Aici însă te întîmpină, în uniforma lui maronie, un om obişnuit — portarul.

— Vreţi să le vorbiţi copiilor despre centrala noastră? Poftiţi! La noi aveţi ce vedea şi despre ce să scrieţi!

Avem ce vedea, într-adevăr. Şi despre ce să scriem, aşa cum ni s-a spus. Dar nu ne decidem cu ce să începem. Centrala aceasta e atît de mare, totul în ea e atît de complicat! Cum să v-o prezentăm ca să înţelegeţi cît mai bine ce se întîmplă, ce se petrece aici? Iată însă că ne vine în ajutor un specialist de înaltă clasă, inginerul Nicolae Mihăilescu, şeful secţiei electrice:

— Centrala noastră termo-electrică, una dintre cele mai mari din ţară, are rolul, sarcina de-a „injecta" tot timpul, zi şi noapte, în sistemul energetic naţional, la care e conectată, circa 550 MW energie electrică, aceasta fiind puterea ei maximă. În plus, ea alimentează cu căldura şi cu apa caldă necesare cîteva cartiere de locuinţe şi peste 100 ha de sere, iar cu abur industrial, între 10 şi 16 atmosfere, numeroase întreprinderi de pe Platforma Bucureşti-Sud, producînd zilnic, după necesităţi, pînă la 2 000 de Giga Calorii şi 50 000 tone abur.

Privită în principiu, toată povestea asta e cît se poate de simplă. Cu amabilitate şi cu răbdare, inginerul Mihăilescu ne schiţează, pe o foaie a blocnotesului de reporter un desen şi explică:

— Aşa producem curentul electric: mişcînd un magnet în interiorul unei bobine. Numai că la noi sînt şase asemenea magneţi şi tot atîtea bobine care se numesc generatoare electrice. Şi incomparabil mai mari. Atît de mari, încît două produc cîte 50 MW, două, cîte 100 MW şi alte două, cîte 125 MW.

Tot în principiu, şi apa caldă, şi aburul industrial sînt produse la fel de simplu: se încălzesc, mai încet sau mai puternic, nişte cazane şi... gata. În realitate însă lucrurile sînt mult mai complicate. Şi ca să ne convingem, sîntem invitaţi la faţa locului.

O apă altfel decît o ştim noi

Sîntem la secţia de epurare chimică a apei, de fapt, o adevărată uzină. La parter — o hală mare, cu numeroase şi uriaşe cisterne metalice, legate între ele şi de restul centralei cu un păienjeniş de conducte. Alături, într-o sală mai mică, duduie, de fac pămîntul să tremure sub tălpile noastre, nişte puternice electropompe. Şi... nici un om pe-acolo. „Aici, ca şi-n celelalte secţii ale termocentralei, întregul proces de producţie e automatizat şi urmărit din camera de comandă" — ni se spune. Şi mergem mai departe. La etaj unde, între altele, ne reţin atenţia laboratoarele şi numeroşii lucrători — majoritatea femei — în halate albe. Aici, şeful secţiei, inginerul chimist Szabados Iosif, ne oferă cîteva date şi cifre realmente impresionante: anume că „viaţa" termocentralei depinde, în primul rînd, de apă, mai precis de calitatea ei; că apa folosită atît în centrală, cît şi pentru termoficare nu-i o apă obişnuită, ci tratată în aşa fel (demineralizată pentru a nu coroda conductele şi recipientele metalice prin care circulă necontenit) încît devine apă dublu-distilată; şi că, în 24 de ore, în secţia aceasta sînt „fabricate" aproximativ 10 000 tone de asemenea apă. Dar nu numai atît. Aplecate peste eprubetele şi aparatele de tot felul, cîteva zeci de femei — precum tînăra ingineră chimistă Maricica Vulcan, laborantele Maria Călin, Eva Ţiu — lucrează concentrate: iau şi analizează, necontenit, probe de apă, de combustibil, de gaze arse, de lubrefianţi, de calitatea muncii lor depinzînd, în mare măsură, clipa de clipă, buna funcţionare a tuturor agregatelor, mari şi mici deopotrivă.

Nestinsele focuri şi lungul drum al aburului

De la apa trecem la... foc, alt element important în „viaţa" uzinei. La focul care aici nu se

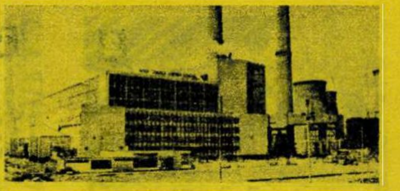

stinge niciodată! Ne aflăm, de fapt, la cazane, în locul în care din apă şi foc se naşte, necontenit, aburul necesar atît punerii în mişcare a marilor şi puternicelor generatoare electrice, cît şi numeroaselor întreprinderi din această zonă a Capitalei. Prea multe nu avem de văzut aici. Doar nişte instalaţii imense şi ciudate — cazanele, ca majoritatea utilajelor din centrală, fiind „îmbrăcate" în „haine" metalice, în principal pentru reţinerea şi recuperarea căldurii, dar şi din alte considerente tehnice — sub care ard focurile, şi ele „zăvorîte" cu... şapte lacăte. Beneficiem însă, şi aici, de explicaţiile pe care ni le dă unul dintre oamenii de bază ai centralei — Ion Necula, maistru-şef de tură:

— Apa pe care o primim de la secţia de tratare chimică străbate aici, la noi, un drum lung, de kilometri, şi extrem de complicat din punct de vedere tehnologic.

Şi aşa începe o altă poveste, adevărată şi dintre cele mai interesante. Apa degazată (se scoate din ea orice urmă de oxigen, care-i deosebit de corosiv), împinsă de puternice pompe de mare presiune, e obligată să treacă prin vreo cincisprezece sau șaisprezece „vămi" — prin preîncălzitoare, încălzitoare, supraîncălzitoare, condensatoare și alte instalații de diverse tipuri și cu diverse denumiri —, ajungînd în final abur la o temperatură și la o presiune precise și constante tot timpul (condiție esențială a bunei funcționări a centralei) — la 550°C și la 135 atmosfere, după care acesta e pus la treabă, e introdus adică în modulele de alimentare a turbinelor generatoarelor electrice.

— Dacă ar avea cu cîteva grade sau atmosfere mai mult sau mai puțin, aburul n-ar fi bun. Aceasta și e, de fapt, preocuparea noastră principală, a lucratorilor de la cazane — să menținem constanți acești parametri. Tocmai de aceea îi urmărim tot timpul, 24 de ore din 24 de ore, din camera de comandă și controlînd permanent, la fața locului, funcționarea tuturor instalațiilor.

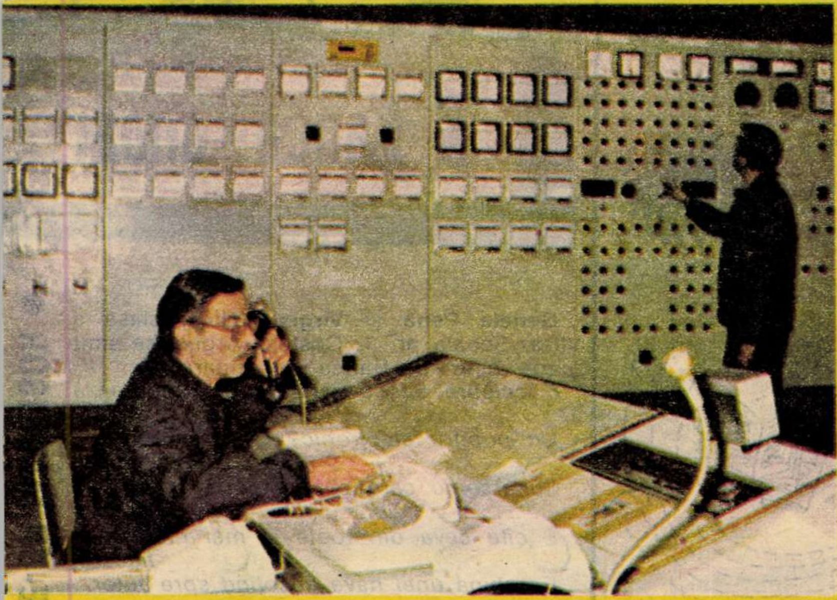

— Și dacă se constată o defecțiune, cum puteți interveni în acest complex și atît de vast mecanism? Că doar aveți de-a face cu foc, cu apă și cu abur la mare temperatură și presiune.

— Dacă e posibil — și de cele mai multe ori așa se întîmplă — le remediem din mers. Sînt însă și cazuri cînd trebuie să oprim o instalație pentru a o repara. Dar oprirea unei instalații nu înseamnă oprirea centralei, pentru că dispunem de mai multe linii de producere a aburului. Oricum, în situații de felul acesta, pentru noi, cei de la cazane, ca de altfel pentru lucrătorii din toate secțiile centralei, nu mai există program, nici zi, nici noapte, lucrăm fără întrerupere și remediem defecțiunea în cel mai scurt timp posibil. E una dintre regulile de bază ale activității noastre. Țara are nevoie, continuu, de energie electrică și de căldură, mai ales acum, în sezonul rece, iar noi ne străduim să le producem necontenit și-n cantități cît mai mari.

De-aici izvorăsc Mega-Wații

Secția electrică. O hală imensă, cu două niveluri (în fiecare dintre acestea încăpînd lejer 3—4 etaje de bloc), în care se află instalate cele șase generatoare cu turbinele lor. Dar nici pe-acestea n-avem posibilitatea să le vedem. Învelișurile necesare păstrării presiunii și recuperării aburului, precum și ale unor complicate sisteme de răcire (cu apă și cu hidrogen lichid) le ascund complet. Le auzim însă bîzîind și le simțim funcționarea continuă prin vibrația podelelor metalice. Ne surprinde însă din nou lipsa oamenilor.

— Nu stau aici — ne lămurește tehnicianul Gabriel Cotorogea. N-ar avea ce face. Trec, din două în două ore, echipe de verificare vizuală. Doar atît. Pentru că funcționarea turboagregatelor e urmărită de la camerele de comandă electrică. Acolo o să-i întîlnim pe cei care răspund de bunul mers al secției electrice, de introducerea în sistemul energetic național a energiei electrice pe care o producem aici.

Într-adevăr, îi găsim la post. În camera de comandă electrică a stației de înaltă tensiune sînt doar trei: maistrul principal Ioan Husti, maistrul șef de tură Mihai Niță și tablotarul Vasile Bașa. O încăpere cam cît o sală de clasă, cu două mari pupitre la mijloc și cu pereții complet acoperiți de tablouri de comandă pe care se află sute de beculețe, de butoane, de mici și ciudate dispozitive. Ceea ce te surprinde în primul rînd aici e liniștea, tăcerea în care lucrează acești oameni. Gesturile și vorbele le sînt măsurate cu... micronul parcă. Și cînd vorbesc la telefon o fac pe un ton calm, folosind cuvinte puține și precise — de obicei termeni tehnici. Iar privirile le sînt tot timpul ațintite pe tablouri.

— Cît lucrăm aici sîntem cu totul ai centralei — ne spune maistrul principal. N-avem voie nici să ne gîndim la alte lucruri. Trebuie să fim tot timpul calmi și atenți. Aici greșelile sînt excluse. Noi urmărim introducerea curentului electric produs de centrală în sistemul energetic național. Alimentăm trei linii: una de 110 KV, alta de 220 KV și cea de-a treia de 400 KV. Pentru a exclude posibilitatea oricărei greșeli, fiecare manevră e hotărîtă și făcută de cel puțin doi oameni odată.

*

Pe Platforma București-Sud bate continuu, zi și noapte, această mare inimă de lumină și de căldură a patriei, lumină și căldură ce-și au izvorul nesecat în inimile și în conștiințele oamenilor care lucrează aici.

Fotografii și text
CONSTANTIN DIACONU

MICRODOCUMENTAR

☐ Primele generatoare electrice se instalează la București în 1882. Ele alimentează cu energie, între altele, Teatrul Național și Parcul Cișmigiu.

☐ Prima centrală electrică de curent alternativ din România și una din primele din Europa a fost instalată la Timișoara în 1884. Patru grupuri generatoare de cîte 30 kW furnizau curent celor 731 de becuri destinate, în premieră europeană, iluminatului public.

☐ O centrală electrică de curent continuu intră în funcțiune la București în 1885.

☐ În 1889 se construiește Uzina hidroelectrică de la Grozăvești. Ea folosea o cădere de apă de 7,30 m a Dîmboviței.

☐ În 1896 se instalează centrale electrice la Craiova și Sibiu (pe Valea Sadului). Aceasta din urmă avea o putere de 1 050 kW.

☐ Cea dintîi linie de transportare a energiei electrice de 10 000 V se instalează în 1898 între Sinaia și Doftana.

☐ Dimitrie Leonida elaborează, în 1908, proiectul barajului de la Bicaz, bazat pe străpungerea unui munte. Cu unele îmbunătățiri, proiectul va fi realizat în 1951–1960.

☐ În 1949 iau ființă la Craiova Uzinele „Electroputere", care produc motoare electrice, aparataj de înaltă tensiune, transformatoare de putere. Din 1961 aici se fabrică locomotive diesel electrice, iar mai tîrziu și locomotive electrice.

☐ În 1952 intră în funcțiune Termocentrala Doicești (120 MW), care deschide seria de mari termocentrale ce se vor construi la noi.

☐ Construcția liniilor de 220 kV începe în 1960 cu linia Bicaz-Luduș, care traversează Carpații.

☐ Termocentrala de la Luduș intră în funcțiune în 1963.

☐ În 1965 începe construcția în țara noastră a liniilor de 400 kW și începe să producă Termocentrala Ișalnița. În 1966 intră în funcțiune Hidrocentrala de pe Argeș.

☐ La 16 mai 1972 se dă în folosință Hidrocentrala de la Porțile de Fier I, iar în 1977 încep lucrările de construire ale Hidrocentralei Porțile de Fier II.

☐ La Congresul al XII-lea al P.C.R. (19–23 noiembrie 1979) se adoptă un vast Program-directivă de cercetare și dezvoltare în domeniul energiei pe perioada 1981–1990 și orientările principale pînă în anul 2000.

☐ Conform Directivelor celui de-al XIII-lea Congres al partidului, în cincinalul actual producția de energie electrică a țării noastre va crește substanțial, ajungînd în 1990 la 95–97 miliarde kWh. Această creștere se va realiza în principal prin termocentralele pe cărbune (care vor ajunge să producă la sfîrșitul cincinalului aproape 38 miliarde kWh) și prin centralele nucleare din Dobrogea, Transilvania și Moldova (care vor produce 21–22 miliarde kWh). De asemenea, o atenție deosebită se va acorda noilor surse de energie – biomasei, energiei vîntului, valurilor, termică, solară și altele, care vor contribui și ele, în mare măsură, la creșterea cantității de energie electrică.

DE LA SEMAFOR, CÎTE-UN MĂRȚIŞOR!

DIPLOMA
DIPLOMA
DIPLOMA
Diploma.

Daniela Ivănescu și **Daniel Dănciulescu**, din Drobeta Turnu-Severin, sînt bine cunoscuți campioni și constructori de automodele foarte originale.

Suplu, elegant, util...
Splendid automobil!
Și nu cere, dragii mei,
Nici benzină, nici ulei...

Funcționează cu idei!

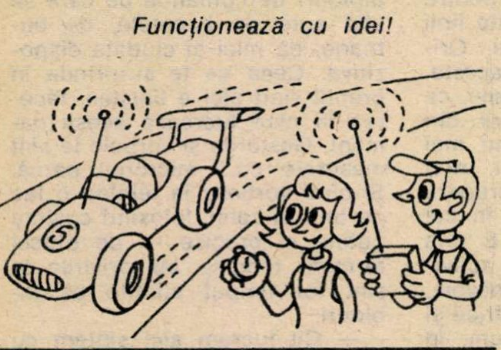

Printre cei mai harnici difuzori ai revistei noastre se numără **Ancuța Hoșneag**, clasa a VII-a, Școala nr. 2, Tîrnăveni. Săptămînal, cînd teancul de reviste sosește la școală, Ancuța se străduiește ca fiecare abonat să-și primească repede exemplarul.

Pagină realizată cu ajutorul cititorilor
Texte: SANDU ALEXANDRU
Desene: NIC. NICOLAESCU

Un mărțișor pentru Ancuța
Ar fi în formă de... cometă
Din litere și din imagini.
Micuță, iute și poetă.
Strălucitoare și isteață,
De-a lungul unui an întreg,
Dă 52 de ocoluri
Prin galaxia... Gutenberg!

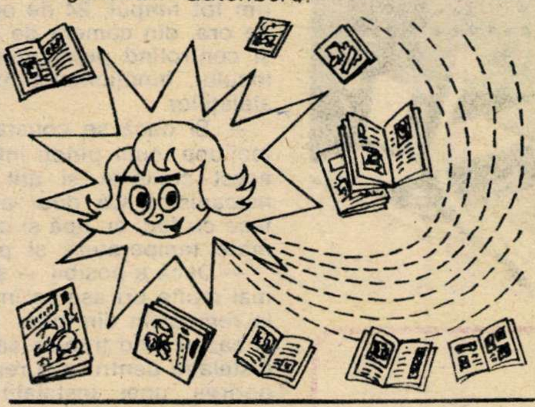

Bianca Mija, din clasa a VI-a, Școala nr. 7, Sibiu, scrie frumoase poezii, dar, în același timp, este o elevă cu note mari la toate materiile.

Iată, printre mărțișoare,
Este și o... ghicitoare:
Cine ar putea să scrie
Doar cu cifre-o poezie?!
Chiar nu știți? Citiți, vă rog,
La Bianca-n catalog!

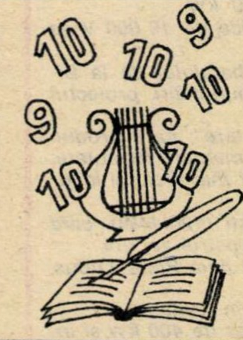

Oana Turcu, clasa a VII-a, Școala din Giubegea-Dolj, însoțește zilnic cu multă grijă spre școală un grup de școlari din clasele mici:

Punînd „cap compas" spre școală, prin zăpadă sau prin rouă,
Zilnic, fără-ntîrziere, primăvara, toamna, iarna,
Cei mai mici de la Giubegea joacă într-o piesă nouă:
Este „Albă ca Zăpada" (și piticii, se-nțelege!) în **ediția — Turcu Oana!**

Cutezătorii
Banca de onoare

Genela Pena și **Virginia Nica**, clasa a VII-a, Școala nr. 1, Costești-Argeș, se simt foarte bine în „Banca de onoare".

E celebră banca asta! Ea ne sugerează oare
Un pupitru electronic? O comandă de vapor?
Supersonic care zboară către spații înstelate?
E cîte ceva din toate și mai mult ca fiecare:
E cabina unei nave decolînd spre viitor...

Element caracteristic: N-are locuri limitate!

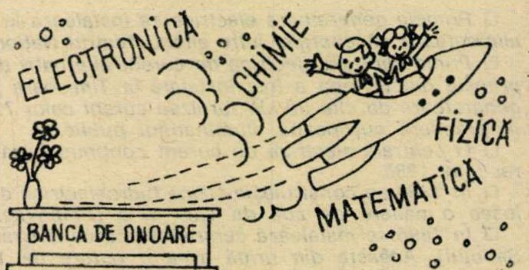

Pionierii din **Ulmeni**-Maramureș se află întotdeauna printre cei mai harnici oriunde e nevoie de ei. Vă plac merele? Poate fac parte chiar din recolta strînsă de ei astă-toamnă, cînd au cules vagoane întregi de mere!

Telegramă: sus-numiții din Ulmeni și alte sate
V-anunțăm că mărțișoare avem multe-ntr-adevăr!
Știți de ce? Fiindcă singuri ni le-am pregătit pe toate:
Sînt puieți de nuc, de vișin, plop, stejar, cais și măr.

Ne-ntîlnim cu primăvara în livezi de noi plantate!

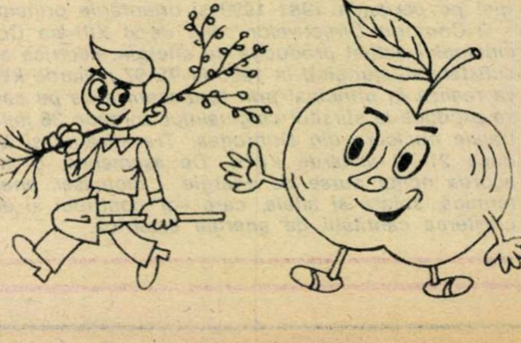

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

ANGELA MARINESCU din Sibiu ne întreabă de cînd există cinematograful.

Arta mereu tînără a cinematografului a împlinit 90 de ani! Prima proiecție a unei pelicule s-a desfășurat la Paris în ziua de 28 decembrie 1895 și a durat numai 25 de minute. Inventatorul se numea Louis Lumière și lucrase împreună cu fratele său Auguste. La o săptămînă după prezentarea primului film documentar din lume, cinematograful era luat cu asalt. Ulterior, Louis Lumière a început să realizeze și scurte filme de ficțiune, comice sau dramatice.

O curiozitate: proiectarea peliculelor se făcea cu același aparat ca și filmarea. Desigur, filmul era mut și doar alb-negru. De atunci filmul a cunoscut o uriașă răspîndire, iar invenția însăși a fost mereu perfecționată. În țara noastră, prima proiecție de cinematograf a avut loc în 1896, la numai un an după inventarea acestuia, iar cel dintîi film românesc de lung metraj (dedicat Războiului de independență din 1877) a fost realizat în 1912, numărîndu-se printre primele lung-metraje artistice din lume.

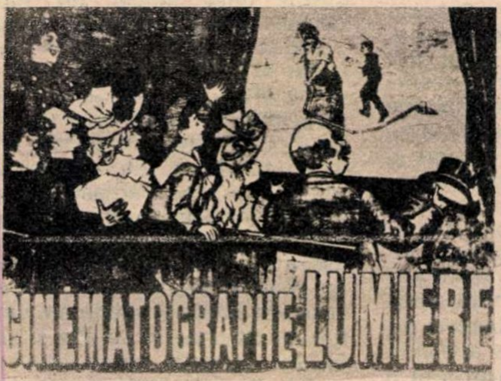

ANCA ROMAN din Galați ne întreabă ce sînt florile de mină.

În zăcămintele unor minerale pot fi găsite grupări cristaline de o mare frumusețe, socotite adevărate bijuterii naturale. Cel mai adesea este vorba de sulfuri cristalizate. Astfel, sulfura de zinc cristalizează cubic, avînd o frumoasă paletă de culori — de la galben fumuriu pînă la negru. Sulfura de stibiu, de culoare plumburie, cristalizează rombic, în vreme ce sulfura de plumb cristalizează cubic. Grafitul dă cristale hexagonale, ca și sulfura de molibden. Hematita este un trioxid de fier cristalizat amorf, avînd culori de la roșu-brun pînă la negru. Cuarțul este un bioxid de siliciu cu luciu sticlos, aproape transparent, cristalizînd hexagonal și trigonal.

Am dat numai cîteva exemple. Diversele aranjamente spontane ale cristalelor de mină dau ansambluri estetice care se bucură de mare căutare.

MARIN GHEORGHE din Zalău ne întreabă care sînt recordurile de viteză pe uscat și pe apă.

Recordul de viteză pe uscat aparține vehiculului pe patru roți „Flacăra albastră", un soi de automobil de curse prevăzut cu un motor cu gaze lichefiate. El a atins 1 046 km/h.

Cel mai rapid vehicul pe apă apare în imagine. El este titularul recordului de viteză pentru acest gen de vehicule: 510,4 km/h. Precedentul record de viteză pe apă era de 464,4 km/h.

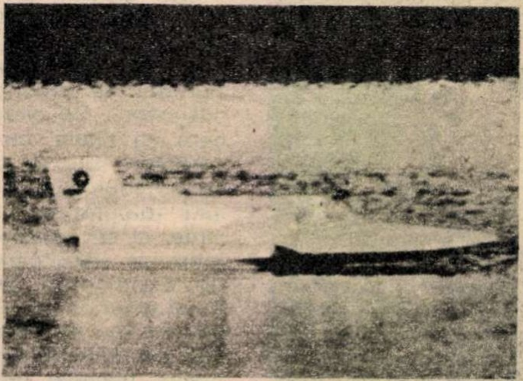

VIOLETA BANU din București întreabă cum se sădește un pom.

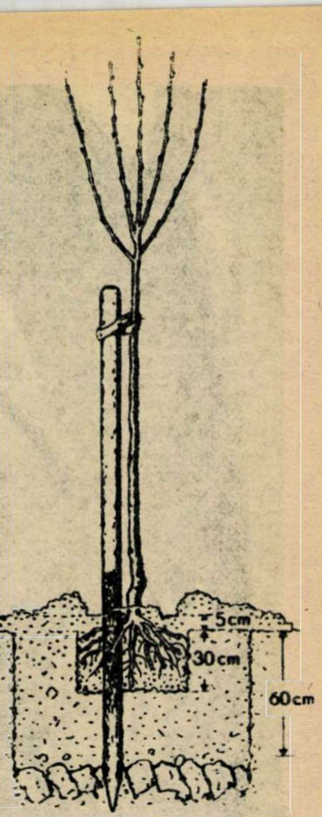

Plantarea pomilor se face de regulă toamna sau primăvara devreme. Dacă terenul a fost desfundat cu sapa în prealabil, astfel încît să acumuleze destulă umezeală, atunci gropile vor avea 50—60 cm diametru și 40—50 cm adîncime. Dacă terenul nu a fost desfundat, gropile vor atinge adîncimea de 80 cm. Înainte de plasarea puietului în groapă, rădăcinile lui se vor scurta, îndepărtîndu-se și firele vătămate.

Se pun mai întîi tutorii, după care se toarnă pămînt pînă la jumătate sau două treimi din groapă. Se presară apoi un strat de pămînt fertil, de la suprafața solului, peste care se pune puietul, după ce rădăcinile lui au fost mocirlite. Se calcă bine pămîntul, de la marginea gropii spre centru, se mai adaugă un strat de pămînt fertil și se calcă din nou. Restul pămîntului se adaugă fără a se mai călca și se udă bine. Dacă pomul sădit este fructifer, veți avea grijă ca nodul de deasupra rădăcinii, care este urma altoiului, să rămînă afară din pămînt, la nivelul solului.

Olguța vă sfătuiește

La cererea a numeroase cititoare, începînd cu acest număr al revistei noastre, Olguța vi se va adresa din nou, periodic, cu sfaturi utile pentru voi, fetele.

ȘTIȚI SĂ COASEȚI NASTURII?

Dacă priviți îmbrăcămintea unui roman, cu siguranță observați și fibula, din metal, care, în antichitate, avea forme foarte variate (în broșă sau de cataramă) și servea la fixarea veșmintelor din două piese.

În epoca migrației popoarelor, fibula era frecvent purtată de popoarele germanice. Fiind executată din aur și încrustată cu pietre prețioase, fibula a dobîndit uneori o mare valoare artistică.

În evoluția sa multiseculară, îmbrăcămintea a suferit numeroase transformări în funcție de modă, de destinație, de materialele din care era confecționată.

Cu ce-a fost înlocuită fibula? Cu micii sau marii nasturi (bumbi), de forme și culori diferite, confecționați din metal, sidef, os, lemn, plastic etc., care, trecînd printr-o butonieră sau cheotoare, servesc la încheiatul hainelor sau pur și simplu ca ornament.

Dar fibula n-a dispărut cu desăvîrșire. A fost înlocuită cu acul de siguranță care e la îndemîna oricui, și nefiind atît de arătos, cei leneși îl folosesc, în locul nasturilor, nu pe față, ci pe dos.

Știți să coaseți un nasture... fără să-i atîrne ațele? Cu răbdare și îndemînare rupeți din mosorelul cu ață un fir nu prea mare (cca 70 cm). Odată trecut prin urechile acului, înnodați-i capetele. Nu descoperiți urmele vechii cusături? Suprapuneți bentița cu butoniere peste aceea cu nasturi și marcați exact locul, nici mai sus, nici mai la dreapta, cu un ac cu bold prin deschizătura butonierei. Începeți să coaseți. Fixați nodul pe dosul bentiței, trecînd ața bine întinsă, ordonat, de 7-8 ori prin orificiile nasturelui, ținut la o distanță de 0,5 cm deasupra materialului. Scoateți acul sub nasture și înfășurați ața strîns de 10-12 ori pe toată lungimea „piciorușului". Apoi treceți acul prin material și, făcînd două-trei împunsături pe dosul bentiței, tăiați firul. Cînd coaseți un nasture mai mare la o jachetă sau palton, pentru a-l fixa mai bine se adaugă în interior un năsturaș care se coase concomitent cu cel mare, iar „piciorușul" va avea aproximativ 1 cm.

Încercați și veți învăța degrabă!

Prietenii naturii

SAFARI-FOTO...

DE LA ECUATOR LA POL

La o distanță de circa 4 mile de Nairobi (Kenya) se află o mare concentrație faunistică specifică savanei ecuatoriale. Pe o întindere de peste 44 mile pătrate pasc turme de antilope și gazele. Pe aceeași întindere trăiesc cîteva familii de lei și leoparzi. Hipopotami și crocodili se scaldă în apele lacului Athi, în timp ce rinocerii rătăcesc pe coline. Spre seară, cînd soarele începe să coboare spre asfințit, girafele merg la adăpat. Unicul absent din parcul național Nairobi este elefantul. El poate fi întîlnit însă la numai 150 de mile depărtare, în rezervația Tsavo. Acolo elefanții duc o existență liniștită alături de alte 60 de neamuri de mamifere, 70 de specii de păsări și numeroase reptile. Cei mai agresivi dintre elefanți trăiesc însă la Masai Mara. Antilopa de pădure „locuiește“ în rezervația de la Aberdar, în timp ce animale ca oryxul, rinocerul alb, struțul somalez, girafa, zebra, gazela-girafă generuk pot fi întîlnite la Meru.

Dintre toate rezervațiile naturale de pe continentul african, Serengeti (Tanzania) este însă cea mai spectaculoasă din lume. Datele unui recensămînt efectuat în urmă cu cîțiva ani arată că la Serengeti trăiesc 500 000 de gazele, 350 000 de gnu, 180 000 de zebre, 43 000 de bivoli, 7 000 de girafe și 350 de varietăți de păsări.

Deși dispun de un mediu natural în care ar putea trăi nestingherite, numărul acestor animale se află în continuă scădere. Cei mai redutabili dintre dușmanii lor sînt vînătorii amatori de trofee și braconierii. Printre călătorii de pe toate continentele ce poposesc în rezervațiile africane, se numără însă și mulți oameni care străbat distanțele de mii de kilometri nu pentru vînătoare, ci din dragoste pentru natură. Ei au schimbat pușca de vînătoare cu... aparatul de fotografiat, surprinzînd, în imagini de o neasemuită frumusețe, păsări și animale cu deprinderile lor. Opera acestor oameni se constituie într-un emoționant apel spre a ocroti viețuitoarele planetei și a feri mediul ambiant de degradare. În același timp imaginile surprinse de ei sînt o mărturie peste ani pentru speciile pe cale de dispariție. Pentru că în nici 400 de ani omul a „reusit" sa suprime de pe fața Pamintului un numar impresionant de specii. Din cele 4 226 de specii de mamifere cunoscute în anul 1600, 36 au fost exterminate, iar 120 de alte specii sînt amenințate cu dispariția în următorii ani.

Pentru a reuși să surprindă în obiectiv mamifere și păsări din diferite puncte ale planetei, unii fotoreporteri animalieri le studiază comportamentul ani de-a rîndul. Uneori, pentru a „răpi" un aspect, o atitudine, o situație din viața unei păsări sau a unui mamifer, este necesar ca fotoreporterul să recurgă la diferite „capcane". De pildă, să se acopere cu blană, cu pene, cu o carapace sau cu solzi, in funcție de subiectul pe care dorește să-l fotografieze. Cu alte cuvinte, el se introduce în mediul intim al viețuitoarelor. Dincolo de experiența profesională, omul ce-și poartă aparatura prin savane sau pe întinderile nesfîrșite de gheață din vecinătatea polilor planetei trebuie să aibă bogate cunoștințe de zoologie și să cunoască la perfecție psihologia animală. Aceasta din urmă nu și-o poate însuși decît observînd natura direct și un timp îndelungat. Adeseori, pentru a putea realiza imaginea dorită, fotoreporterul animalier folosește diferite șiretlicuri. Cineva a vrut la un moment dat să surprindă o colonie de păsări dintr-o zona bătută de vînturi polare în fața unei mări continuu mîniate. A inceput prin a cobori de la 200 m înălțime, ajutîndu-se de un troliu. Rănindu-se la mînă, a renunțat. A confecționat atunci un manechin și l-a lăsat să plutească în aer timp de 10 zile. Cînd s-a substituit „sosiei" sale, a reușit să surprindă cele mai frumoase imagini din respectiva colonie de păsări, apărîndu-se în schimb de invazia stolurilor de pescăruși, de-acum prea obișnuiți cu insolita „sperietoare".

În profesia sa, fotoreporterul animalier trebuie sa dea dovadă de un calm și de o răbdare extraordinare. Sînt virtuți cardinale pentru un „vînător" de imagini. Cel care este gata să rămîna postat timp de 6 săptămîni într-un prepeleac la 20 m de sol, ce se clatină în bătaia vîntului, pe o căldură de 40° C, pentru a fotografia un cuib de ulii, va reuși! La fel și cel care își asumă riscul de a îngheța, rămînînd imobil ore întregi pe un enorm bloc de gheață plutitor din Marea Bering, cu scopul de a urmări mișcările unei morse sau cel care este capabil să rămînă timp de 40—50 de ore neîntrerupt sub o ploaie puternică, acoperit cu un maldăr de frunze pentru a surprinde primii pași ai unui pui de rinocer unicorn!

Este mult mai greu să surprinzi pe peliculă aspecte din viața de familie a unei păsări decît să faci fotografia unui grup de lei stînd la umbră în savană. Un reporter animalier a urmărit timp de un an și jumătate migrația gîștelor sălbatice de-a lungul continentului american. Din această „vînătoare" el a adus ca „recoltă" mii de clișee extraordinare. Ca să poată urmări siesta unei familii de hipopotami. dintr-o rezervatie africana „vinatorul de imagini s-a baricadat in spatele unei țesături de sîrmă ghimpată. Iar ca să poată surprinde ce se petrece în interiorul unui cuib de păsări aflat într-o scorbură, fotoreporterul a trebuit să le urmărească orarul și să profite de absența „părinților" pentru a secționa cuibul și a așeza în locul peretelui exterior un geam transparent. Printre accesoriile indispensabile ale vînătorului de imagini se află și cortul de camuflaj care-l ajută să poată controla fiecare mișcare a subiectului fără a fi văzut și să-și poată încărca aparatele, la adăpost de umiditate, de soare și de țînțari. Viața fotoreporterului animalier nu este niciodată ușoară. Pentru a surprinde un animal în mișcare, el trebuie să cunoască viteza orară cu care acesta aleargă pentru că numai astfel își va putea stabili timpul de expunere și potrivi diafragmele și unghiul optim din care va urmări animalul cu „focul" obiectivului său.

Nimeni nu a ajutat atît de mult lumea animală ca fotoreporterul animalier. Grația gazelelor și antilopelor, surprinsa în obiectivul foto, a făcut înconjurul lumii, amintind umanității că aceste viețuitoare pot dispărea în viitorul apropiat. La fel s-a întîmplat și cu pinguinii, focile, morsele și alte nenumărate viețuitoare din ținuturile polare. Prin munca sa fotoreporterul animalier amintește tuturor cît de fragil este echilibrul ecologic și ce grave consecințe poate avea asupra faunei planetei poluarea mediului înconjurător. Prin imaginile sale el lansează către oameni emoționanta chemare de a ocroti neasemuita comoară cu care natura a înzestrat planeta.

ECATERINA ROȘCA

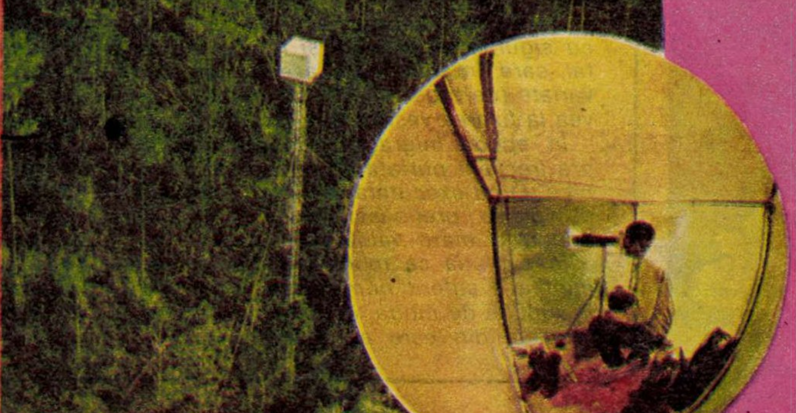

Joc:

RECUNOAȘTEȚI ZGOMOTUL?

Zgomotele produse de ascuțirea unui creion, de spargerea unui balon sau a unei nuci, de lustruirea pantofilor, succedate într-o serie, pot constitui elementele unui joc atractiv de atenție, în care auzul și memoria sînt, într-adevăr, solicitate. Cine produce aceste zgomote? Conducătorul jocului, fără să fie văzut de ceilalți jucători. Jocul se desfășoară în deplină liniște. La încheierea seriei, toți participanții la joc trebuie să noteze pe o hîrtie zgomotele pe care le-au recunoscut și reținut. Firește, cîștigător va fi acela care notează numărul cel mai mare de zgomote recunoscute.

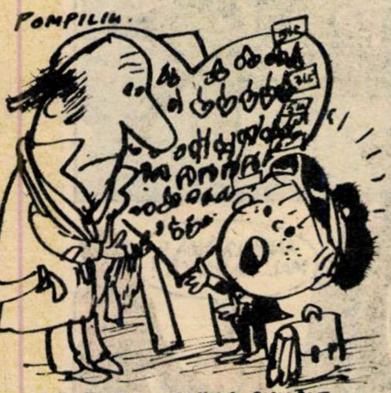

—PENTRU UN „10" LA CHIMIE, CE MĂRȚIȘOR ÎMI RECOMANDAȚI??

FILATELIE

Această pereche de mărci identice a fost descoperită întîmplător în colecția unui elev din Stockholm (Suedia). Timbrul, extrem de rar, datează din anul 1856 și prezintă, pe plan filatelic, o mare valoare și un deosebit interes.

ÎN IMAGINE APAR, NUMEROTATE DE LA A LA J, ZECE SILUETE REPREZENTÎND FAZE ALE DESENĂRII ACELEIAȘI CORĂBII. STABILIȚI ORDINEA EXACTĂ ÎN CARE AU FOST EXECUTATE.

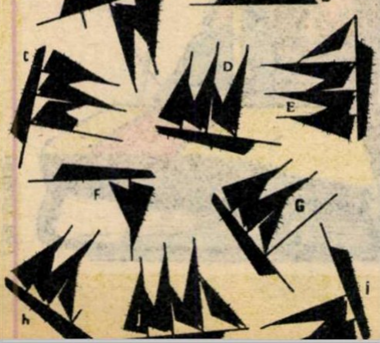

Auto

1	2	3	4	5	6	■	8	9	10
2				■					
3		■							■
4				■				■	
5	■				■				
6			■				■		
7				■		■			
8		■							
9					■				■
10		■							

ORIZONTAL: 1) Pilot argentinian, de cinci ori campion mondial (record absolut neegalat!): în 1951, 1954, 1955, 1956, 1957! Navă. 2) Comic. Cîștigătorul unui prețios loc secund în 1961, dispărut în mod tragic pe pista de la Monza. 3) Traian Furnea. Pilot italian, dublu campion mondial (1952, 1953) și învingător în 50 de raliuri. 4) Porție. Acela. 5) Comandă (abr.). Dijmă neperceputǎ de la început! 6) Veche măsură de capacitate anglo-saxonă. Localitate franceză, gazda unui raliu contînd pentru Marele Premiu. Textilă. 7) Auxină! Participante la Canam! 8) Alfa-Romeo 25! Triplu campion mondial (1959, 1960, 1966) și în același timp singurul pilot auto care obține titlul suprem pe o mașină de construcție proprie (1966). 9) Gherghine. Avantaj. 10) Marcă de motociclete. Pilot scoțian, triplu campion mondial (1969, 1971, 1973), deținătorul celor mai multe mari premii: 27.

VERTICAL: 1) Dublu campion mondial (1972, 1974), cel mai tînăr laureat din istoria Marelui Premiu: 26 de ani neîmpliniți în 1972! 2) Cunoscută marcă de mașini de Formula 1. Condiție sine-qua-non pentru un as al volanului. 3) Sfîrșitul lui Farina! Al doilea, în 1969, după Stewart. 4)... Prix, cea mai mare competiție automobilistică internațională, înființată în 1950. Pasăre a egiptenilor. 5) Ape! Botul mistrețului. 6) A toca și a amesteca. Fir. 7) Cursă automobilistică. Rîu în Birmania. 8) Elementul cel mai periculos din traseul unei piste de concurs. Localitate în Asia. 9) Prefix apicol. Asociație sportivă băimăreană. 10) Bis! Faimoasă întrecere a anilor trecuți, disputată pe teritoriile S.U.A. și Canada.

DICȚIONAR: CDA, IJMA, PCK, AUXI, ATU, OTCA, BAW, AHTA, API.

Radu Stoianov,
Oltenița

Yo-Yo

De secole jocul numit yo-yo îi amuza pe copii. Yo-yo este un soi de mosor plat prevăzut cu un șanț în care se înfășoară un șnur. Lansat din mînă în vreme ce capătul șnurului rămîne legat de un deget, vom avea surpriza ca, după ce va coborî de-a lungul șnurului, mosorul va urca din nou! Iar dacă îl vom relansa ușor, își va relua mereu ascensiunea. Desenele alăturate vă sugerează diverse faze ale jocului.

Dacă vreți să vă construiți singuri un yo-yo, procurați-vă o placă de lemn în grosime de 6 mm și trasați pe ea, cu compasul, două cercuri de cîte 10 cm diametru și unul de 2,5 cm diametru. Decupați cele trei cercuri și șlefuiți-le cu hîrtie abrazivă. Trasați apoi pe cîte o față a celor două discuri mari cîte un cerc de 2,5 cm diametru. Aplicați clei pe aceste suprafețe și lipiți, între cele două discuri mari, discul cel mic. Lăsați să se usuce. Veți obține mosorul plat sus-pomenit. Decupați acum din placă de lemn de 9 mm grosime două inele plate avînd fiecare 8 cm diametru interior și 10 cm diametru exterior. Lipiți aceste inele în exteriorul mosorului obținut anterior, șlefuiți și vopsiți. Trecînd un șnur de 1,5 mm grosime și lung de 1,25 m prin șanțul central și înnodîndu-l strîns, jocul este gata. O buclă înnodată la celălalt capăt al șnurului va permite prinderea lui de un deget.

(UNICEF)

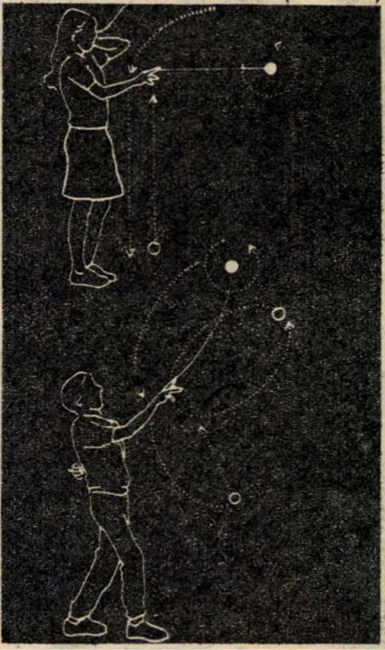

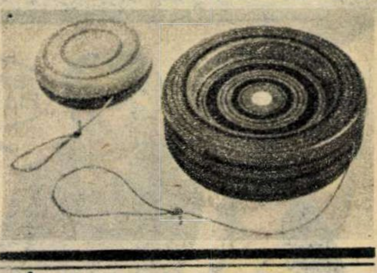

Arena MATEMATICIENILOR

ÎNSCRIEȚI ÎN CELE ȘAPTE CERCULEȚE CIFRELE DE LA 2 LA 8 ÎN AȘA FEL ÎNCÎT SUMA ACESTORA, ATÎT PE LUNGIMEA CELOR DOUĂ CERCURI MARI CONCENTRICE, CÎT ȘI PE FIECARE RAZĂ, SĂ DEA 15.

Ana Moga

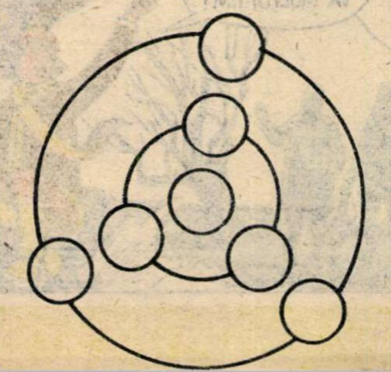

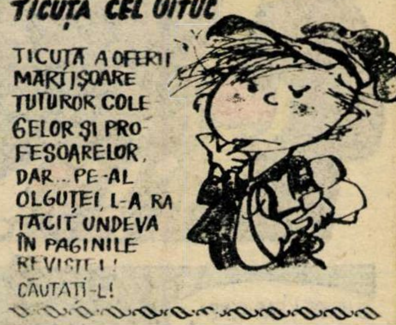
ȚICUȚĂ CEL UITUC
ȚICUȚĂ A OFERIT MĂRȚIȘOARE TUTUROR COLEGELOR ȘI PROFESOARELOR, DAR... PE-AL OLGUȚEI, L-A RĂTĂCIT UNDEVA ÎN PAGINILE REVISTEI!
CĂUTAȚI-L!

Foto: Mihai Niedl

Coperta noastră: În întîmpinarea primăverii!

CUTEZĂTORII 9 REDACȚIA REVISTELOR PENTRU COPII — BUCUREȘTI

Redactor șef: ION IONAȘCU. Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA

Prezentarea artistică: Pompiliu Dumitrescu; Prezentarea tehnică: Ioan Mihăescu; Responsabil de număr: C. Diaconu

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

Ce v-a plăcut mai mult în acest număr?
Ce mai doriți să publicăm?

OPERAŢIUNEA DELTA

3

Scenariu: ION COSTIN Desene: V. TĂNASE şi R. VINTILESCU

După ce enotul capturat de copii la Ghiolul Bizamului a fost trimis la parcul zoo al pionierilor din Tulcea, Dan şi prietenii săi au descoperit cîţiva pui de pelicani, care nu putuseră să-şi urmeze părinţii spre ţinuturile calde.

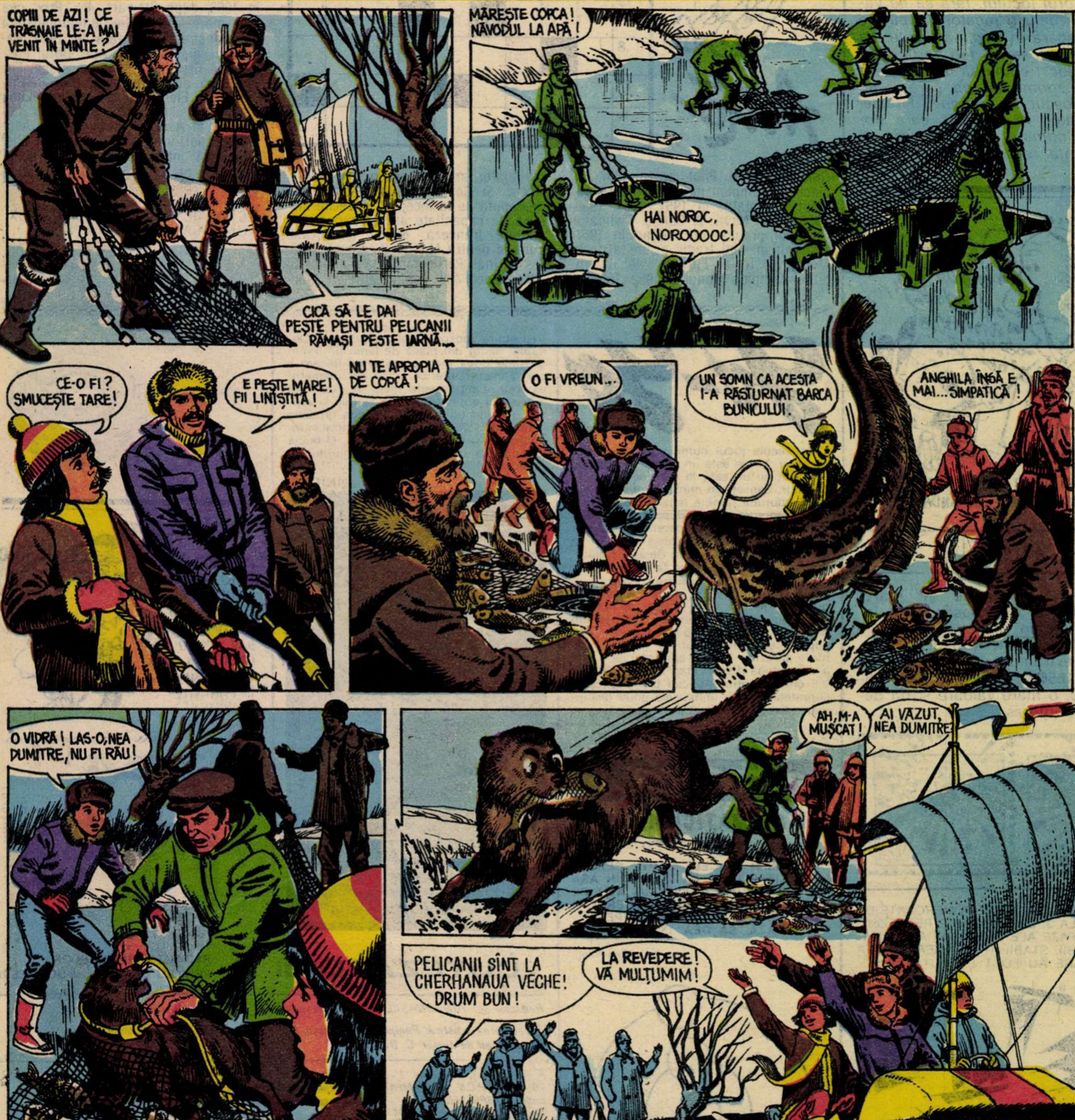
COPIII DE AZI! CE TRĂSNAIE LE-A MAI VENIT ÎN MINTE?
CICĂ SĂ LE DAI PEŞTE PENTRU PELICANII RĂMAŞI PESTE IARNĂ...
MĂREŞTE COPCA! NĂVODUL LA APĂ!
HAI NOROC, NOROOOOC!
CE-O FI? SMUCEŞTE TARE!
E PEŞTE MARE! FII LINIŞTITĂ!
NU TE APROPIA DE COPCĂ!
O FI VREUN...
UN SOMN CA ACESTA I-A RĂSTURNAT BARCA BUNICULUI.
ANGHILA ÎNSĂ E MAI... SIMPATICĂ!
O VIDRĂ! LAS-O, NEA DUMITRE, NU FI RĂU!
AH, M-A MUŞCAT!
AI VĂZUT, NEA DUMITRE?
PELICANII SÎNT LA CHERHANAUA VECHE! DRUM BUN!
LA REVEDERE! VĂ MULŢUMIM!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

10
JOI, 6 MARTIE 1986,
ANUL XX (NR. 961)

8 Martie. Lumină strălucitoare-n care
Zborul sevelor rodeşte—nalt contur,
Privirea însăşi se îmbracă-n sărbătoare
Eternizată fiind de mugurii din jur.

În toate, suverană, adîncă şi deplină
E matcă vie — patria, senină!

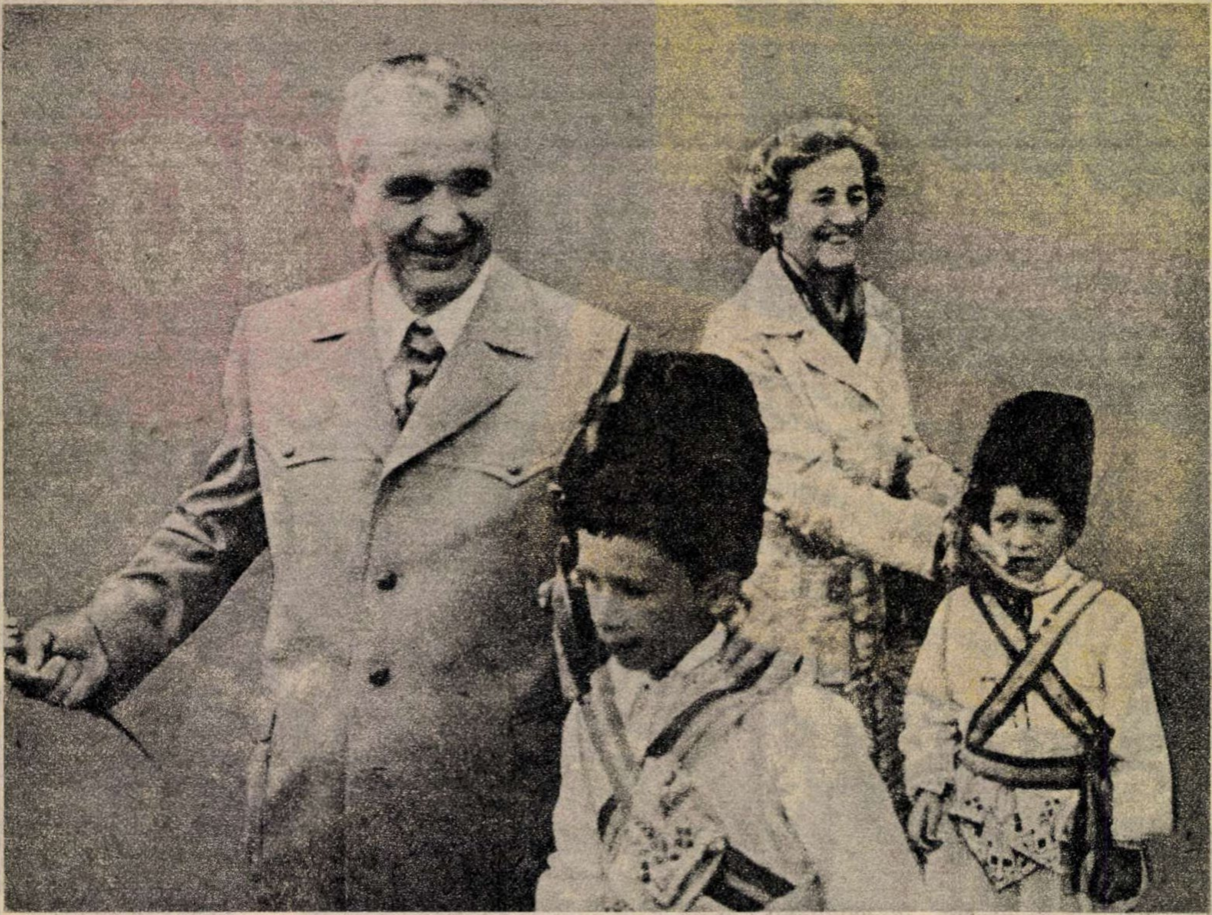

CADRAN POLITIC

Creşterea şi educarea celei mai tinere generaţii sînt parte componentă a politicii generale de dezvoltare a patriei, aflîndu-se permanent în centrul atenţiei partidului şi statului nostru. Alături de dezvoltarea forţelor de producţie, a ştiinţei, culturii şi învăţămîntului, de ridicarea nivelului de trai al întregului popor, societatea noastră se îngrijeşte să asigure tuturor copiilor – viitorul însuşi al naţiunii noastre socialiste –, cele mai bune condiţii de viaţă şi muncă, tot ceea ce este nevoie pentru a deveni oameni cu o pregătire multilaterală, buni patrioţi şi revoluţionari cutezători, oameni cu înalte calităţi morale.

Viaţa şi activitatea tinerelor vlăstare ale patriei sînt vegheate cu neasemuită grijă şi iubire părintească de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, prietenul şi îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generaţii, de către tovarăşa Elena Ceauşescu, mamă iubitoare a tuturor copiilor ţării, ale căror luminoase îndemnuri sînt urmate cu emoţionantă dăruire de toţi purtătorii cravatei roşii cu tricolor.

Copiii patriei au nelimitate posibilităţi de a învăţa, de a-şi cultiva înclinaţiile şi pasiunile creatoare, lucru pe care nici măcar nu l-au visat alte generaţii de copii.

Este un fapt obişnuit astăzi, în Epoca Nicolae Ceauşescu, în anii cei mai glorioşi din istoria patriei, ca oricare copil al ţării să înveţe gratuit, să aibă asigurată permanent o asistenţă medicală modernă, să facă sport sau să-şi cultive aptitudinile artistice şi tehnice în cadrul şcolilor sau cercurilor de specialitate. O discuţie obişnuită a fiecăruia dintre copii cu părinţii săi privind condiţiile în care aceştia şi-au petrecut odinioară copilăria poate constitui una din cele mai emoţionante lecţii practice despre saltul grandios pe care l-a înregistrat România de 20 de ani încoace în dezvoltarea ei economico-socială. Evidenţele statistice devin astfel adevărate simboluri ale extraordinarei griji pe care partidul nostru o are pentru tînăra generaţie. În 1985, alocaţiile de stat pentru copii au atins 14 miliarde lei, cu 35% mai mult decît în 1982. E o progresie ce poate oricînd figura ca emblemă pe frontispiciul societăţii noastre, care, concentrîndu-şi toate eforturile pentru înfăptuirea obiectivelor prezentului, îşi pregăteşte cu atenţie viitorul, îşi creşte constructorii care mîine vor prelua ştafeta muncii. Această uriaşă investiţie pe care societatea noastră o face în educarea comunistă a copiilor ţării e o investiţie sigură, garantată de sănătatea fizică şi morală a poporului nostru, de abnegaţia patriotică şi revoluţionară a naţiunii noastre socialiste.

Răspunzînd prin fapte minunatelor condiţii de viaţă şi muncă pe care le au, grijii părinteşti cu care sînt înconjuraţi de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de către tovarăşa Elena Ceauşescu, pionierii, şcolarii şi şoimii patriei cresc pentru viitorul ţării, pentru ridicarea României pe cele mai luminoase piscuri ale progresului şi civilizaţiei. Devenirea comunistă a patriei, strălucit prefigurată de Partidul Comunist Român, de secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, îşi are în purtătorii cravatei roşii cu tricolor făuritorii de mîine ai noii orînduiri, oamenii vremurilor viitoare.

Calendar eroic

„Crearea guvernului revoluționar democratic de la 6 martie 1945 — *subliniа tovarășul* Nicolae Ceaușescu — a constituit un moment de importanță istorică pe calea instaurării puterii muncitorești-țărănești, a marcat trecerea la profunde transformări democratice, revoluționare, care au deschis drumul înfăptuirii revoluției socialiste și edificării cu succes a noii orînduiri în patria noastră".

Biruința din acel martie 1945, vestitor de adînci prefaceri în viața țării, era încununarea întregii evoluții a societății românești în cele 195 de zile care urmaseră eroicului 23 August 1944. În acel răstimp, țara străbătuse săptămîni și luni de o efervescență politică fără precedent. Pe întreg cuprinsul românesc n-a fost așezare care să nu fi luat parte, la o înaltă temperatură a dăruirii și abnegației revoluționare, la marea bătălie pentru înnoirea democratică a societății românești. S-a ilustrat atunci cu o rară forță uriașul potențial revoluționar al maselor conduse de partidul comunist, marile lor resurse de energie și dîrzenie, puterea lor de creație istorică. Concomitent cu lupta pentru prefaceri înnoitoare în viața politică, poporul român era profund angajat în alte grele bătălii. Pe frontul antihitlerist sute de mii de ostași români luptaseră și luptau încă pentru zdrobirea fascismului; în țară, oamenii muncii își desfășurau larg forțele în acțiunea de refacere a economiei naționale, de vindecare a rănilor războiului, reconstruind uzine, ateliere, fabrici, refăcînd drumuri, poduri și căi ferate, sporind producția în mine, schele petroliere, în alte ramuri industriale. La sate, peste capul reprezentanților vechiului regim, țăranii împlineau un ideal secular: acela ca pămîntul să aparțină celor ce-l muncesc de milenii. Sub presiunea uriașelor șuvoaie ale mulțimilor muncitoare, a valului revoluționar, larg cuprinzător pe plan local, au fost înlăturate, rînd pe rînd, vechile autorități, fiind impuse altele noi, emanație a voinței populare, purtătoare ale aspirațiilor sale cele mai scumpe, expresie a imperativelor noi ale timpului nou pe care îl trăia țara. Acest curs al evenimentelor avea să fie încununat, la 6 martie 1945, prin impunerea de către popor a guvernului revoluționar democratic condus de dr. Petru Groza, guvern care prin compoziția sa, baza politică și obiectivele de acțiune avea un pronunțat caracter muncitoresc-țărănesc. La 6 martie 1945 au fost aduse la cîrma țării cele mai înaintate forțe ale societății românești care se pronunțau pentru prefaceri revoluționare, pentru edificarea orînduirii noi, socialiste.

6 martie 1945 a însemnat, astfel, un moment de însemnătate istorică pe drumul inaugurat în Augustul de foc al anului 1944, pentru împlinirea celor mai înalte năzuințe ale poporului. Un drum pe care se detașează, distinct, luminoasa perioadă inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, cînd tovarășului Nicolae Ceaușescu i-a fost încredințată suprema funcție de conducere în partid. Acești peste 20 de ani alcătuiesc răstimpul unor înfăptuiri fără precedent, în cursul căruia s-au dezvoltat necontenit forțele de producție, avuția națională, s-a înnoit din temelii înfățișarea tuturor așezărilor patriei, s-a cimentat continuu unitatea națiunii noastre socialiste, s-a format omul nou, cu un înalt simț al datoriei și responsabilității sociale, a sporit necontenit prestigiul internațional al României.

RECUNOŞTINŢĂ

Trăim pe plaiuri de baladă
În Epoca-mplinirilor fierbinţi,
E ţara ca o sărbătoare
Iar toţi copiii-s fericiţi.

Tovarăşă Elena Ceauşescu,
Destinul nostru îl vegheaţi cu drag,
Şi ne-ndrumaţi spre-un viitor de aur
Pe românescul înflorit meleag.

În prag de însorită primăvară,
Din inimi de copii vă mulţumim,
Căci ne-nvăţaţi să fim mereu mai harnici
Şi ţării fii destoinici să îi fim.

TEODOR UNGUREANU
clasa a VI-a,
Bucureşti

8 MARTIE
OMAGIU

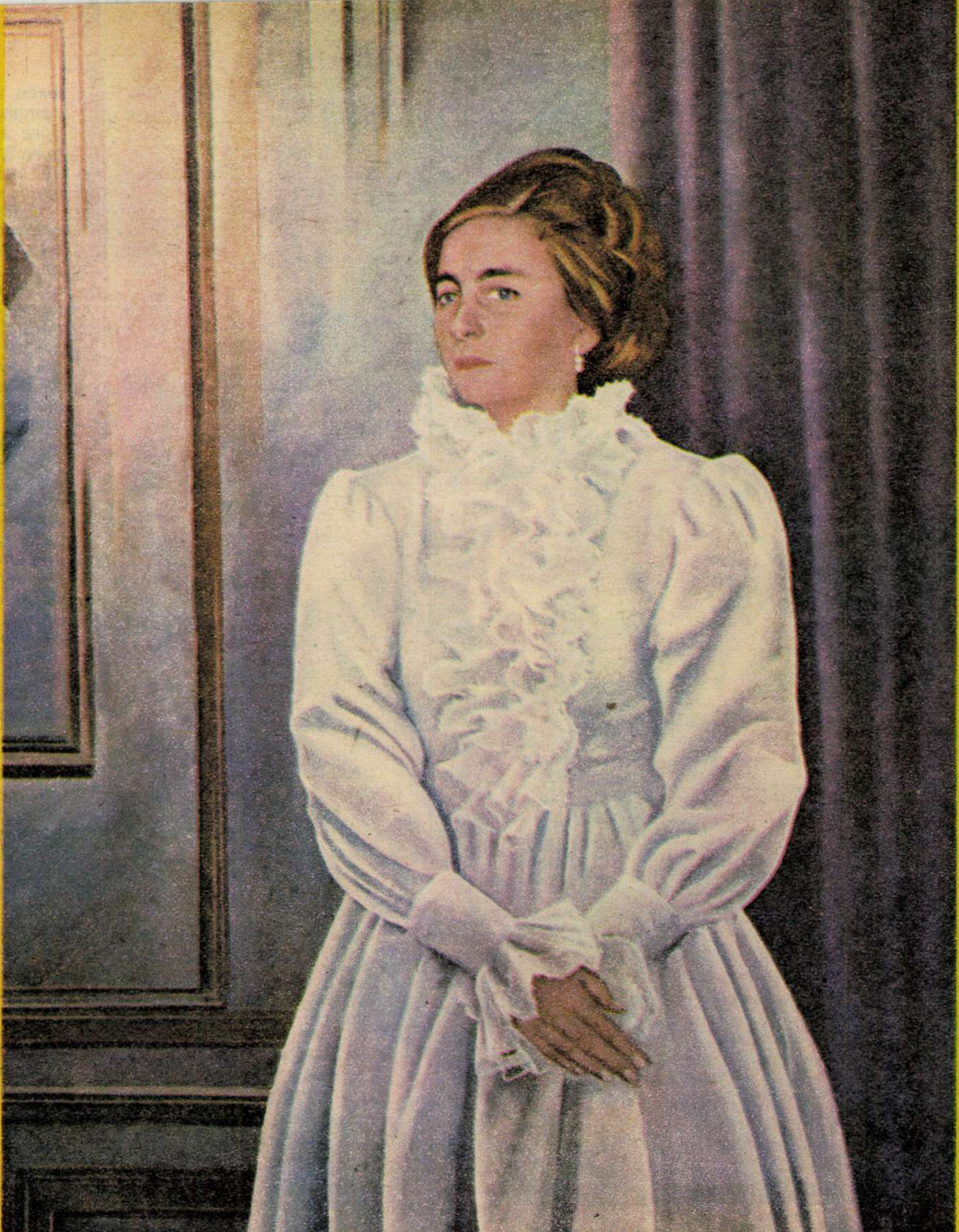

Zorile de martie aduc peste zăpezi bucuria anotimpului tînăr: primăvara. Ghioceii trimit în lumina pădurilor vestea venirii ei. În trunchiuri de arbori sevele pulsează fierbinte. Natura întreagă inaugurează acum un ceremonial aşteptat: seminţele se grăbesc să iasă repede în tulpină, mugurii — ca ochii copiilor — se trezesc de-cu-ziuă. Calendarul ne vesteşte acum, la 8 Martie, Ziua Femeii. **O sărbătoare de toţi şi cu drag primită. Venind către noi dintr-un timp apropiat, ea îşi îmbogăţeşte necontenit semnificaţiile. Recunoaşterea obştească de astăzi îi este atribuită, deopotrivă, de motivaţii sociale şi politice majore, dar şi de o efervescentă stare de spirit.**

În societatea noastră socialistă, locul femeilor este pe deplin recunoscut datorită esenţialei lor contribuţii la succesul activităţii din toate sectoarele vieţii social-economice şi cultural-ştiinţifice, unde muncesc cu competenţă atît în întreprinderi, lăcaşe de sănătate şi cultură, în şcoli cît şi în funcţii de conducere în toate sferele de activitate.

Cu adîncă bucurie şi înaltă mîndrie, ne îndreptăm acum, în zi de martie, gîndurile către Cea dintîi Femeie a Ţării, tovarăşa academician doctor inginer Elena Ceauşescu, înaltă personalitate politică, savant de prestigiu mondial, prietenă apropiată a tuturor copiilor ţării, dornici să înveţe, să muncească, să slujească cu abnegaţie patria, partidul.

Din cea mai fragedă tinereţe, tovarăşa Elena Ceauşescu s-a avîntat, alături de Eroul României, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în lupta revoluţionară sub steagul nebiruit al Partidului Comunist Român, pentru cucerirea libertăţii noastre naţionale şi sociale, pentru îndeplinirea celor mai scumpe idealuri ale naţiunii. Tovarăşa Elena Ceauşescu, cu exemplarul său devotament pentru ţară, pentru fericirea poporului, are o contribuţie decisivă la realizarea marilor înfăptuiri ale epocii de aur pe care o trăim, cea mai rodnică pe care a cunoscut-o poporul român, ctitorită de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai de seamă fiu al acestei ţări. Tovarăşei Elena Ceauşescu îi datorăm avîntul fără precedent al ştiinţei şi tehnicii româneşti, al culturii, al învăţămîntului. Prin munca sa, prin viaţa şi întreaga activitate este un strălucit exemplu pentru toate femeile ţării, pentru întregul popor.

Însufleţite de luminosul exemplu al tovarăşei Elena Ceauşescu, femeile din România socialistă au un aport de nepreţuit la munca întregului popor pentru înflorirea necontenită a patriei. 8 Martie este ziua în care omagiem încă o dată femeia care lucrează în uzină, pe şantier şi în institutele de cercetări, pe cîmp, la pupitrele de comandă ale centralelor electrice şi în tipografie, la masa de scris sau la catedră — pretutindeni unde este ţara şi unde idealurile naţiunii noastre socialiste prind viaţă, trăinicie şi rod.

Dar cum am putea să uităm **că aceste minunate femei sînt chiar mamele noastre? Ele, care ne-au adus pe lume, care ne cresc şi ne îngrijesc cu atîta dragoste! Lor, acestor minunate femei, le aducem încă o dată mulţumirile de acum şi de totdeauna.**

8 Martie este sărbătoarea noastră a tuturor celor care iubim florile, primăvara, viaţa. Este sărbătoarea femeii-om, a celor ce vin pe lume, a viitorului şi prezentului României socialiste. Implicîndu-se cu toată fiinţa lor, cu întreaga capacitate de creaţie şi muncă, alături de întregul popor, în grandioasa operă de edificare a societăţii socialiste româneşti, femeile din patria noastră se bucură astăzi de cele mai bune condiţii de viaţă şi activitate. În acest sens, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, sublinia: „Se poate spune, pe drept cuvînt, că asigurarea deplinei egalităţi în drepturi pentru masele de femei, crearea condiţiilor pentru afirmarea lor în toate domeniile de activitate constituie una din cele mai mari cuceriri ale socialismului, ale societăţii socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm în România."

Meditînd la semnificaţiile profunde ale zilei pe care o celebrăm — sîntem îndemnaţi să vedem în 8 Martie, Ziua Femeii, cel mai înalt omagiu adus femeii-Mamă, cea căreia îi datorăm nu numai venirea pe lume a noilor generaţii, viitorul naţiunii, ci şi păstrarea vigorii şi tinereţii lor printr-o aleasă educaţie în spiritul nemuritoarelor valori ale civilizaţiei poporului nostru.

Fie ca florile suave ale grădinilor noastre să înconjoare mereu fruntea şi sufletul femeilor patriei! Fie ca florile inimilor lor să strălucească de-a pururi în lumina acestui rotund pămînt românesc!

GEORGE CHIRILĂ

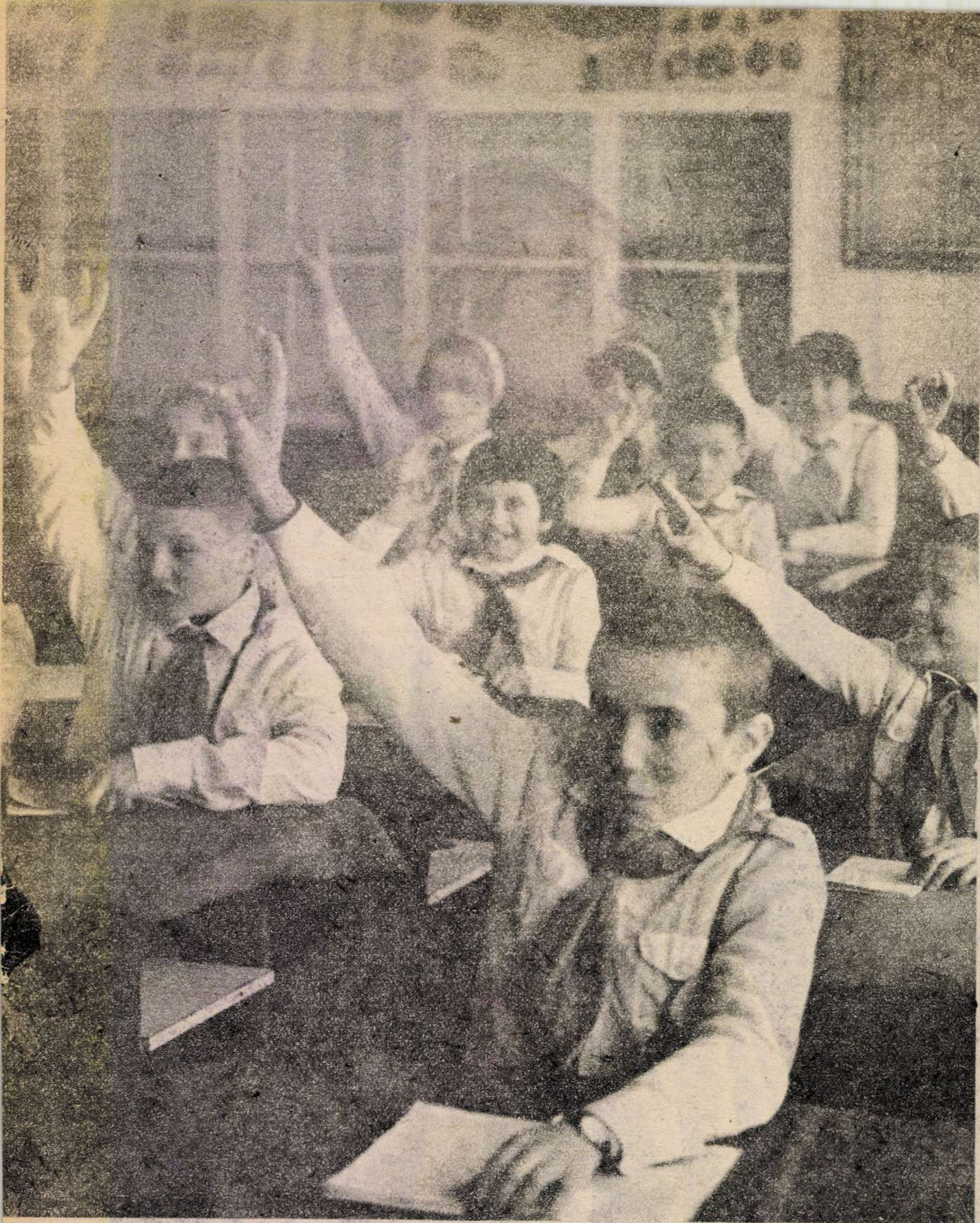

CÎND O SIMPLĂ LITERĂ DEVINE... CARTE DE VIZITĂ!

MOTRU. O școală - purtînd numărul 1 - cu peste o mie șase sute de copii. O unitate de pionieri mîndrindu-se cu faptul că a fost constituită în același an, 1966, cînd pe harta țării a apărut pentru prima dată numele tînărului oraș. Un mare colectiv de copii inimoși - fii de mineri din Valea Jiului - care ambiționează, în fiecare an, spre rezultate mereu mai bune la învățătură și în toate celelalte activități. Numeroasele premii obținute în concursurile pe materii, locurile de frunte în Festivalul Național „Cîntarea României", ca și prestigioasele trofee sportive atestă faptul că și reușesc. Toate acestea purtînd însemnele muncii entuziaste, ale perseverenței, ca și ale „spiritului de echipă", ale colegialității, ale dorinței puternice ca **nimeni să nu rămînă... mai pe urmă!**

În căutarea motivelor obiective a fost intîlnită... superficialitatea

---

La început nici nu le venise să-și creadă urechilor. Pur și simplu, parcă în ședinta comandamentului unității li se spunea o glumă fără rost.

— Avem douăsprezece corigențe pe trimestrul întîi, afirmase calm **Nicușor Spiță**, comandantul detașamentului clasei a VII-a D. Dar sînt o mulțime de motive obiective, mai completase el văzîndu-i atît de uluiți.

Membrii comandamentului se uitaseră îngîndurați unii la alții, fiecare amintindu-și că trecuseră cu ușurință peste unele așa-zise „mici abateri" de la „D" despre care vorbiseră în ședințele lor, dar în treacăt și fără să se ia măsuri concrete. Ce era de făcut? Așa ceva nu se mai întîmplase!

— Să scriem un articol usturător la „Semafor", a fost de părere careva.

— Să-i satirizăm la brigadă, a mai venit altul cu propunerea.

Nicușor Spiță însă tot dădea cu „motivele obiective", sperînd în înțelegerea colegilor.

— Dacă-i așa, hai să ne întîlnim, noi, cei dintr-a VII-a E, și voi, dintr-a VII-a D. Să vedem ce vă împiedică să aveți rezultate ca ale noastre? îl provocase **Marian Iriza,** comandantul unui detașament foarte bun.

— Excelenta idee, căzuseră de acord și ceilalți. Și asta cît mai repede...

De îndată ce Nicușor se întorsese în mijlocul colegilor și le comunicase hotărîrea comandamentului unității, **Ionuț Turburan, Liliana Pirvulescu** și **Onică Modrea,** toți comandanți de grupă, începură să caute, să-și amintească fel de fel de situații, de întîmplări care puteau să explice... corigențele.

Oricum, întîlnirea dintre cele două clase era așteptată cu febrilitate din ambele părți. „D"-ul se „blindase" cu explicații amănunțite, acceptaseră să fie și autocritici, dar... moderat și mai ales aveau de gînd să-și expună planurile de viitor. „E"-ul își alcătuise niște fișe pe care erau notate fel de fel de probleme, legate de învățătură, disciplină, prezență etc.

Și iată, în prima sîmbătă, are loc întîlnirea...

— Să începem! ia inițiativa discuției Marian Iriza, de la „E", spărgînd astfel liniștea stînjenitoare care se lăsase. Noi sîntem în detașament 35 de pionieri, voi, mai puțini cu unul. La absențe însă sînteți... neîntrecuți. Peste patru sute - nemotivate! Care e explicația?

— Fiindcă numai **Florina Birnoiu,** din grupa mea, a lipsit zile în șir, fără să știm de ce! spune cu năduf Ionuț...

— **„Fara sa știți de ce?"** se miră o fată de la „E".

— Vine cu motive ce par serioase... se scuză Ionuț.

— **„Par"?** se minunează iarăși fata. Dar nu le-ați **verificat,** văzînd că situația continuă? Uite, la noi, după a doua absență mergem acasă să vedem ce se întîmplă. S-ar fi putut ca și **Ionică Rain** să-și îndesească plimbările în timpul liber și chiar al orelor de clasă, dacă l-am fi lăsat în pace. Era slab la matematică. Ajunsese, oarecum, la împăcarea cu ideea că așa e el, nu poate să învețe matematică. Marian Iriza s-a ambiționat însă. L-a ajutat cu perseverență, cu insistență, determinîndu-l să lucreze el singur - și acum Ionică este, culmea, bun la matematică!

- Și noi i-am spus de atîtea ori lui **Daniel Popescu** că poate să învețe foarte bine și l-am întrebat de ce n-o face, se plînge Liliana Pîrvănescu, comandant de grupă la „D". Dar ce credeți că ne-a răspuns? „Mai bine vedeți de cei cu două, trei corigențe, nu de mine, care am doar una, la fizică!"

— **Ce spun părinții?** I-ați întrebat? o întrerupe **Aristică Barbu,** un alt comandant de grupă de la „E". Părinții, tovarășii profesori sînt cei care ne pot ajuta, sfătui. La noi în detașament, de pildă, **Lăcrimioara Condreț** învăța slab, era dezordonată în gîndire și în ceea ce făcea. Nici ajutorul nostru nu vroia să-l primească. I se părea ceva... rușinos. Ea, cea alintată și iubită acasă? Să afle mama că e „meditată" de către colegi? Mai bine, nu! și-a zis ea. Și dacă am fi lăsat-o așa, cine știe care ar fi fost rezultatul la sfîrșitul trimestrului cînd, în orice caz, ar fi aflat și părinții. Așa că ne-am apropiat mai mult de ea, ne-am invitat și... acasă. Am început să învățăm împreună, reluînd materia pe care o parcursese superficial pînă atunci.

— Îmi dau seama că noi, cei de la „D", am cedat prea ușor în cazul Florinei Bîrnoiu, de exemplu, spune gînditor Onică Modrea. Pur și simplu am dezarmat. Amenințată la patru, cinci materii, ce era să facem mai repede? La ce s-o ajutăm întîi?

— Ai pus punctul pe i, sare **Cristian Scarlat,** bunul lui prieten de la „E". „La ce s-o ajutați mai întîi?" Nu ești de părere că nu trebuia s-o lăsați să ajungă aici? Acum va fi mai greu, dar nu imposibil.

Discuțiile au continuat pînă spre înserat. Cei de la „E" și-au amintit de o mulțime de situații în care comandamentul trebuie să intervină. **Și o făcuse la timp și eficient.** Apoi despre organizarea a fel de fel de activități distractive, sportive, de aniversare a colegilor, de audiții muzicale... Uite, chiar acum cîteva zile îl sărbătoriseră în detașament pe Călin Remus. A împlinit 13 ani. Copiii de la „D", pe de altă parte, au încercat și ei să-și amintească în acest sens cîte ceva, dar s-au lăsat păgubași. Și-au dat seama că, pur și simplu, uitaseră că se pot distra împreună, că tot împreună trebuia să învingă și greutățile!

ELENA MĂNESCU

Fotoreporter „CUTEZĂTORII“

Nota 10 la hărnicie

„Cu toate că în ziua cînd m fotografiat – ne semnaează pioniera **Cristina Hoom,** de la subredacția „Cuezătorii“ din orașul **Cisnălie, județul Sibiu** – soarele fost zgîrcit și nu prea s-a rătat de după nori, atmotera a fost „caldă“, datoită hărniciei colegilor mei lin școlile orașului. Pricepuți i destoinici, ei s-au organizat în echipe și au recuperat în acea zi, din cartierele de blocuri, importante cantități de hîrtie. Transpuse în cifre, roadele activităților de recuperare a materialelor refolosibile ale pionierilor se concretizează în: **65 tone materiale feroase, 39,6 tone hîrtie, 7 tone textile, 48 808 sticle și 86 010 borcane.** Noi, copiii din Cisnădie, întîmpinăm măreața aniversare a partidului prin rezultate exemplare în îndeplinirea angajamentului nostru de muncă patriotică și dorim să ne menținem în continuare fruntași în rîndurile colegilor noștri din județ“.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Gospodăriți cu grijă energia, pentru producerea căreia se fac eforturi continue. Fiecare kilowatt de energie electrică să fie folosit cu maximum de randament! Nu comiteți și nu admiteți în jurul vostru nici un fel de neglijență, nici o manifestare de indiferență față de risipirea energiei electrice!

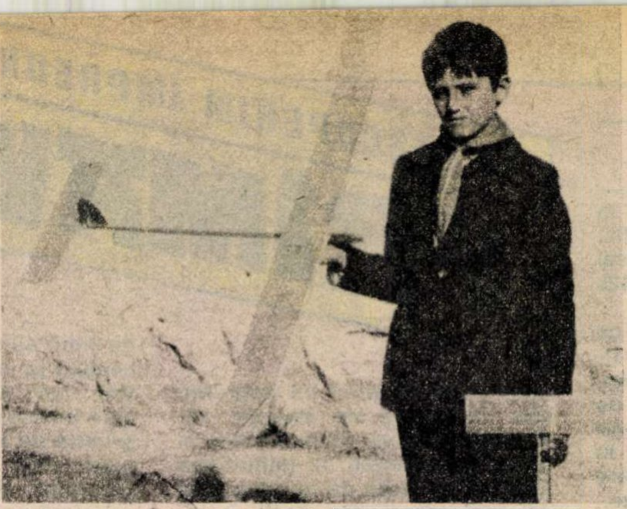

MERIT PIONIERESC

Privire ageră, inteligentă, iscoditoare. Zîmbet modest, cuvinte simple, spuse uneori cu sfială, semn că nu-i place niciodată să se laude cînd e vorba despre el. Aceasta este prima impresie pe care ne-am format-o despre Andrei Mihaiu, elev în clasa a VI-a F a Școlii nr. 7 din Sfîntu Gheorghe, județul Covasna. El este membru al cercului de aeromodele al Casei pionierilor și șoimilor patriei abia de un an și ceva, dar a obținut un succes care l-a făcut cunoscut nu numai în clasă, în școală sau în cercul pe care-l frecventează, ci printre toți iubitorii de aeromodelism din țară. Cu planorul „Model A-1“, pe care l-a construit în atelierul cercului, a obținut locul I la concursul republican de aeromodele desfășurat în vara lui '85 la Săliște (jud. Sibiu). Diploma obținută este pusă la loc de cinste, iar cu aparatul de fotografiat, ce i-a fost oferit ca premiu, încearcă să se familiarizeze.

Andrei Mihaiu mai este și posesorul altor cinci diplome care-i atestă pasiunile și rezultatele obținute: locul I la concursul de aeromodele, faza pe județ, locul II pe școală la concursul de patine cu rotile, locul I pe școală la tenis de masă, precum și un binemeritat loc II pe țară la proba tehnică de montare a unor aeromodele, a concursului televizat „Tinerețea noastră – tinerețea Epocii Ceaușescu“ – organizat de C.C. al U.T.C. și C.N.O.P., cu participarea județelor Dolj, Bistrița-Năsăud, Covasna și municipiul București. Acestor frumoase succese li se alătură și cele obținute la învățătură și în activitățile de muncă patriotică. Dar, zilnic, Andrei își face timp și pentru frații lui mai mici – pe Valeriu îl ajută la lecții, iar pe Paul la desen. De aceea atît colegii de clasă și din școală cît și prietenii lui îl iubesc și îl respectă pe Andrei.

E. BOKOR

Ritm

„PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI“. Întîlnirea organizată recent de către pionierii comunei **Ardusat** cu specialiști de la Muzeul județean Maramureș — sub genericul „Maramureș, vatră de istorie“ — a fost urmată și de un instructiv concurs pe această temă, la care au participat echipajele reprezentative ale școlilor **Coltiug, Arieșul de Pădure** și, bineînțeles, din școala-gazdă, **Ardusat** ● **CASA PIONIERILOR ȘI ȘOIMILOR PATRIEI din Slatina** dispune acum de o sală adecvată teatrului de păpuși, amenajată chiar de către membrii cercului cu acest profil. În trimestrul I, ei au și prezentat două premiere cu piesele „Inimă de mamă“ și „Capra cu trei iezi“. Decorurile, scenografia, luminile și coloana sonoră poartă, de asemenea, semnătura membrilor trupei, care în clipa de față au în pregătire și spectacole ce valorifică creația noastră folclorică ● **AFLĂM** că și colegii lor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Drăgășani,** județul **Vîlcea,** lucrează intens la realizarea unui mini-studio pentru teatrul de păpuși, unde prietenii lor mai mici, șoimii patriei, vor fi invitați să petreacă clipe plăcute în lumea poveștirilor și a basmelor ● **PREMIERĂ TEHNICĂ,** la Școala **Ungheni,** județul **Argeș.** Membrii cercului de mecanică și-au propus (sub conducerea maistrului lor, Ilie Anca) un proiect îndrăzneț care, la această oră, poartă marca „realizat de pionieri“: două instalații de biogaz! Prima, de dimensiuni mai mici, e destinată iluminării laboratoarelor școlii, iar cea de-a doua urmînd să asigure încălzirea serei lor școlare. Vom reveni cu amănunte într-unul din numerele noastre viitoare ● **FERESTRELE CULOARULUI** din interiorul Casei pionierilor și șoimilor patriei din comuna **Sîntana,** județul **Arad,** s-au transformat prin talentul și fantezia pionierilor-pictori în splendide vitralii. Colegul lor fotoreporterul Walter Reinholz i-a surprins pe doi dintre ei într-o... expresivă ipostază de lucru ● **O FELICITARE** cu destinația... **Botoșani:** deși foarte tînără (înființată acum doi ani), fanfara Casei pionierilor și șoimilor patriei din municipiu a reușit să cucerească locul I la faza republicană a Festivalului Național „Cîntarea României“ ● **ÎN ÎNCHEIERE** iată și o informație sportivă: 200 de pionieri din localitățile **Gh. Gheorghiu-Dej, Cașin, Oituz, Bogdănești** și **Mînăstirea Cașin,** județul **Bacău,** și-au disputat recent „Cupa Cașinului“ în cadrul îndrăgitului Festival pionieresc al sporturilor de iarnă.

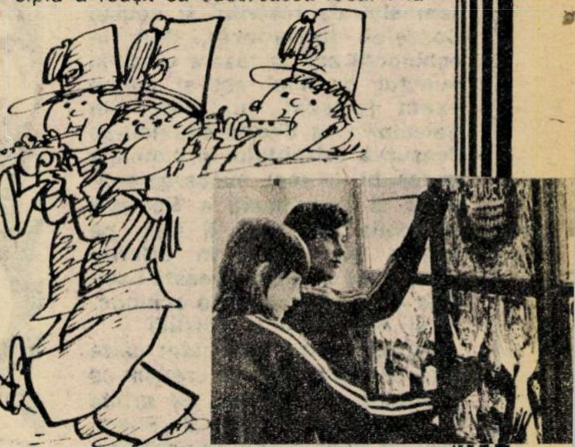

ILEANA DAN